

من نونا دنشاد مهربوانی

238

19.2k

7

posts

followers

following

Promote

Edit Profile

Public Figure

لت ہ

باشترین و بهسودترین و پر خوینمرترین کتیبهکان به خوّرایی و به شیّوهک PDF داگره

.

Ganjyna

.

لىنكى كتيّبەكان المارموە بۇ داگرتنى كتيّبەكان مىلنكە بكەرموە بۇ داگرتنى كتيّبەكان drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVslbo_

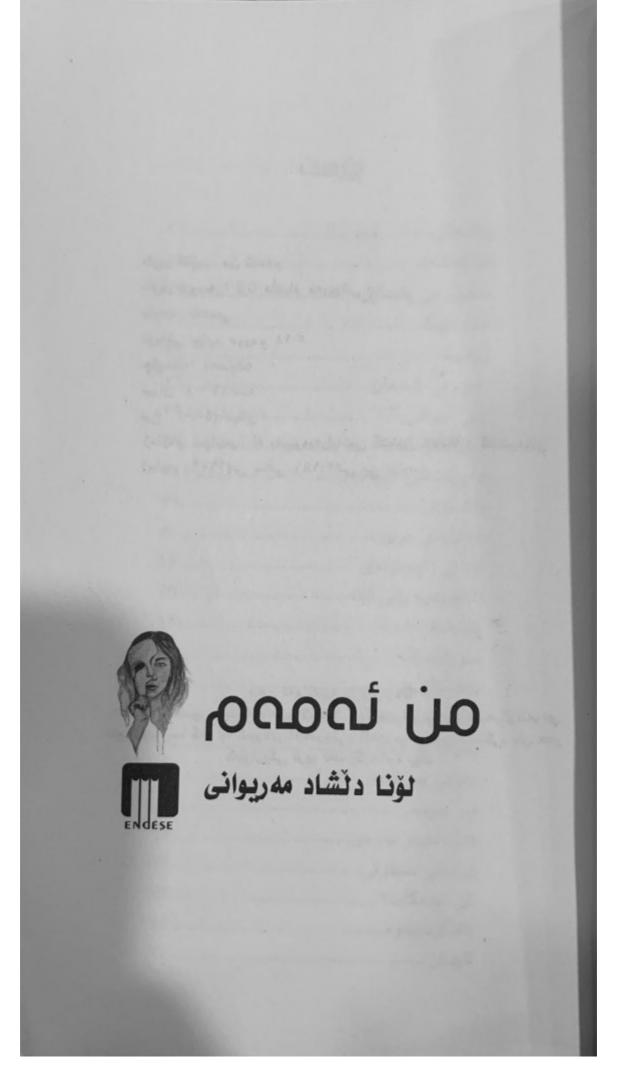

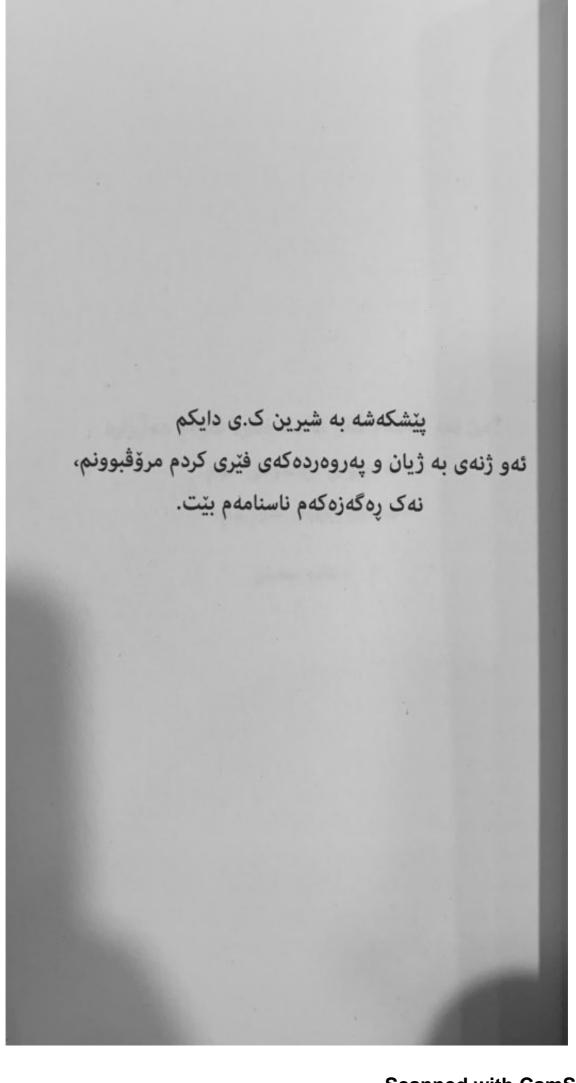

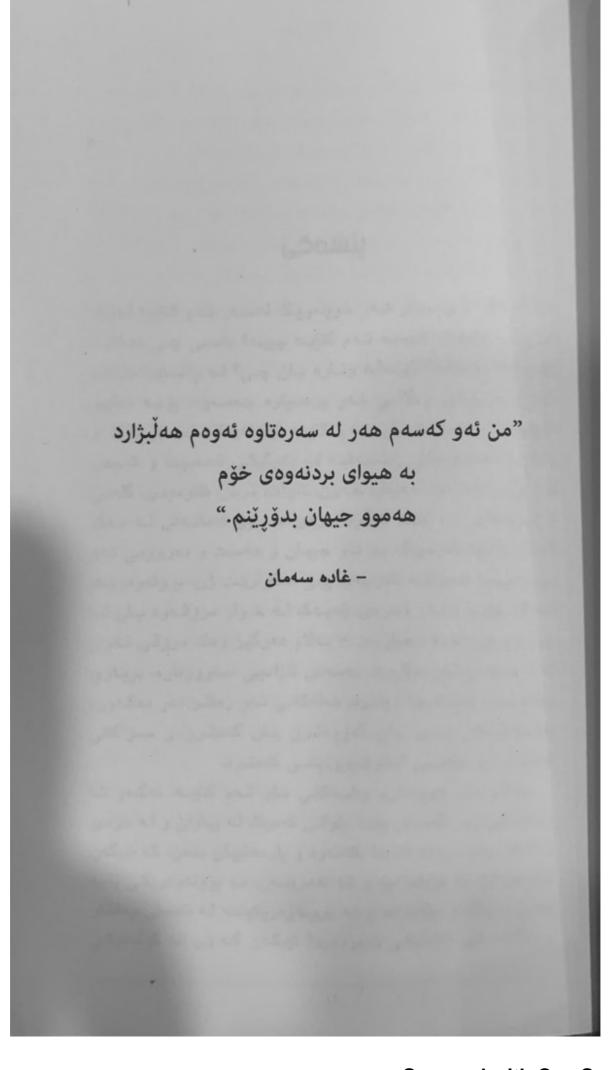
ناوى كتيب: من ئەمەم ناوی نووسهر: لۆنا دلشاد مهریوانی بابەت: ئەدەبى نۆبەتى چاپ: دووەم ٢٠١٨ چاپخانە: ئەندىشە تیراژ: (۱۰۰۰) دانه نرخ: (٤٠٠٠) دينار ژمارهی سپاردن: له بهریوهبهرایهتیی گشتیی کتیبخانه گشتییهکان ژماره (۱۹۷۹)ی سالی (۲۰۱۸)ی پی دراوه. مافى ئەم كتىبە پارىزراوە© بهبی رەزامەندىي ئەندىشە، ھىچ لايەنىك رىگەپىدراو نىيە بۇ لەبەرگرتنەوەى ئهم کتیبه، جا گهر به شیوهی ئهلکترونی، کاغهزی، وینهیی، دهنگی، یان ههر شيوازيكى ترى لەبەرگرتنەوە بيت.

پێرست

11	يشــه کی
10	اوينهكەت
1V	
۲٠	ئەفرەتىك
٣٤	ڙيانٽِک
77	
79	
٣٢	ســواڵكەر
٣٥	
٣٩	ناشكيّت!
٤٠	دیداریکی نوی
٤٣	ليداني "ئيحتيادي"
٤٦	
٤٩	
٥١	سوپاسخامه
0 0	
Λ	به خهونیش
۲	بەيانى چى لەبەر بكەم
	نىه مىننە
Y	تەنبا لەپەر ئەودى
9	ژووانی سخقة لے
۲	کے تندہگات؟
	تافیک دنیهه ه
V	كمان!

پیکهوهخهوتن یان ئهتککردن؟٧٩	
نيـو۲۸	
سهروو جوانی۸٤	
چاوەرى مەبە!	
زانیارییهک	
شاردراوه	
نيوه باشهكه	
كەواتە بق ھەيت؟	
من ئەمەم!	
ئاشـتبوونهوه	
هونهري وه لامدانه وه بق كاتي پيويست!	
ئيشت چى بوو؟	
مالهوهمالهوه	
تۆ تاوانبارىت	
گورگ	
بازنـهب	
بههای تهنیایی	
کریـارک	
ئازادتـر	
نهخوشی	
بق خقتان جوان نييه!	
بۆشايى	
نامق	
فزوول١٥١	
بههـره30١	
ههله گهورهکه	
ئەزموون	
له كۆتايىدا	

پێشەكى

دلنيام يهكهم پرسيار ههر خوينهريك لهسهر شهم كتيبه لهلاي دروست دەبيت ئەوەپ ئەم كتيب چىيە؟ باسى چى دەكات؟ چیروکه؟ خهیاله؟ کومهله وتاره یان چی؟ له راستیدا نازانم چۆن بەروونى وەلامى ئەو پرسىيارە بدەمەوە، بۆيە دەلىم هیچیانه و ههمووشیان، ئهم کتیبه تیکهلهیهکه له چیروک و وتار و بهسه رهاتی راسته قینه له به رگنکی ئه دهبیدا و شیعر، ئەزموون، ھەست، خەيال، خەون، ئاوات، ترس، نائومىدى، گلەيى و دەردەدلى و ... هتد كۆكردنەوەى ھەمبوو ئەمانەش لە يەك كتيبدا بانگيشتنامه په كه بو ناو جيهان و ههست و دهرووني ئهم بوونهوهره ههمیشه نامویهی پنی دهگوتریت ژن، بوونهوهریک که ههمیشه لهبهر ئهوهی پلهپهک له خوار مروقهوه بان له سهروو مروقهوه دهبينريت - بهلام ههرگيز وهک مروقي تهواو نا - ستهمی لی دهکریت. بهمهش ئازادیی سنوورداره، بریاری پیشوهخت بهسهریدا زیاتره، ههلهکانی ئهو زهقتر دهر دهکهون، پیشبینیه کان بقی بان گهوره ترن بان کهمترن و سزاکانی توندترن و چانسى ليخوشبوونيشى كەمتره.

به لام من هیوادارم وشه کانی ناو ئهم کتیبه، ئهگهر تا پادهیه کی زور که میش بیت، بتوانن که میک له پیاوان و له خودی ژنانیش بهم مروقه ئاشنا بکه نه و یارمه تییان بده ن، که تیبگه ن له وهی ژن نه فریشته یه و نه ئه هریمه ن، نه بوونه و هریکی پایه به رز و پاک و بیگه رده و نه بوونه و هریکیشه له ئاستی په فتار تیگه یشتنی ئاژه لیکی شیرده ردا! تیبگه ن که ژن نه گولدانیکی شووشه به که درزی تی بوو به هیچ چاک نه بیته وه، نه به به به نه زه عیفه به، نه که مئه قله و نه بوونه و هریکی ئالوزه له سه روو تیگه پیشته وه، به لکو ژن مروقه به هه موو باشی و خرابی و جوانی و ناشیرینیه کانیه وه و ئه وه ی له و چاوه روان ده کریت هه نه وه یه که ده بیت به گشتی له مروق چاوه روان بکریت هه کاتیکیش ئه م جوره تیروانینه بو ژن دروست بوو و چه سپاکاتیکیش ئه مه به م کتیبه ی من ناکریت به لکو شورشیکی گهوره ده ویت - ئیدی کیشه کانی ژن وه کو کیشه کانی مروق به گشتی ده ویت و به جییدیتر هه ول بو چاره سه رکردنیان ده دریت.

ههندیک له نووسینه کانی ناو ئهم کتیبه، به تایبه ت نووسین کورته کان، پیشتر له رینی پهیجه کهمه وه له فه یسبووک بلاوم کردوونه ته وه، به لام دووباره بلاو کردنه وه یان لیره دا ده رفه تیکه بو ئه و پاله وانانه ی – ئهمه لهم سهرده مه دا پاله وانییه – که ژههری فه یسبووک و توره کومه لایه تبیه کان ژیانی داگیر نه کردوون تا لیره له ریگهی ئهم کتیبه وه بتوانن ئه و نووسینانه بخویننه و ه.

وهک ناوهروّک، بهشیکی زوّری نووسینه کانی ئهم کتیه بهرهه می خه یال و چاودیریکردن و وردبوونه وه اله ژیانی میینه کانی چوارده ورم و کوّمه لگه و جیهانن، چهند ده قیکی که می لی دهر چیت که به پووونی دیارن، ئه وانی دیکه هیچی باسی خوّم و ژیانی تایبه تی خوّم نین – جاری زوّر زووه بو نووسینه وهی یادداشتنامه کانم به لام زوّریش له ده قه کان شتیک له چیرو کی پاستی که سانی نزیک و هاو پی و ناسیاومی تیدایه، به لام بیگومان به ده ستکاری و شتیکی زوّر له خه یالی خوّمه و ه.

له کوتاییشدا، رهنگه ههندیک بابهتهکانی ئهم کتیبهیان تهواو لا لاواز و ههرزهکارانه بیّت، رهنگه ههندیکیش تهواو لایان ئیشیکی پیشکهوتوو و گرنگ بیّت و پیّی سهرسام بن، نازانم تا چ رادهیهک ئهو دوو تیروانینه راستن، بهلام ئهوهی دهیزانم ئهوهیه شتیکی زور لیه سیادهیی و راستگوییم له ههموو نووسینهکاندا بهکار

هیناوه به جوریک که دلنیام راسته وخو قسه له گه ل دل و روحی ههندیک که سدا ده که ن نه و که سانه ژماره یان چه نده گرنگ نییه بو من، گرنگ نهوه یه توانیومه و شه کانم بگهیه نه وان و وایان لی بکه م که مینک که متر له جه نگه که سییه کانیاندا هه ست به تهنیایی بکه ن، دواجار راسته نه م کتیبه له پیناو خزمه تکردنی هاو ره گه زه کانمدایه، به لام له بنه ره تدا بو هه مو و نه وانه یه که پیویستیان به و و شانه یه، بویه نه و که سانه هه رکی بن و له هم رکوی، نازیز و خوشه و یستی منن.

لۆنا دلشاد مەربوانى

ئاوينەكەت

به لام روّژیک یه کینک هات، وشهیه کی به دهسته وه بوو، پارچه ئاشنیکی تیژ بوو، له گه ل تیپه رینی به لای ئاوینه که ته خوان له رووی ئاوینه که ی خشاند و رووشاندی، ئیدی توش هه رچه ند له ئاوینه که دا سهیری خوّت ده کرد، وه ک جاران دلخوش نه ده بوویت، چونکه ئه و رووشاوییه تبه روخساری خوّته وه ده بینی، به لام هیشتا هه رسوپاسگوزار بوویت، هیشتا زه رده خه نه ت بق خوّت ده کرد و ده تگوت، "خوّ منیش ئه و خراپه نیم، به شی خوّم جوانم!"

به لام روّژیک که سیک، ده سته کانی پیس به بیرکردنه وه کانی، هات جوان جوان هه ردوو ده ستی خسته سه ر رووی ئاوینه که له و دوو په له ی گهوره ی پیوه جی هیشت، ئیدی توش که له ئاوینه که دا سه یری خوت ده کرد، نه تده توانی وه ک جاران زهرده خه نه بو خوت بکه یت، چونکه دوو په له ی گهوره، شیوه ی تویان شیواند بوو، ئیدی به خه مباری ده تگوت، "ئای، خو من هیچ جوان نیم!"

به لام شته که لیره دا نه وه ستا، رو ژیک که سیکی تر هات، گهرووی پر له رق و سووکایه تی و تومه ت و بوختان، زور بیشه رمانه قرخه قرخیکی کرد و یه ک توپه ل تفی گرته ناوینه که و رویشت، ئیدی توش قیزت ده ها ته وه له سه یرکردنی خوت،

چونکه ئه و تفه ت به روخساری خوته وه ده دی و شهرم و روز دای دهگرتیت و دهتگوت، "ئای، من چهند پیس و قیزه و نما" له کوتاییشدا روزیک که سینک هات، گیرفانی قورس به نائومیدی و شکست، زور به رقه وه به ردیکی له گیرفانی ده رهینا و گرتییه ئاوینه که، ئه ویش هه ر له جینی خویدا ده یان درزی بچووک و گهوره ی تی بوو، ئیدی توش ته نانه تنه نه دوینان درزی ئاوینه که دا سه یری خوت بکه یت و ده تگوت، "ئای خوایه گیان ئه و شته ترسناکه منم؟"

نا تو نیت، گیانه که م ئه وه ئه وانن، خاوه ن قسه و بیر و کرداره ناشیرین و رووخینه ر و پیس و قیزه و نه کانن، نه ک نو ئه وه ئه وان بوون به رگه ی بینینی روخساری پیس و ناشیرین و ترسیناکی خویان له ئاوینه روون و بیخه و شه که ی دلی تؤدا نه ده گرت بویه شیواندیان، به لام گه ر جوان سه یر بکه یت ده بینیت له راستیدا ئاوینه که ی تو دوو دیوی هه یه، دیوه که خوت هیشتا ئاوینه زیوه بیخه و شه که کارانه و ئه وه ی شکاو و پیس بووه ته نیا دیوه که ی ئه وانه.

ماسیی بی پاسکیل

"ژن بهبێ پياو، وهک ماسيی بێ پاسکيل وايه." - گلۆريا ستاينهم

رهنگه توی پیاو و تهنانه توی ژنیش ئهم وتهیه ی سهرهوه رات چله کینیت و به سوو کایه تی دابنیت، یان رهنگه ههست به به یا ترونیت دهست که و تووه تا گومان بخهیته سهر ژیری و تیگه یشتنم و بلییت، "ئهی ئهگهر وایه بوچی خوت هاوسه رگیریت کردووه؟ ئهی تو نالییت ژن به بی پیاو وه ک ماسییه به به بی پاسکیل؟ "ئه و پرسیاره راسته و زور له جیی خویدایه، دانیش به وه دا دهنیم که من به بی هاوسه ره که ماسییه کی بی پاسکیل نیم، به لکو ماسییه کی نیو په رداخیکی ماسییه کی بی پاسکیل نیم، به لکو ماسییه کی نیو په رداخیکی به ووی کاوم، ئه مه ش نه که له به رئه وهی من لاواز و بیده سه لاتم یان له به رئه وهی من میینه م - ئه وهی لای خومان پی ده لین زه عیف - به لکو له به رئه وهی شه و پشتگیریی ده قوم و هانی داوم، ئه مه ش نه که له به رئه وهی پیاوه، به لکو کردووم و هانی داوم، ئه مه ش نه که له به رئه وهی پیاوه، به لکو له به رئه وهی پیاوه، به لکو له به رئه وهی مرؤ قه و مرؤ قیکی زو باشه.

هەلبژاردنىم بىق ئەو وتەيەى ژنە فىمىنىسىت و مىدىاكار و چالاكوانى سىاسى و كۆمەلايەتى گلۇرىيا سىتاينەم، لەبەر ئەوە نىيە ھەز دەكەم دژايەتىى پىاو بكەم، وەك چۆن زۆر پىاو ئەو گلەيىيە لە ژنە فىمىنىسىتەكان دەكەن – ھەلبەت مىن خۆم بە فیمینیست ناو نابه م – یان بمهویت روّلی پیاو له کومه لگه و ژیانی ژناندا بینرخ بکه م و له هاوکیشه که ده ریان بکه م، به لکو هه لبرار دنم بو ی له لیکدانه وه ی پشت ئه و و ته یه و هه سه رچاوه ی گرتووه، که ئه ویش ئه وه یه ژنانیش وه که پیاوان مروّق و چون مروّق ده توانیت به ته نیا بری و پشت به خوی به سینی ژنانیش ده توانن ئه وه بکه ن، به و مانایه ش، ئه وه ی وا ده کات ژن پیاویک له ژیانیدا هه بیت، نابیت له لاوازییه وه بیت، به لکو ده بیت له وه وه و هه و مروّق یکی ئاسایی بوونه و ده بیت که ئه و وه که هه ر مروّق یکی ئاسایی بوونه و دریک کومه لایه تیبه و له م گه شته ی ژیاندا ده شیت پیویستی به هاوری و هاوسه فه ریک هه بیت.

ئەم وتەپە كاتى خۆى لە جيھاندا ھەرايەكى زۆرى نايەوە، به لام ئيستا له كۆمەلگە خۆرئاوايىيەكانىدا كەم تا زۆر پەيرەو دەكريت و دەبينين زۆر بە ئاسانى ژنان لە ھەژدە سالىيەوە ئىتر تهواو پشت به خوّیان دهبهستن و به تهنیا ده ژین و دهخوینن و کار دهکهن و ههول بو بهدیهینانی خهون و ئامانجهکانیان دەدەن، بەلام لەلاى ئىمە ھىشىتا ئەمە لاى زۆرىك بە عەيبە و بیره وشتی داده نریت و هیشتا ژن بی پیاو وهک ماسی ناو بیابان وایه! ئەمەش چونكە زۆر جار وەك مرۆڤ سەير ناكريت، بەلكو وهک بوونهوهریکی لاواز و بیدهسه لات که ههمیشه له مهترسیی ئەوەدايە ھەللە بكات و تووشى كىشلە ببيت و بى پاراسىتنى لە خودی خوی باشتر وایه کوت و بهند بکریت، ههر به هوی ئەمەشەوھيە كە تا ئىسىتا ژنان كەم تا زۆر ئاسىتى رۆشنبىرى و هوشیارییان بایی ئەوەندە نزمه، كه تەنانەت كاتیك ئازادیشیان دەدریتی نازانن ئەو ئازادىيە بە دروسىتى بەكار بهینن و سوود له تواناکانیان وهر بگرن، لهبهر ههموو ئهمانه ژنی ئیمه بهبی بوونی پیاو له ژیانیدا، ماسی بی پاسکیل نییه، چونکه کومهلگه ک لهوه داخراوتره ئهو ئازادىيەى بداتى كە بەو شىيوە ناتەندروست و بیده سه لاتانه یه پیویستیی به پیاو نهبیت و پشتی پی نهبه ستیت به لام ژیانی ژنان ههرگیز باشتر نابیت تا ئه و کاته ی ژنی

كه رديش بهبئ پياو وهك ماسى بئ پاسكيلى لئ ديت، ئەمەش نه ک بق دژیاتیکردنی پیاو یان بچووکردنه و بینرخکردنی مه وه دریه کانی نیوان ئهم دوو رهگه زه، به پیچه وانه وه، ههركاتيك ژن ئيدى پياوى وهك پيويستييهك نهويست، بهلكو وهک هاوری و هاودهمینک، وهک ئهو مروقهی که به ویستی خوى و لهبهر كهسايهتيي خوى دهيهويت ژياني لهگهلدا بهش سكات، نهك لهبهر ههر مهراميكي ديكه، ئيتر پهيوهندييهكاني ننوان هاوسهر و خوشهویسته کان راستگویانه تر، مروقانه تر، قوولتر و سهرکهوتووتر دهبن و کهسهکان بی دهمامک، بی درق و نواندن له یه ک نزیک دهبنه وه و یه کتر دهناسن، ئیدی ژنانیش لهبهر پرکردنهوهی پیویستییهک یان لهبهر بیدهسهلاتی و ترس و بیپشتوپهنایی هاوسه رگیری ناکهن و هه لبژاردنیان بق هاوسه ره کانیان چاوچنو کی و خوویستی به سه ردا زال نابیت - وهک داواکردنی ئالتوون و پاره و سهیارهی مؤدیل بهرز و خانوو و ناومالی گرانبه ها، بقیه پیم وا بیت ئهم گورانکارییه هیندهی له بهرژهوهندیی ژناندایه دوو ئهوهنده له بهرژهوهندیی پیاواندایه، دواجار ژیان زور جوانتره کاتیک لهبریی ئهوهی ژن ماسی بیت و پیاو ئاو، ههردووکیان دوو ماسی بن و ئهم ژیانهش دهریایه کی فراوان بیت، که ئازادانه پیکهوه گهشتیکی درید و پر فیربوون و سهرکیشیی بهناودا بکهن.

نەفرەتيك

من بروانامهی ماسته و دکتورام له سیاسه و پهیوهندییه نیودهولهٔ تبیه کاندا ههیه، ئیشیکی زور باشم ههیه که پارهیه کی باشم لیّوهی دهست ده کهویّت و ههرچیم بویّت بوّم دابین دهکات، ئوتومبيليكى باش و مۆديل بەرز و خانوويەكى گرانبەھاشىم ههیه، به لام له گه ل ئه وه شدا ئه گهر به تهنیا به شهقامیکی قەرەبالغدا برۆم، پياوان سىەيرم دەكەن و تانەم لى دەدەن و هەندىكىان ھەر بە نىگا برسىيەكانيان لەويادا رووتم دەكەنەوە و ئەتكم دەكەن، ئەمەش چونكە ميينەم و بە ميينەبوونم كۆمەلىك باجى قورس هـەن دەبيت بياندەم، رەنگـه بلييت باجى چى؟ ئيوهي ژن کهي هيندهي ئيمه هيلاکي دهچيرژن؟ ئهمهش چونکه تۆى پياو لەو بەرەنگارىيە قورسانە تىناگەيت كە رۆژانەلە شته زور ساده کانی ژیاندا تووشی ئیمه ی ژنی خورهه لاتی ناوەراست دەبن، ھەر وەك چوون بۆ بازار - چى لەبەر بكەم و چۆن سەرنج رانەكىشىم و بە كويدا برۆم سەلامەتە؟ يان سواربوونی پاس یان ته کسی - ژمارهی ته کسییه که بگرم، خوایه زوربلی و چاوباشقال نهبیت و داوای ژمارهم لی نهکات، ریگه که دووره، خوا ره حم کات! لای کیوه دانیشم؟ ئه و پیاوه بن وا ناوگه لی کردووه ته وه؟ یان وه لامدانه وهی ته له فون کاتیک رماره كه نه ناسراوه - قسه ناكهم تا ئه و قسه نه كات، تق بليت ناسیاو نهبیّت وا ههر واز ناهینیّت؟ یان کردنهوهی ئهکاوهنتیک له تۆرىكى كۆمەلايەتى - وينهى خۆم دابنيم يان نا؟ كام باشه دای نیم و کامه سه لامه ته و خراپ به کار ناهینریت؟ بان

ى دنەوەى نامەيەك يان وەرگرتنى ھاورىيەك لەو تۇرانە، يان كۆمىنت نووسىين كە ھەزار داواى ھاورىيەتى لە پياوى نەناسەوە و همزار نامهی "سلاو، دهتوانم بتناسم"ی بهدوادا دیت، یان چوون بن لای پزیشکیک به تهنیا - ئایا جیمی متمانهیه به تهنیا م له گه لی؟ یان چوون بق دو کانیک به ته نیا - بویرم جله که تاقع بکهمهوه یان چاوه رینی کریاری تر بم، یان ههر تاقی نەكەمەوە نەوەك كاميرا دانرابيت؟ يان قسىەكردن بق كۆمەلىك خەلك - چۆن وشەكانم ھەلبژىرم تا ئەودىو مىينەبوونىم بىينن؟ چۆن بیئابروو و هار و دەمدریر دەر نەكەوم؟ یان قسىمكردن و رەفتاركردن لەگەل پياواندا - چۆن وا نەبم ھەست بكات رووى دەدەمىن و ئاماژەى ھەلەم لى وەر نەگرىت؟ لىستەكە درىدە و كۆتايىي نايەت، گرنگىش نىيە كىيت و چىت، بەوەى مىينە بوويت، ئەمانە ئىتر بەشىك دەبن لە ژيانت، بۆ نموونە من پىم وا بوو ئەگەر ھاوسىەرگىرى بكەم و ئەلقەم لە دەستدا بىت، ئىدى ئەو جۆرە پياوانە بەو شىزوەيە رەفتارم لەگەلدا ناكەن و سەيرم ناكەن و تانهم لى نادەن، بۆيە كە ھاوسەرگىرىم كرد، ئەلقەيەكى زۆر پان و زدقم هەلبژارد و لهو دەستەمدا لهو ئەلقەيە زياتر هيچى دیکهم له دهست نهدهکرد تا تهواو روون و ئاشکرا بیت که من هاوسىەرم ھەيە، كەچى لەگەل ھەموو ئەمەشدا ھىچ نەگۆراوھ و ئه و جوره پیاوانه هه ر وهک جاران رهفتار دهکهن، یان پیم وا بوو ئەگەر لەگەل ھاوسىەرەكەمدا بگەرىم، ئىدى ناوىرن سىھىرم بكەن - دواجار دەبىت قبولى ئەوە بكەم كە ئەمە كۆمەلگەيەكى پیاوسالاره - به لام زور سهیره ئاواش ههر سهیرم دهکهن، بەتايبەت ئەوانەيان كە لەگەل ھاوسىەرەكانى خۆياندان!

ئهگهر تق ئه و که سه ی ئه مه دهخوینیته وه نیرینه بیت یان تهنانه ته مینده مینده شده رهنگه خهیالت بق ئه وه بچیت، که من جلوبه رکی شیاو ناپوشیم – جا شیاو لای تق چییه، نازانیم – بقیه پیاوان سهیرم ده که ن و رهنگه وا بزانیت زوریش خوم ده رازینمه و ه ماکیاژی زهق ده که م، تق سهیری ئه م بیانو و ه

جوان و لۆژىكىيە بۆ تانەدان و دەستدرىزىكردنە سەر ئىلام نا، تۆ زۆر ھەلەيت، رەنگە لات سەير بىت ئەگەر بلىم مىز جلى زۆر پۆشتە لەبەر دەكەم و ھەرگىز شتى تەسكىيان كورت يان قۆلرووت يان سىنگكراوە لەبەر ناكەم، چونكە يەكەم؛ لەگەل تەمەن و پىگەى كۆمەلايەتىمدا نايەتەو، دووەم؛ چونكە مىز بەر شىيوەيە لەخۆم رازىتىرم، بۆيە ئەو پاساوە كە تا سەر ئىسقان پاساوىكى زۆر نەشىياوە و لەگەلىدا نىيىم – مىن ناگرىتەوە.

هەندیک جار ئەو پیاوانە پەیوەندیم پیوە دەکەن کە حەز دەکەن "کاتیکی خوش" لەسەر تەلەفون لەگەل کچاندا بەسەر بەرن، ئەمەش چونکە ژمارەکەم جوانه! بەلى، بۆ ژنان تەنانەن ژمارەی جوان کیشەیه! هەمیشه بەسەر ئەم جورانەدا هاوار دەکەم و دەیانشکینم و پییان دەلیم جاریکی دیکه پەیوەندیم پیوه نەداتەو، پیوە نەدەن.

یان یه کینک له خهونه کانم نهوه یه له داها تو دا پوستیکی سیاسی وه رگرم، به لام ده زانم نه فره تی ژنبوون - نه گهرچی خوی نه فره تنییه - به دوامه وه ده بیت و کیشه کانم قوولتر ده بنه وه و نه وسا پییه ک خوار دابنیم هیرش ده کریته سه رشه رهف و نابرووی خوم و بنه ماله کهم و له بریی ده چاو، هه زار چاو ته نیا له سه ر من ده بیت و پیش ههموو که سه هه له ی من دیار ده بیت و تا نه و کاته ش، هه ر له پاسه وانی به رده رگاوه تا گه ور ترین کاربه ده ست و به رپرس، ده کریت تیایاندا بیت که پیش ههمو و شتیک جه سته م ببینیت و نه گه ر ده رفه ته هه لکه ویت مافی نه شیاو میان ره فتاری به شیوه بدات به خوی که قسه ی نه شیاو یان ره فتاری نه شیاوم له گه لدا بنوینیت، وه ک نه و ناسیاوه نه ندام په راه مانه نه بیوه ندی که بیوه ژنیکه له په نجاکانی ته مه نیدا، روّژیک پیاویک په یوه ندی که بیوه ده کات، پیاوه که خوی ده ناسینیت و به شیوه یه کی گوماناوی و نه شیاو قسه ی له گه ل ده کات و ده لیت حه ز به "بینین" ی ده کات هاوری که شم ده میکه پیاوی له میشکی خوی ده رکردوه و هه د

دلسوره بو یادگاریی هاوسه و کوچکردووهکه که زوری خوش ویستووه، بویه کاتیک به خوی زانیبوو له تههفونه که به به به کابرادا هاواری کردبوو و دوای کومه لیک قسه ی مزر پیی گوتبوو، "به خوا وازم لی نه هینیت به براکانم ده لیم." هاوریکه پیی گوتم باوه چی به خوی نه کردبوو که دوای ئه و ههموو به ساله له پشتبه ستن به خوی و ئه ندام په رله مانی و ههموو ئه شتانه، هیشتا ناچار بوو به براکانی هه چه شه له پیاویک بکات، گوتی زور شهرمی له خوی کردبوو و ههستی کردبوو چی گوتی زور شهرمی له خوی کردبوو و ههستی کردبوو چی بووبوو به بووبوو، به لام من لیمی تیده گهم، ئه و دواجار ناچار بووبوو به زمانه قسه له گه ل پیاویکی بیزه و شتی نه فامدا بکات، که ئه وه تاکه زمانه ئه و لیمی تیده گات چونکه لای ئه و جوره پیاوانه ژن مه رچیپه ک بیت، هه و "ژن" ه!

ژیانیّك

ژیانیک ههیه ههمیشه بهدوایدا رادهکهیت و ههر نایگهیتی،

ژیاننکیش ههیه بهردهوام له دهستی رادهکهیت و ئهو ههر پیت دهگاتهوه،

ژیانیک ههیه تنیدا ده ژیت، به لام ناتوانیت به راستی ئه زموونی بکهیت و ههموو شتیکی نامویه پیت،

ریانیکیش ههیه تهنیا خهونیکی دووره، به لام وهک ئهوهی ههمیشه تیدا ریابیت، زور ئاشنایت پیی،

ژیانیک ههیه راستییهکی ساده و ساکاره، به لام تو لیی تیناگهیت،

ژیانیکیش ههیه تهنیا وههمیکی ئالفرزه، به لام ههست دهکهیت لهگهل روّحتدا قسه دهکات،

ژیانیک ههیه ههموو شتیکی به و جوّرهیه که تو ده ته ویت و ئامادهیت ههمووتی پی ببه خشیت، به لام ئه و توّی ناویّت،

ژیانیکیش ههیه به شیکی زور بچووکی له تو دهویت، به لام تو ناته ویت، به لام تو ناته ویت، تو ناته ویت،

ژیانیک ههیه دوورترین و جوانترین خهونهکانت تیدا دهبن به واقیع،

ژیانیکیش ههیه واقیعت تیدا هینده تاله، له خهونیکی ناخوش دهچیت،

ژیانیک ههیه تیدا خوتت به ههموو شتیکتهوه خوش دهویت و ناشرینییه کانت تیدا جوان دهنوینن،

ژیانیکیش ههیه تیدا خوتت به ههموو شتیکتهوه لا بیزراوه

و جوانييه كانيشت تييدا دهبن به ناشيريني،

ریانیک ههیه تو خوت تیدا خواوهندی ئهم بوونهیت و هینده ویان و پاکیت وهک ئهوهی ههرگیز له عهدهن دهر نهکرابیت،

ریانیک ههیه بوی دهگریت و له تامهزروییی گهیشتن پیی شهو تا بهیانی خهوت لی ناکهویت،

ژیانیکیش ههیه خهمه کانی ده تگریه نن و شهو تا به یانی ناهیلن بخه ویت،

ریانیک ههیه ئهگهرهکان تیدا هینده زورن ههر روژه و بو خوی ژبانیکه،

ژیانیکیش ههیه له سهرهتاوه تا کوتایی یهک ئهگهر و یهک چارهنووسه،

لهنیوان ئهم ژیان و ئهو ژیانیشدا تو تهنیا یهک ژیان ده ژیت، که ههموو شتیکه ژیان نهبیت!

7.17/.0/19

نەبوونى ئاسمان

پۆژێک له پۆژان باڵهکانم لێ دهکهمهوه و له بهردهمتدا فڕێیان دهدهم،

پاشان بیّباکانه دهرگاکه ده کهمهوه و پیش روّیشتنم ئاوړ دهدهمهوه و ده لیّم:

بالّ؟ له ولاتتکدا که بالنده کانیشی نافرن، بالم پی ده به خشیت؟ سوپاس بو هیچ،

بیانده به یه کیکی تر، تازهن، به کار نه هاتوون.

ریکایه کی جیاواز لهوهی ههموو ئهوانهی پیش خوم پییدا ریسی مه البریرم. به لای منه وه ئه و ژنانه ی که وا گهوره روی مهز له و شته پووچ و سادانه نه کهن که هاو ره گهزه کانی ماوریدان حهزیدان چی ده کهن، گهردوون رقیکی گهوره و نه خوشانهی لییانه، دهنا وهک ئهوانی دیکه دروستی دهکردن، نا، بانهلین رق، به لام گهردوون ههندیک جار سوعبه تچییه و حهز ره کات له بیتاقه تیی خویدا کاتیکی خوش به وه وه به سه ر به ریت ى مەر لە مندالىيەوە دوو بالى گەورە بە كچنكى يەكنىك لەم ولاته نه گبهتانه بدات، وای لی بکات پنی وا بیت ئهم بو شتیکی جیاواز دروست بووه، پهیامیکی جیاوازی پییه و چارهنووسیکی حياواز چاوهرييهتى، ئيتر ئەم كچه داماوه لەگەل ئەم بيرۆكە و خەون و خەيالانەدا گەورە دەبيت و ھەموو ژيانى بە ئاراستەي ئەوەدا ئامادە دەكات بگات بەو رۆژەى دەيداتە شەقەى بال و به ئاسمانیکی ساف و شینی بهریندا دهفریّت، به لام دواتر که دەگاتە ئەو تەمەنەى كە دەبيت تيدا بفريت و بالەكانى بەكار بهینیت، دهبینیت ئه و لاتیک و کومه لگه و کلتووریکدایه، که نه ک بال، به لکو بۆی نىيە قاچ، دەست، چاو، دەم، زمان و ھەموو شويننكى ديكهى بهئازادى بهكار بهينيت، ئهو له ولاتنكدايه كه ههر ئاسمانیشی نییه تا تیدا بفریت، له جیهانیکدایه که ئهگهر درەختەكانىش زۆر بەرز بېنەوە، رەشەبا يان ھەورە بروسىكە يان تەورىك لە بندا دەيانبرىتەوە، جيھانىك ھىچ شىتىكى مولكى خۆى نىيە و ھەسىتەكانى ناو دلىشى سانسى قريان لەسسەرە. ئەو كاتە ئەر كچە خۆى لە دۆخىكى كۆمىدىى زۆر بىمانادا دەبىنىتەوە، وا ههست ده کات کامیرای شاراوهی له گه ل ده که ن و چاوه رییه یه کیک بیت و کامیراکهی پیشان بدات، به لام ئه و که سه هه ر نایه ت، ئه و داماوه دهبیت به دوو کهرته وه و هیچ شتیک چاکی ناکاتهوه، تازه نهدهتوانیت بهرگهی قورسیی بالهکانی بگریت که تهمهنیکه بهدوای خویدا رایان دهکیشیت، نه دهشتوانیت ئیتر باله کانی فری بدات و ببیت به کهسه ئاسایییه کهی ئه و جیهانهی

T.17/.V/T.

ژنی جوان

زور جار که ژنیکی جوان بوویت زور شت بو تو جوان نین:
جوان نییه بو ژنیکی جوان له مهجلیسی پیاواندا قسه بکات
و ئهگهر لهگهل شتیکدا هاورا نهبوو بهراشکاوانه رای خوی
دهر بریت و بهرگری له بوچوونهکانی بکات، ههروهها جوان
نیه ئهگهر پیاویک زانیارییه کی ههله ی پی بوو ئه و خوی بو
نیه ئهگهر پیاویک زانیارییه کی ههله ی پی بوو ئه و خوی بو
نهگریت و بوی راست بکاته وه، دواجار جوان به بیدهنگییه وه

جوان نیبه بق جوانیک بیرکردنه وه یان فه لسه فه یان ئاید و لازیایه کی تایبه تی ههبیت بق ژیانی خوی و بانگه شه کی بر بکات و به رگری لی بکات، جوان هه د دهبیت له گه ل ئه و زفرینه یه دا بیت که ئه میان لا جوانه.

بؤ جوانیک جوان نیبه متمانه ی به خوّی هینده گهوره بیّت، گرنگی به وه نه دات که جوانه و خه لّک پیّی ده لیّن جوان، به پیچه وانه وه، که وایان گوت، ده بیّت شهرم دای گریّت و هه زار پهنگ بگوریّت، یان له وه باشتر، ئهگهر قسه که ره که نیر بوو، خوّی تووره بکات و پورتی بشکینیّت.

جوان نییه کاتیک جوانه کان خهون و خولیا و به رنامه و ئامانجی که وردی تایبه ت به ژیانی خویان ههیه و ههولی بو دهدهن و بوی ده جه نگین، بو جوانیک ئه وه نده به سه وه ک گوله باخیک

چاوه دی بیت یه کیک له باخچه ی مالی باوکی بیخوازیت و بیت به گولی ناو گولدانی مالی که سیک و جوانی دیکه ی بؤ بخات و و

کتیب و بروانامه و زانست و زانین بو جوانه کان پیویست نین جوانه کان جوانیه که یان سه رمایه ی گه و ره یانه و نه گه ر له گه لیا به ره و شت بن، به هایان هه رگیز ته واو نابیت، بگره زوّر جار نهم شتانه ی تر ره و شتی جوانه کان ده خه نه مه ترسییه و ه و و و که متر برانن جوانه کان چاویان له سه ره و تا که متر ده ر بکه و ن و که متر برانن باشتره.

ئیش و چوونه ناو خه لک بر جوانه کان جوان نییه، جوان نیه جوان نیه جوان نیه جوان نیه جوان نیه جوان نیه دهست بیت جوانه کان وه ک زیر و گهوهه در ده بیت له شویننگی باشدا بیار یزرین و ههرچیه کیان ویست بهینریته بهرده میان، ئهوه ناشیرین و ئاساییه کانن که پیویستیان به ئیش و پاره پهیدا کردنه.

ژنی جوان دهبیت وه ک قوتوویه کی زیری به گهوهه رداپوشراو وا بیت، له دهره وه جینی سه رنج و سه رسوو رمانی هه موه که س بیت، مه ته لیک بیت و هه موو که س بیرسیت ئه مه چیه و چیی تیدایه، له شووشه ی پیشه وه ی پیشه نگایه کدا دانرابیت و هه موو خه لک به سه رسامییه وه سه یری بکه ن و دواجار بو نه و که سه ببیت که به رزترین نرخی پی ده دات. ئه وسا ئه و قونووه

سوالْکەر

لهوسهری جیهانیکی چۆل و کشوماته وه بانگت دهکه ن، کویریت کویرییه کی سپی، ههموو شتیک سپییه، دهنگینک کز و خنکاو کویرییه کی سپیه، دهنگینک کز و خنکاو بانگت دهکات، سهرت راده وهشینیت و گویکانت له و دهنگه خالی دهکه پیته وه و دیبته ده رهوه، دهگه ریبته وه بق دونیای جه نجال و پر له رهنگی زهق و ناساز، دو و باره کویریت، به لام کویریه کی هه زار رهنگ، ئه م جاره دهنگیکی گر و تووره له و سهری رهنگ زهقه کانه و به دهکات و به سهر ههمو و دهنگه کانی تردا زال ده بیت، "راکه! کچی به شت نه ما!" ها وار ده کات و چه ندین ده ست رات ده کیشن، "نایه م، نا، بوه ستن." که س گویت لی ناگریت مل ده نییت، دقش داما و، نازانیت بق کویت ده به ن، ئه و دهنگ کزه کی بو و ئه و سابانگی کرد، "من هیشت الیره م؟" ده ته ویت برقیته و ه و سه رچاوه کهی بد قریته و ه، رق حت بیمانا به تاله و به سبت ده که پیت ئه وه ی ده ته ویت لای ئه و ه.

بق ساتیک خوت دهدزیته وه و دهگه رییته وه شوینه چوله سپییه که، به چپه ده لییت، "وا هاتم، کاتم نییه، چیت پیه بیلی." له پشت گویته وه دهنگه کزه که ده لیت، "ئه وه تقیت؟ هاتیت؟" و تم کاتم نییه، زوو بکه، ده بیت بگه ریمه وه."

"وا نابیّت ئەزیىزم، لیّره كات نییه، كات ههر ئیستایه، ئیره شوینی تویه، بو كوی دەروّیت؟"

وه لامت پئ نییه، که ئیره شوینی خوته بوچی مانه وه لیم هینده قورسه و ئهگهر ئه و جیهانه ی دیکه جیهانی تو نیبه

سَوِى گەرانەوە بىرى ھىنىدە ئاسانە؟

رواجار به شهرمه زارییه وه ده لیّیت، "نازانم، به دهست خوم نیه، ناتوانم بمینمه وه."

دهنگه دهگوریت بو دهنگیکی زیقن و بهتووره یی هاوار دهکات، "ئهی به دهست کییه؟ ده که واته برق، به ته ما نه بیت وهی سوالکه ربیته ئیره و کهی ئه وهی ویستت دهست که وت، برقیت. ئهگه رنه هاتوویت بمینیته وه هه رئیستا برق، شاژنی وهک تومان هه رنه ویست. ها ئه مه بگره ئه ی سوالکه ر." شاژن؟ من شاژنی سی شاژن؟ من شاژنی سی؟"

پیش ئەوەى قسىەكەت تەواو بكەيت دووبارە لە جيھانەكەى پیشوو خۆت دەبینیتەو، غەلبەغەلب میشكت كاس دەكات و دەنگە گرەكەش ھەر ھاوارىيەتى، "فريا بكەوە، بە خوا ئاوا ھيچ ناكەيت بە ھىچ!"

به لام سهیری دهستت دهکهیت و دهبینیت سهبه ته یه پیه، که به په پوزیه کی سپی داپو شراوه، په پوزکه لا دهبهیت و دهبینیت پره له سیو، سیوی سووری ئال و بونه خوشه که یان لووتت پر دهکات، دیسان سهدان دهست دین تا دووباره رات کیشن، به لام که نزیک سیوه کان دهبنه وه ده سلمینه وه و دهنگه گره که هاوار دهکات، "ئهمه چییه پیت؟ ئهمه هیی ئهم جیهانه نییه؟ به که لکی هیچت نایه ت، نه گبهت، فرییان بده، رهنگه ژههراویی بن."

توش گوینی لی ناگریت و دانه یه که هه آده گریت و ده یگریت به لووتته و و تیر بقنی ده که یت، ئینجا قه پیکی گهوره ی لی ده گریت، ئای له و تامه! هه رگیز تامی شتی وا خقشت نه کردووه، مزر و شیرین، سیوی سوور که ی ئیجگار وا به تام بووه؟ به ده خرمه خرمی سیوه که ی ناو ده مته وه ده آییت "ژه هراویی سیوی مین، نین، سیوی مه مله که ته که ی خومن."

به لام هیشتا دلت زور خوش نییه، چونکه ده زانیت تو به

ماورِیِّیەتیی تایبەت

له بهردهممدا وهک شهقشهقه دهلهرزیت و لهسهریهک لهسهریهک ناوچهوانی به دهسهسر دهسریت، راسته روّژهکهی گهرمه، به لام بهو رادهیهش نا که به و جوّره ههموو گیانی بنیشیته سهر ئاو، ده لیم با گومانی خراپی پی نهبهم و وای دانیم خوّی لهو کهسانه یه که زوّر ئارهق دهکهنه وه.

قسهکانی ناروونن و بهگری دهدویّت، نموونهی سهیر و دوور له یهک دههینیّتهوه تا تیم بگهیهنیّت دهیهویّت چی بلیّت، به لام من دهمیّکه تیگهیشتووم و لهبهر شکوّی ئهو و له شهرم و رهوشتی خومدا خوم وا دهر دهخهم تیناگهم، بهشکم ئهمه خوایه له مهبهستهکهی پهشیمان ببیّتهوه، به لام له ناخهوه سوور دهزانم وهک ههموو جاریّکی دیکه ئهمه سوودی نابیّت، دواجار دهزانم وهک ههموو جاریّکی دیکه ئهمه سوودی نابیّت، دواجار ئهمه یهکهم و دوایین جار نییه خوّم له دوّخیّکی وادا ببینمهوه.

زۆر نادادپهروهرانه یاری دهکات، دهیهویّت پیش ئهوهی قسهی دلّی خوّی بکات، وشهیه کیان به لیّنیّک وهر گریّت که دوای زانینی راستییه کان نائومیّدی ناکهم، به لام ئهم شته ههمووی له رانینی راستییه کان نائومیّدی ناکهم، به لام ئهم شته ههمووی له سهره تاوه هه له یه و تا بلیّیت ناشیرینه، چونکه بریقه ی ئه لقه ی هاوسه رگیرییه زیوه کهی دهستی وه ک درنده یه ک ددانم لی جیر دهکاته وه، هه ست ده کهم ئه لقه کهی خوّشم ته واو له په نجه مدا ده کاته وه، به شیکی بچووکی من دهیزانی شته کان چون ده بن، به لام بوّیه هاتم چونکه هیوایه کی دروّم به خوّم دا که رهنگه به م جاره جیاواز بیّت، رهنگه ئه مه هه ربه راستی پیاویکی پیشکه و تووخواز و تیگه پیشتو و بیّت که له هاورییه تییه کی جوانی پیشکه و تووخواز و تیگه پیشتو و بیّت که له هاورییه تییه کی جوانی

مروقانه زیاتر هیچی نهویت، هاورییه تییه ک که ژیان و نهزموونی مروقانه رياس سيه ي در بكات، به لام ههر زوو دهسته له رزيو و مروقانه مان دهولهمهندتر بكات، به لام ههر زوو دهسته له رزيو و دلوّپه ئارەقەكانى ناوچەوانى ھيواكانيان تىك شىكاندم. په نارهدایی ده کهم، هیشتا خوم تینهگهیاندووه، دهمهویر من ناسایی را دورفه تیکی بده می خوی له هه لویستی من تیبگات و ئیدی زیاتر دهره سیسی جسی نومیدی مرفر فیکی هینده تیکشکاو و تهنیا مینده تیکشکاو و تهنیا و رۆحبرىندار ئىشىكى خۆش نىيە، بەلام بەداخەوە، نموونەكانى ئەر بهردهوامن، به زمانی شیعر و گول و پهپووله قسه ده کات و باس برسوس باس که گرنگی و بهرزی له جیهانیکی فهنتازی زور جوان دهکات، باس له گرنگی و بهرزی و پاکی مروق دهکات، که ئهمانه ههمووی کومه لیک شتن، که من دەمىكە بروام پىيان نەماوە، ھەموو ئەمانەش پىشەكىن بۆ شتىكى دیکه، پیشه کیی باسکردنی ئه و "هاورییه تبیه تایبه ت"هی دهیه ویت پیکهوه دروستی بکهین، هاورییهتییهک که دهشیت ببیت به ئهوین، بەلام نا، ھەلە تىمەگەن، مەبەستى سىكىس نىيە، ئەوەيان رۆژگار بریاری لی دەدات، چونکه ئەم کیشهیه کی لهوه قوولتری ههیه، ئهم كهسيكى زور تهنيا و بيكهس و ناخبه تاله، هيشتا به راشكاوانه هيچ کامیک لهو قسانهی نهکردووه، به لام خوّم تیگهیشتووم و دهزانم کاتی ئه وه هاتووه جوان سنووره کان دیاری بکه ین و جیاوازیی نیوان هاورییهتی و ناپاکیی هاوسه رگیری به جوانی بو روون بکه مه وه تا بزانيت چەند سەرليشيواوە، بەلام چۆن ئەمە بە كەمترين زيان و بى رووشاندنى كەسايەتىي ئەو بكەم؟ ھەز دەكەم زۆر سادە و "پياوانه" قسه بكهم، دەمهويت بيهينمهوه هوش خوّى، حهز دەكهم پنی بلیم من فریشتهی خهیالی ئهو نیم و ئهو ژنه دهگمهنه تایبه ته نیم که پیی وایه ژیانی سهد و ههشتا پله دهگوریت و له تهنیایی و پووچیی ناو رۆحی رزگاری دهکات، دهمهویت بزانیت که منیش كەم تا زۆر ھەر وەك ئەو ژنەم كە ئىسىتا لە مالەوە چاوەرىيەتى، له پشت ئهم قژه خاو و چاوه گهش و روومهته ئال و زهردهخهنه شهرمنانه یه وه، منیش ئه و ژنهم که له ماله وه زوو زوو بۆلهی دیت و وهک مندال لهسهر بلاوکردنه وهی شته کانی به ماله که دا سهرزهنشنی

هاوسهرهکهی دهکات، ئهو ژنهم که دهشیت یهک کاتژمیری دیکه له سهر زهوی مهتبه خ دانیشتبم و بهدهم زهمکردنی ماله خهزوورانهوه له گه ل خوشکه که مدا یاپراخ بپیچینه وه، من ئه و ژنهم که روژی وا هه به دریژاییی روزهکه سهیری ئاوینه ناکهم و شانه یه به قرْمدا ناهينم، من ئهو ژنهم كه دهكريت له تهمبهليدا قاپهكاني سي ژهم پیکهوه بشوم، ئهو ژنهی دهکریت دلپیسی بنوینیت، یان که پهست و تووره بوو زور دلرهقانه وهلامی جوانترین و ناسکترین وشهكاني هاوسهرهكهي بداتهوه، من جيهانيكم له ههموو جواني، میهرهبانی، ناسکی، ناشرینی، زبری و دلرهقییهکان، چونکه ههر وهک ئهو و هاوسهرهکهی مروقم و هیچی تر، به لام ئهوانه هیچی ناليم و هيشتا گويم گرتووه و تهواو بهزهييم به حاليدا ديتهوه، چونکه دەردەکهی زۆر سەخته، چونکه دەزانم ئەو جەستەمى ناویت و دوای حهز نه کهوتووه - هیچ نهبیت لهم قوناغهدا، ئهگهر تهنیا ئهوهی بویستایه دهمیک بوو له من تیگهیشتبوو، ههروهها بق منیش شکاندن و سنووربقدانانی ئاسان بوو، به لام به داخه وه شته که له وه ئالۆزتره، ئه ویش ئه و نه خوشییه مؤدیرنه ی گرتو وه که لایه کی پیاوان و ژنانی ئهم نیشتمانه به دهستییه وه دهنالینن، رهنگه هاوسه رکهی خوی زور له من جواتر و سه رنجراکیشتر بیت، به لام ئەوەي ئەوى ھيناوەتە ئەم دۆخەوە بەتالىي دەروونيەتى، بەتالىي ئەوەي وەك ھەر گەنجىكى ئەم ولاتە ھەزى لە كچىك كردووە و پاشان خوشی ویستووه و دوای ئهوه به پنی دابونهریت هیناویهتی و لهبهر ئهوهی به دریژاییی پهیوهندییهکه له باسی گول و پهپووله و داهاتوویه کی پهمه یی زیاتر هیچی دیکهیان نهگوتووه، ئیستا ههست دهکهن به یهکتر نامون و ههردووکیان دوای دامرکاندنهوهی حەزەكانيان تەواو ھەسىت بە بەتالى دەكەن، بۆيە ئىسىتا ئەم لە خەيالىدا ژنيكى دروست كردووه، كە ھەموو ئەو شتانەى تىدايە كە له هاوسه رهکهی خویدا نهیدوزیونه ته وه، که منیشی ناسیوه و پیم سهرسام بووه، خیرا ناو و روخساری منی به و ژنه خهیالییه داوه و ئيستا دەيەويت بمكات به هاورينى "تايبەت"ى خۇى و لە خەيالىيدا

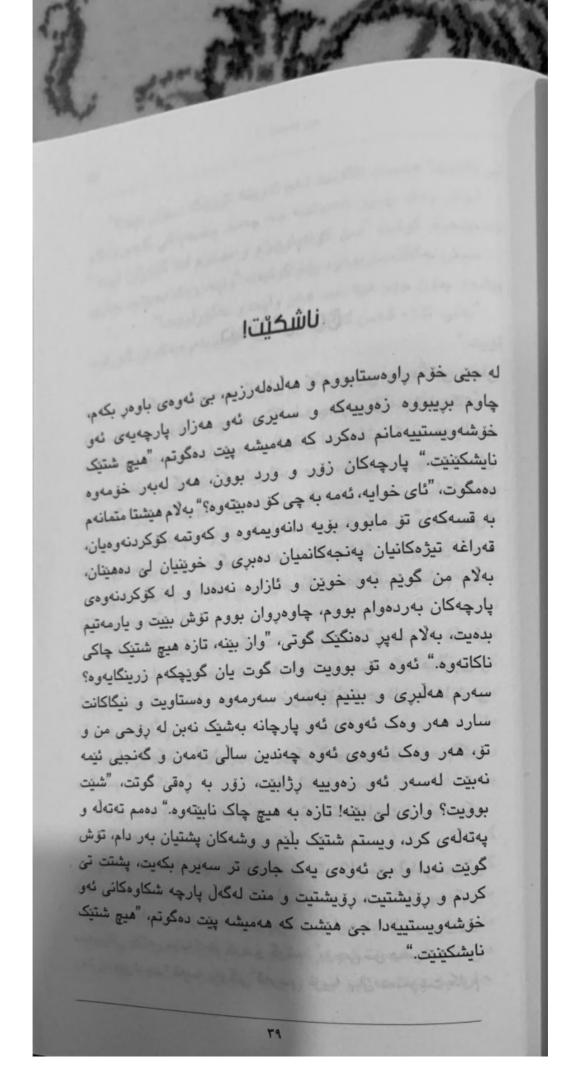
ئەمە دەبىت بە سەرەتاى رۆمانىكى جوان لە بابەتى رۇمانەكانى ماركىز!

ئای چهند گهنجیکی داماوه! بریا ئهوهی له ژیانی ئهم پیاوهرا ونه، له ناخی خویدا بوی بگه رایه نهک لای من، بریا تیگه بشتبایه که له خوی زیاتر که سی دیکه ناتوانیت به تالییه کانی پر بکاته وه خوزگه تیده گهیشت که تا له دهره وهی خوی بو مانایه ی بو ژیانی بگه ریت ده ستی ناکه ویت و هه زار هاوسه ر بگوریت هه ر نائومید ده بیت، بریا ئه و کاتهی ده یه ویت له گهل مندا و بو ناسینی من ته رخانی بکات، بو ناسینی خوی و نزیکبوونه و و تیگه بشتن له زور رووه و و ژیکیونه و و بو ژیکی له من باشتر و میهره بانتر و تیگه بشتو و تر بیت و پاله وانی رومانیکی زور جوانتر و ناوازه تر بیت.

کاتهکه مان به ره و ته واو بوون ده روات و منیش دواجار به چه ند و شه یه که تنی ده گه یه نم وه که نه وه ی بوی ده گه ریّت لای من نییه و من به مه به ستیکی دیکه هاتووم و ئه وه ی له خه یالی ئه ودایه هه رگیز روو نادات، ئینجا به ره و شته وه مالئاواییی ده که و به دلشکاویی شوینه که جی ده هیلم، دلشکاوی ئه و هاورییه تیه ی بوی هاتم و وه که هه موو جاریکی دیکه سه ری نه گرت، چونکه و ه ک سه مواد ئه لسه با حده لیّت:

چەند جوان دەبوو وەك ھاورى باينايەتەوە، بەلام پياوى خۆرھەلاتى بەلام پياوى خۆرھەلاتى بە ھىچ رۆلىدى قايىل نابىت بە ھىچ رۆلىدى قايىل نابىت رۆلى پالەوان نەبىت.

T.17/.V/TO

دىداريْكى نويّ

دووباره یه کمان بینیه وه، گریان و که مخه و یی چاوه کانی منیان ئاوساند بوو، تۆش هیچ هه ستیک له چاوه خو له میشیه کانت و نیگاکانتدا نه ده خویندرایه وه، سلاومان له یه کتر کرد، هه والمت پرسی، منیش گوتم، "که تو لیره بیت، ئیتر من چون باش ده به یک دانه قاقای پیکه نین، هه مان پیکه نینه به رز و ساخته که خوت، به زهر ده خه نه یه کی ناحازانه وه پیت گوتم، "بلیم چی؟ نه کوت من و تو هه رگیز بو هه تاهه تایه لیک دانا بریین؟" مندش گوت من و تو هه رگیز بو هه تاهه تایه لیک دانا بریین؟"

منیش گوتم، "به لام من وام زانی ههرگیز چاوم پیت ناکه ویته وه."

تۆش بەگالتەپىكردنەوە گوتت، "بە راسىت؟" ئىنجا بە ھەمان ئاواز و ھەمان زەردەخەنەى سەر ليوتەوە سەرىكت ھەلبرى و گوتت، "خۆ ئاسىمان لە جىلى خۆيەتى و كۆلەكەى ناويت تاشتى وا روو بدات!"

منیش ئاهیکم هه لکیشا و سهیریکی دهوروبهری خودم کرد و گوتم، "شهکهتم."

تۆش بزەيەكى پى بەزەييت خسىتە سىەر ليوت و سەرىكت بۆ لەقانىدم.

پیکهوه دهستمان کرد به پیاسه، شهقامهکان به بارانی دوینی شهو ته پر بووبوون، ههنگاوهکانمان لهسه ر شوستهکه به کپی دهنگیان دهدایهوه، تو بیدهنگ بوویت و چاوت له ئاسو بریبوو، سهیریکی قاته پهشهکهتم کرد و گوتم، "بوچی تو ههمیشه جلی پهش دهپوشیت؟ ئهمه بهرگی فهرمی تویه یان دهتهویت کارم

نى بكەيت؟ ھەست ناكەيت ئەم نەرىتە تۆزىك سواو بىت؟" تۆش وەك چۆن ھەمىشنە بە چەند وشەيەكى كەم وەلام دەدەيتەوە، گوتىت "مىن كۆنەپارىنىزم و ھەزم لىه گۆران نىيىه." منیش به گالته جارییه وه پیم گوتیت، "وایه، وه ک دهبینم، جاری پیشوو چون جیم هیشتیت ههر وایت و نهگوراویت. "بەلى، تاكە كەس كە دواى ھەر يەكتربىنىنەوەيەكمان گۆراوە،

پرسیم، "بیرت دهکردم؟" "هيچ بژاردەيەكى دىكەم ھەيە؟"

سەيرى ناو چاوتم كرد و گوتم، "پيت خۆشه گەراويتەتەوه؟" دەمت كردەوە وەك ئەوەى بتەويت شىتىك بلىيت، بەلام لەپر پهشیمان بوویتهوه، رووت تی کردم و بهتوندی ههردوو شانمت گرت، دیار بوو ئیدی ئارامیت لهدهست دابوو، بهپهروشهوه چاوت برییه ناو چاوم و گوتت، "سهیر که، تازه ئهوهی رووی دا رووی دا و ئەوەتا مىن ئىسىتا لىرەم، تىق ھىچ ناتوانىت ئەمە بگۆرىت، ناتوانیت کات بگەرینیتەوە، بۆپ بەرگرى مەكە، ئەمە يەكەم جارمان نييه، پيم وا بيت ئيستا دهبيت باش لهوه تيگهيشتبيت که پیداگریکردن هیچ له بابهتهکه ناگوریّت، دهبیّت گهرانهوهی من بن ناو ژیانت قبول بکهیت، وازی لی بینه، ههموو شتیک باش دەبيت، تۆ ھيشىتا ليرەيت، من ھەرگيز ناتوانم تۆ برووخينم و چۆكت پى دا بدەم مەگەر خۆت بتەويت و رىگەم پى بدەيت، بۆيە ئارام بە، ھەموو شىتىك باشە."

من ئیتر لیرهدا کونترولم بهسهر خوصدا نهما و دامه پرمهی گریانیکی به کول، به ئاستهم ههناسهم بو دهدرا و به دهم ههنسکی گریانه وه دهمگوت، "من... زور... هی...لاکم، ن...نازا...نم... چ...چی... بكهم. و...ونم." توش منت گرته باوهش و هیشت له باوهشندا بق ماوهیه کی باش تیر به دلی خوم بگریم، دواجار سهرم ههلبری، هیشتا ههر فرمیسکم دهرشت و بهدهم گریانه وه پرسیم، "نهم جاره بق ههتا ههتایه لیّره دهبیت؟" توّش زهردهخهنهیهکت کرد

و گوتت، "دوای ههموو ئهوهی به ژیانتدا تیپه پیوه هیشتا له باوه په دایت هیچ شتیک بق ههتاهه تایه بمینیته وه؟" منیش به نهخیر سهرم له قاند، ئینجا دهستمت گرت و گوتت، "کهواته با بروین، ههر دهبیت ئهم گهشته بکهین."

دهستمانکردهوه به پیاسه، سنگم هیشتا قورس بوو مههستیک تایبه به ئامادهبوونی تق - به لام لهگهل ئهوهشدا ههستم به کهمیک ئارامی دهکرد، ئارامیی ئهوهی دهمزانی ئهمهش دیداریکی دیکه به لهگهل تقدا و دوای ئهوه سهرلهنوی مالئاوایی له یهک دهکهینه وه، به لام ئهم جاره هیوادارم مالئاوایییهکه زیاتر بخایهنیت، بقیه تا ئهو کاته به شیوازی خوم چیژ و سوود له ئامادهبوونت وهر دهگرم - یان با بلیم، به شیوازی خوم حیث و سوود له هاوریی کونم: خهم.

و هرگیرانی راسته و خو ئیشیکی بیتام و تاقه تپرووکینه، زور خوّت دهنگ و زمانت نییه و له قسهی ئهوانی دیکه دهر چین، هیچت پی نییه بیلییت، بزیه تا ئیستا یه ک جار ئه و ئیشهم كردووه، به لام ئهوهى ئهو تهنيا جارهش پيدا تيپه ريم رهنگه خنى هنوكار بووبيت كه دووبارهى نهكهمهوه! چەند سالیّک لەمەوبەر من دەنگى كارا و دوو كچى ھاورینى بووم، کے سے کچی گەنجی جوانی ئەمریکی، سے رب رىكخراوىكى ئەمەرىكى بۆ داكۆكىكردن لە ماڧەكانى ژنان بوون، ههروهها دهنگی ههموو ئه ژنانهش بووم که توندوتیژیی خيزانييان بهرامبهر كرابوو يان ژيانيان له مهترسيدا بوو و ئەو كچە ئەمەرىكىيانە چاوپىكەوتنىان لەگەل دەكردن. ئە رۆژەى چوويىن بى گەرمىيان، ژنىك ھاتبوو، كە زۆر پەلەي بوو بروات، پىشىتر لە مىردەكەي تۆرابوو و تازە ئاشت كرابوونـهوه، ژنيكـى بچكۆلـهى ئەسـمەرى شـهرمن بـوو، كـه له که ل ئه وه ی به روخسار له من زور گهوره تر دیار بوو، به لام جیاوازیی تهمهنمان چهند سالیکی کهم بوو، له ژنهکهمان پرسی لهسه ر چی له میرده کهی تؤرابوو، ئهویش له وهلامدا گوتی، "لینی دام، میرده کهم لینی دام و باوکم پینی زانی و گوتی ئيتر نابيّت لهگەلىدا بمىننىتـەوە." بۆ لىنى دايت؟" 24

"ههموو روّژ دهچوو بوّ راوه ماسی و من و منداله کانی جی دههیشت و تا درهنگ نه دههاته وه، منیش که دههاته وه دهمبوّلانی ئیتر ئه ویش روّژیک پهست بوو و یه که بوّکسی له چاوم دا و شینی کرده وه."

"ئەى تۆ چىت كرد؟"

"منیش چهند روّژ دهرگام له خوّم داخست بوّ ئهوهی مالی باوکم نه بینن و نهبیّت به کیشه، به لام به هوّی ئهوهی دراوسیّن و بهرامبه ریه یکین، دواتر ههر بینییان و باوکم پهلی گرتم و گوتی ئیتر نابیّت لای بمینیته وه و بردمییه وه مالّی خوّیان."

"ئیس ئیتر نابیّت لای بمینیته وه و بردمییه وه مالّی خوّیان."

"ئەى ئىستا چۆن گەرانەرە بۆ لاى يەكتر؟"

"ئهو پهشیمان بووهوه و داوای دهکردمهوه، منیش حهزم دهکرد بگهریمهوه، به لام باوکم رازی نهدهبوو، ئیتر دوایی سولم کرا و وهرهقهی پولیسیان پی ئیمزا کرد که جاریکی دیکه لیم نهدات."

"ئەى لەو باوەرەدايت جاريكى دىكە ليت بداتەوە؟" "بەلى."

"ئەى ئەم جارە لىت بدات قسە دەكەيت؟"

"نەخىر، چونكە تاقەتى كىشەم نىيە."

"ئەى بۆ بەرگەى ئەمە دەگرىت، بۆ جيا نابىتەوە؟"

"لەبەر مندالەكانم، باكە ئەو ژنى ھىنايەوە نەكەونە بەر رەحمەتى باوەژن."

(بیگومان بهمه تیگهیشتم له لای ئه و جوّره خیزانانه مندال نادریته وه به دایک و یاسای عه شره ت و خیرزان چی بلیت ئهوهیه.)

"باشه پیشتر لیی داویت؟"

"بەلى، بەلام لىدانى ئاسايى."

(به وشهی خوی، "لیدانی ئیحتیادی.")

چوار سال بوو ئینگلیزیم خویندبوو و ئه و ههموو کتیبهم خویندبووه و نهمدیبوو وشهی لیدان و ئاسایی پیکهوه بهکاد

بین، باشه من ئیستا چی به و کچه ناسک و نازدارانه بلیم؟ ئهمه بکهم به چی تا میشکه جوانه کانی ئه وان وهری بگریت و تووشی شوک نهبن؟ ههر چونیک بیت داهینانیکی گهورهم له زمانی ئینگلیزیدا کرد، بو ئه وهی واتای قسه که له و کچه نازدارانه بگهیه نم دوو و شه ی پیکه وه نه گونجاوم دا له یه ک، که و تا نه و کاته ههرگیز له ژیانیاندا گوییان لی نه بووبوو ئه و دوو و شه یه پیکه وه به کار بین (لیدان + ئاسایی). به روخساری کارادا، نه و کچهیان که چاوپیکه و تنه کهی ده کرد، وا دهر که و ت پیی وا بیت سوعه ت ده کهم، بویه خیرا تیم گهیاند که قسه که خوی نائاساییه و لای منیش شوکه، گوتی بپرسه، "ئاسایی" مه به ستی چیه؟

"ئى، زللەيەك، بۆكسىك، لىدانىك كە جىگەى دىار نەبىت." بەشەرمەزارىيەوە ئەو وشانەشم كرد بە ئىنگلىزى.

ئینجا ژنهکه گوتی، "قوربانه، زور پهلهمه و دهمیکه چاوه پیم، بزانه ئهگهر ئیشییان پیم نهماوه با بروم."

بهم جوّره ژنه گویزایه له که خیرا رویشته وه بو ماله وه، بو لای ئه و میرده ی که به ناسایی لیی ده دات، منیش بو یه کهم جار له ژبانمدا خوزگهم خوارد ئینگلیزیم نه زانیایه.

لەخۇپەۋە رقى ليتە

ژنیک ههر له خویهوه رقی لیته، که بهلایدا تیدهپهریت لوون هەلەقرچىنىت و لە نووكى پىتەوە تا تەوقى سەرت سەيرت ده کات، وه ک ئه وه ی شاخ و گویت لی روابیت، یان زور جار ئاگات لىيە چرپەچرپ لەگەل خەلكى تىردا باسىت دەكات و كە سەيريان دەكەيت، يان بەلاياندا تىدەپەرىت خۆى لە گىلى دەدات و روو دەكات بەو لاوە، يان رەنگە تۆ بەخۆشىييەوە سىلاوى لى بكەيت و بتەويت بيدوينيت، كەچى ئەو ساردە و بەلالووت وهلامت دهداتهوه، يان لهوانهشه لهو جورانه بيت كه زياني بۆت ھەيە و لەسەر شىتى بچووك لەگەلتدا دەيكات بە شەر و دەمەدەمى و كىشەت بىق دەنىتەوە، تىقش ھەر نازانىت چى بوۋە و بۆ وا دەكات و بۆ شەرت پى دەفرۇشىيت. بەلى، زۆربەي كەس دەلىن ھىى ئەوەيە ئىرەيىت پى دەبات، راسىتە، بەلام مەرجىيش نىيە، ئەو لەبەر زۆر شىت رقى لىتە، رەنگە لەبەر ئەوەى تۆ ئەو كۆپىيەى ئەويت كە ھەرگىز ناتوانىت پىي بىگات، يان ئەو كۆپىيەيت كە لە ناخىدا شاردويەتىيەوە و ناويريت يان بۇى نىيە یان شەرم دەکات دەرى بخات، يان كۆپپەكىت كە لە دەستى داوە و ناتوانیت به دهستی بهینیتهوه یان کوپییهک که لیم رادهکات و نايەويت بيرى بكەويتەوە كە ئەويش رۆژيك لە رۆژان وەك ئۇ بووه. واتا به شیوهیه ک له شیوه کان ئه و ژنه له تؤدا شتیک له خوّی دهبینیت، خوّیه ککه رهنگه خوشی نهویت، یان رهنگه ئەو خۆيەى لە تۆدا دەيبىنىت ئازارى بدات و برىنى بكولىنىتەوە، یان وای لی بکات ههست به کهمی بکات، یان رهنگه بیترسینیت

بان ئيرەيى پى ببات، بەلام ھەمووى دواجار زۇر بى مانايە و ئەوپەرى گەمژەيىيە، چونكە دەكىرا ئەو تىق بىنت و تىق ئەو بیت، ئەگەر ھەر لە لەدایكبوونەوە بگۆردرانايەتەوە، زۇر رىنى تى به دهچوو ئيستا تۆ رقت لەو بووايه، ئەويش سەرسام بوهستايه و بیگوتایه باشه ئهم ژنه بو رقی له منه؟

منیش وا بووم، به لی رقم لیت بوو، ئهی ئه و کچه گهنجه جرپنه پر له متمانه به خوبوونه ی سهرت دهکرد به ههموو کونیکدا، له هیچ نه ده ترسایت و گویت به کهس نه ده دا و راشکاوانه قسهی دلی خوتت ده کرد و حهزت له چی بووایه بی ترس و شهرم تاقیت ده کرده وه، رقم لیّت بوو ئه ی ئه و هاوسه ر و بووکه نموونهیییهی هاوسهرت و کهسوکار و ماله خهزووران ههموو ليّت رازيى بوون، چونكه ساده بوويت و له مندالييهوه بو ئهو رۆلە ئامادە كرابوويت و ھەموو نەرىت و ئەتەكىتىكى كۆمەلايەتىي کوردانه ت دهزانی، رقم لیت بوو ئهی ئه و کچه خانه دانه ی دایک و باوكيكى باشى دەولەمەنىدى رۆشىنبىرت ھەبوو، مندالىيەكى زۆر ئارام ژیابوویت و چیت بویستایه بۆت کرابوو و له ژیانتدا هیچ ناخوشییه کت نه دیبوو، رقم لیت بوو ئهی ئه و ژنهی مندالی جوانی ئاقل و ژیرت ههبوو، که زور جوان پهروهرده کرابوون و توانا و پشوودریژییه کی بیوینه ت له که لیاندا هه بوو، رقم لیت بوو ئەى ئەو كچە گەنجە نووسىەرەى لە سىەرەتاى بىستەكانى تەمەنتەوە كتىبى چاپكراوت ھەبوو و ناوىكى گەورەت بۆ خۆت له جیهاندا دروست کردبوو، رقم لیّت بوو ئهی ئه و هاوپوّلهی كه له كاتيكدا من لوش لوش بو كوردستانيكي قهيراناوي دەگەرامەود، تۆ بە ھۆي پاسىپۆرتەكەتەود بە دلى خۆت لە بهریتانیا دهمایته وه و دکتوراشت دهخویند، رقم له ههمووتان بوو، ئيستاش جار جار رقم ليتانه، به لام ده زانم بو رقم ليتانه و بو ئىرەيى بە ھەندىكتان دەبەم، بەلام دەزانىم ئەو رقە بىسوودە وتهنیا ناخی خوم دهخوات، چونکه تاکه هوکار که من له جیی ئيوه نيم و ئيوه له جيى من نين ئهوهيه من ١٢ى نوفهمبهرى

سالی ۱۹۸۸ له سلیمانی له دایک بووم دلشاد مه ریوانی و شیرین کی دایک و باوکمن و ناسنامه کهم کورده و مندالیم و به شیکی گهوره ی چاره نووسیشم هه ر به سبی مانگی به یه ک فیشه که کاسه ی سه ری باوکمدا دیاری کرا، توش ئه ی ئه و ژنه ی پقت کاسه ی سه ری باوکمدا دیاری کرا، توش ئه ی ئه و ژنه ی پقت لیمه، تاکه جیاوازیی من و تو ئه وه یه که من له م شوین و کان و ناو ناو ئه م خیزانه دا له دایک بووم توش له شوین و کات و له ناو خیزانی خوت دا له دایک بوویت، ئیتر چون ئه م شده، که هیچ دهستی نه من نه توی تیدا نییه، من و توی کردووه به دوژمن و دورمن و

7.17/-1/-7

ييناسه

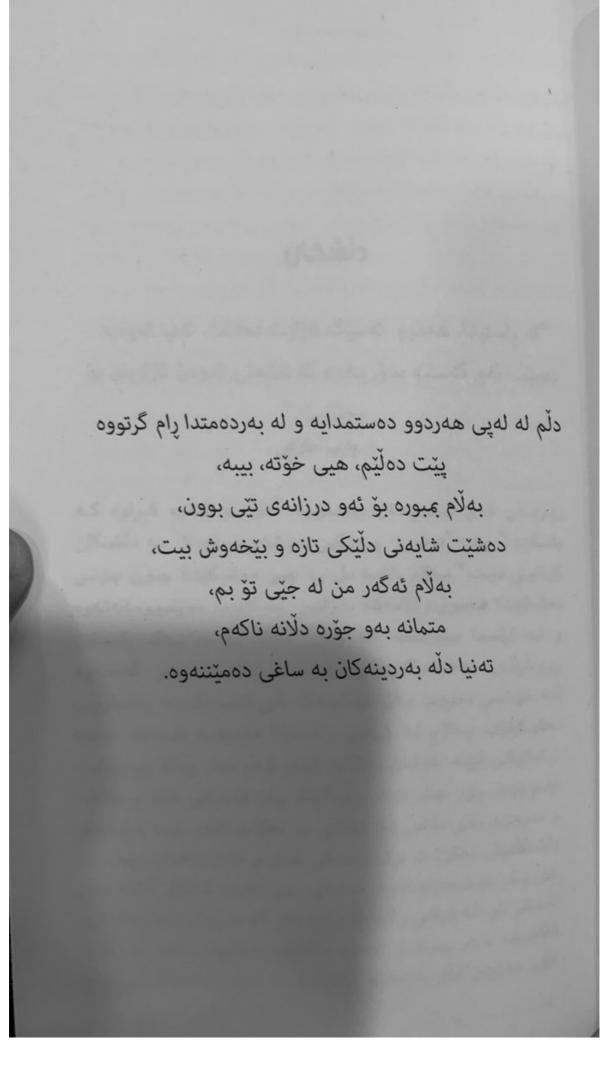
نامەرىت خۆم لە رىخى بەسەرھاتەكانى ژيانمەوە پىناسى بكەم، نامهویت شکست و ئازار و برین و کهوتنه کانم ناسنامهم بن، نامهویت ئهوه بم که بهسهرم هاتووه و کردوومه، نامهویت مەلەكانىم پىناسىمى ژيانىم بكەن، نائومىدى و بەدبەختىيەكانىم ناونیشانم بن، چونکه من به تهنیا ئهوانه نیم، من ههموویانم پیکه وه و هیشتا هیچیشییان نیم، چونکه من مروقم، من ههست و سوز و جهسته و ئهقل و روحم، ناكريت ئهمانه من بن، ناکریت ئه و ژنه بم که میردهکهی ته لاقی دا، یان حهزی له ژنیکی دیکه کرد و ئهمی جی هیشت، ئهو ژنهی ههر شووی نه کرد و پیے ده لین قهیره کچ، ئه و ژنهی پیاویکی پر به دل خۆش ویست و تەحەدای ھەموو خەلكى بۆ كرد كەچى دوايى بيره فا دهر چوو و پشتى تى كرد، نامه ويت ئه و ژنه بم كه مندالی نابیت، یان ئەوەي مندالەكەي مردووە يان نەخۇش يان خاوەن پیداویستیی تایبهته، یان ئهوهی شیرپهنجهی ههیه و مهمکیان بریوه ته وه، یان ئه وهی ههر به مندالی بی باوک یان بی دایک یان بی ههردووکیان بووه، یان ئهوهی روزانه باوکی يان ميرده كهى ليى دهدات، يان ئهوهى خويندنى تهواو نهكرد، یان ئەوەى بە ھۆى پیاویكى نەفنزمەوە لەناو خەلكدا ئابرووى چوو، یان ئەوەى خۆشەويستى فلان يان دۆستى فیسار بوو، یان ئەوەى لە ئىشەكەيدا شكستى هينا و هیچى بۆ نەمايەوە، یان ئهوهی پیشه کهی جینی مشتوم و یان و یان ... ئهمانه هیچی پیناسهی کهس ناکهن، من به تهنیا شکست و کهوتنه کانم

نیم، به لکو بردنه و هکانم و هه ستانه و هکانم یان هه ولی بردنه و و و این می این می بردنه و و و و این می این نيم، به لحق برد ما ته نيا برينه كانم نامناسينن، به لكو شيوازي هه سيوازي هه ساریز کردنیان و ماوه ی چاکبوونه وهشیان به شیکن له من دایک سارپرسره با و هاوست و هاوسته و هاورپکانم لهگه لم جون و باوک و خوشه و بست و هاوسته و هاورپکانم لهگه لم جون بوون پیناسه ی من ناکهن، به لکو من چون بووم بو ئهوان کاردانه وهم بو ناپاکی و غهدری ئهوان چون بووه زیاترتان لهسه و خودی من پی دهلیّت، ئهوهی ژیان نادادپهروه ران ناخوشی و خهم و خهفهتی خستووهته ریم و تووشی به دبه ختی کردووم هه لبژاردهی خوم نهبووه و له دهرهوهی دهسه لاتم بوون، ئيتر چۆن دەبيت ئەو رووداوانە وينەى من بنەخشىنن من چۆن بەرەنگارى ئەوانە بوومەتەوە و چۆن تىم پەراندوون، ئەمانە كەسايەتىي من دەناسىينن. چۆن دەبيت باسكردنى خەلكى بق من و تیکه یشتنیان له من گری و نهینییه کانی که سایه تیی منتان بق بكهنه وه، له كاتيكدا من كهسيكم له گوشت و خوين؟ من ئه بوونهوه ره ئالوزهم که پیی دهگوتریت مروق، بوونهوهریک له ههست، سوز، ژیری، ناگایی، بیرکردنهوه، بریاردان و داهینان، بوونهوه ریک که خوی گرییه کی گهورهیه و پارچهیه که گرنگه له گری گهورهترهکهی ژیان و گهردوون، ئهگهر تو دییت و من له ریگهی چیروکی ژیانمهوه دهناسینیت، ئهوه ناههقیم بەرامبەر دەكەيت، لـ راستىيدا ناھەقى بەرامبەر بـ خۆشت دەكەيت، چونكە ئەگەر ناساندنى من لەريىي ئەو بەسەرھات و ناخوشی و شکستانهمهوه راست بیّت، کهواته ههمان شیواز بو ناساندنی توش دروسته و بچوو کردنه وه و سنووردار کردنی من، بچووکردنه و و سنووردارکردنی توشه، تنی مروق.

سوپاسنامه

سوپاسى ئەوانە دەكەم كە خراپ بوون لەگەلم، ئەوانەي دليان شکاندووم و گریاندویانم، ئهوانهی ئومیدم پییان ههبووه و نائومیدیان کردووم، ئهوانهی دووباره و دهباره خهونه کانمیان ههلاهه لا کردووه، ئهوانه ی جیدان هیشتووم و پشتیان تی کردووم، ئەوانەى درۆيان لەگەل كردووم و متمانەميان دۆراندووه، ئەوانەى قسىمى رەق يان ناشىرىنيان پى گوتووم، ئەوانەي بە راستەوخى يان ناراستەوخى گالتە يان سووكايەتىيان بى كردووم، ئەوانەى تانەيان لە خۆم، روخسارم، كىشم یان هه لسوکه و تم داوه و پیم پیکه نیون، ئه وانه ی ته ریقیان كردوومه ته و وايان لئ كردووم ههست به كهمى بكهم و دلم به خوم بسووتیت، ئەوانەى كیشەیان بۆ دروست كردووم و لهمپهريان خستووهته بهردهم ئيشه کانم و ژيانميان قورستر کردووه، ئهوانهی ئارامییان شیواندووم و توورهیان کردووم و وایان کردووه له سروشتی خوم دهر بچم. سوپاسی ئهوانه دهکهم که دژایه تییان کردووم و ههولیان داوه وینهم بشیوینن و کارهکانم بینرخ بکهن، ئهوانهی همر له خویانهوه رقیان ليم بووه و به خراپ باسيان كردووم و بريارى نادروستيان بهسهرمدا داوه، ئهوانهی خهم و خهفهتیکی زوریان داومهتی، ئهوانهی وایان کردووه رقم له خوم و له ژیان بیت، سوپاسی ههمووتان دهکهم، زور سوپاسی یهکهبهیهکهی قسه رهق و موره و رەفتار و ھەلويسىتە خراپەكانتان دەكەم، ئىمە ھەمىشە سوپاسى ئه وانه ده که ین که بومان باش بوون و پشتیان گرتووین، به لام

پیویسته به ههمان شیوه سوپاسی خراپه کانیش بکهین، چون نهگهر خراپی نهبیت باشی چون بناسینه وه و نرخی بزانین منیش سوپاسی ههموو کهسه خراپه کانی ناو چیرو که که ریانم ده که م، چونکه ئهگهر ئیوه ئه وهنده خراپ نهبوونایه، من ههستم نه ده کرد که ژبان له وه گهوره تر و قوولتره که من لیم تیگهیشتووم و دواجار له تاو ئه و ههموو خهم و ئازاره له "خوم" بیزار نه ده بووم و ئهم پیگایهم نه ده گرته به ریگای گهیشته و به زهری، بویه زور سوپاسی ئیوه ده که به من "ی راسته قینه و ئه زهلی، بویه زور سوپاسی ئیوه ده که به شریانیکی دیکه دا، که سانیکی وه ک خوتانتان بیته پی که به همان شیوه به که لکتان بین. دو و باره سوپاس!

دڵشكان

"له راستیدا، ههموو کهسیّک ئازارت دهدات، تهنیا ئهوهیه دهنیت ئهو کهسانه بدوزیتهوه که شایهنی ئهوهن ئازاریان بو

بچێڗٛۑت."

- بۆب مارلى

زۆرمان ئەو قسەيەمان بىستووە، "دل بۆ ئەوە كراوە كە بشكيت،" يان "ههموو چيرۆكى خۆشهويستىيەك به داشكان كۆتايى دىنت. "بەلام باشمە دل بە چى دەشكىت؟ چۆن چۆنى دەشكىت؟ ھەموو وەلامەكە دەزانىن، لە كتىبدا خويندوومانەتەوه و له فیلمدا بینیومانه که چۆن یهک وشه، یهک راستیی رووخينه، هەلسوكەوتىكى دلرەقانە لەلايەن ئەو كەسەوە که خوشی دهویت یان ناپاکییه ک دلّی کهسیک به یه کجاریی دەشكىنىت، بەلام لە ژيانى راستىدا ھەمىشە شىتەكە ھىندە دراماتیکی نییه، خوتان دهزانن ژیان کهم جار وهک چیروک و فیلم بیّت، زور جار ژیان روّمانیک یان فیلمیکی خاو و بیتامه و دەرھینەریکی ناشى دەرھینانى بۆ دەکات، ھەر بۆپە پرۇسەى دلشکانیش دهکریت پروسهیه کی خاو و ئازاربه خش بیت، به جۆرىكى خۆشىت نەزانىت ئەوەى روو دەدات شكانى دات يان شتى شتیکی تر. له ژیانی راستیدا زور جار که دواجار دلت دهشکیت ناکهویته سهر چۆک و دهست ناکهیت به گریان، ئهوه له فیلمدا زن زور حهزیان له و بهزمهیه، به لام نا، له ژبانی راستیدا زور جار

له خوّت دهپرسیت ئایا شته که شایه نی گریانه یان پیکه نین؟ ئایا هه ست به هیچ برینیک ده که یت له سه ر دلّت؟ ئه مه ش چونک وه ک و تم، ئه وانه ی خوشمان ده وین ئه وه نده به پروسه یه کی خاو و دریژ خایه ن دلمان ده شکینن که ره نگه ئه م پروسه یه که هه موو ته مه ن بخایه نیّت و پی به پینی چیروکی خوشه ویستیه ی بروات و تا کوتایی به رده وام بیت.

ئى باشى چۆن؟ شىتى وا چۆن دەبيىت؟ خۆ دار و تەخت نییت ههست به خوّت نه که یت؟ نا، دار و تهخته نیت، مروّثین بۆيـه هەسـتى پـێ ناكەيـت. شـتەكە دەكريّىت بـەم شـيوەيە بيّى: جار نا جار به یه ک-دوو وشه یان کرداریکی بچووک رووی دلمان دەرووشىينن، دەنكۆلەى ورد ورد لە دلمان دەكەنەوە، درزی بچووک و بهئاستهم بینراو دهخهنه دلمانهوه به جوریک دواتر دوای ماوهیه کی زور تیبینی ده کهین ئه و دله ی دامان پییان بهو شیوهیهی ئهوسای نهماوه تهوه، ههر وهک چون ههندیک جار کتیبیک دهدهیته هاورییهکت و دوای ماوهیهکی زور که دەيھىنىنىتەوە و دەبىنىت بەرگەكەى و لاپەرەكانى نووشىتاونەتەوە و نووسین و تانانه ت په لهی چای پیوهیه و ئیدی هیچ له و کتیبه ناچیت که داومانه پییان، لهگه ل خوشه ویستانیشماندا شته که به و شپیوهیهیه، ئیمه وا دهزانین ئهوهی که دلمان پییان داوه بهسه بو ئەودى ئەم بەشە بەنرخەى بوونمان بە پاريزراوى لەلاى خۆيان بهیلنهوه، به لام رهفتاریکی دلرهقانه لیره و بیباکییه کهوی و كەمىك پشتگويخستن و چەندىن ھەللەي بچووك و سەرزەنشت و هه لچوون و توورهبوونی بی هو و چاوه رواننه کراو ریزیک نائومیدیی بچووک بچووک و چهند ئاواتیکی نه هاتووهدی و پشتبهردانت له چهند ساتیکی جیاوازدا و ئامادهنهبوونیان له چەند كاتىكى گرنگدا... ھتد ئەمانە ھەمووى پىكەوە بەرە بەرە دلت دەشكىنن تا رۆژىك سەيرىكى ئەو دلە دەكەيت كە دابووت پنیان و بی هیچ رووداویکی هه ژینه ر ههموو راستیه که دهبینیت و دواجار تیدهگهیت که دلت دهمیکه شکاوه. وه گوتم، دهکریّت ئهمه پروّسهیه کی هینده دریّرٔخایه ن بیت که ههموو تهمهنت ببات، توّش به ئازاره که رادیّیت و که دری تازه دهکهویّته دلّته وه هیچ ههستی پی ناکهیت، ههر بوّیه زور جار کاتیّک به شکاویی دلّت دهزانیت، که ئه و زانیارییه دادت نادات، یان ئهوه ی دلّی شکاندویت ههر له ژیانیشدا نهماوه. رهنگه ئهمه مهبهستی ئه و قسهیه بیّت، "دلّ بو ئهوه دروستکراوه که بشکیّت،" رهنگه ههموومان لهم ژیانه دا که بهدوای خوّشه ویستیدا دهگهریّین، له راستیدا بهدوای یهکیکدا دهگهریّین که بایی ئهوهنده خوّشمان بویّت که ریّگه ی پی بدهین دامان بشکینیّت، بو کهسیّک دهگهریّین که متمانه ی ئهوهمان پیّی دامان بشکینیّت، بو کهسیّک دهگهریّین که متمانه ی ئهوهمان پیّی دامه بتوانیّت تا کوّتاییی ژیانمان بهرگه بگریّت، ژیانیّک که له خوشویستنی ئهودا بهسهری دهبهین.

به خەونىش

به دهنگیکی لهرزوک پینی گوتم، "من خهون به پیاوانی دیکهو، دهبینم، له کاتیکدا هاوسهرهکهم له تهنیشتمهوه له شیرین خەودايە، من له خەونمدا له ئاميزى پياويكى دىكەدام. رەنگه بۇ هاوسهره که شم ههر وا بیت، رهنگه له کاتیکدا من له تهنیشته، خەوتووم، ئەو ئەكتەر يان گۆرانيبيريىكى وروژينەر و ناسراوى به رووتی لهباوهش گرتبیت، خو ئهمه خهوه، چی لی دهکهیت؟ به لام خهونه كانى من لهو جوره نين، خهونه كانى من زور پاكترو سادەترن، له راستىدا، كەم تا زۆر جىنى بەزەيين. "كلىنىكسەكى لهناو دهسته ئارەقاوييەكانىدا توند گوشى و بەردەوام بوو، "من خهو به چهندین جور پیاوهوه دهبینم، ههندیکیان زور ئاساین و نایانناسم، ههندیکیشیان کهسایهتی بهناوبانگن و ههندیکیشیان كورى گەنج و قۆزن، بەلام ئەوەي ھەموو ئەم پياوانە بەبەكەرە دەبەسىتىتەوە ئەوەپە لە خەونەكەدا ئاشىقى منن و منيان خۇش دەويىت. بەلىخ، مىن خەون بە سىكسەوە نابىنىم و لەگەل ئەر پیاوانه دا سیکس ناکهم، مروق که پیویستیی به سیکس بود خەونى پىرە دەبىنىت، بەلام ئەي ئەگەر پىرىسىتىي بەسۈرد خوشهویستی بیت، پیویستیی به کهمیک ناز و وشهی جوان بيّت، پيويستيى بەوە بيت كەميّك بايەخى پى بدريت و داى لى بكريت ھەست بكات كە مىينەپە و مرۆقىكە لە گۆشتە خوين؟ دياره لهو كاتانه دا ئهم خهونانهى من دهبينيت، خهرنا بهوهوه دهبینیت کوریک خوشهویستیهتی و خوشهویستی خوی بق دهر دهبریّت، خهون به و خیرا لیدانی دل و ههست و سؤدا

گرمهوه دهبینیت کاتیک لهگهل خوشهویستهکهیدا یه دهبین گرمهوی ناسکی به چپه پی دهلیّت، یان دهستی دهگریت، یان دهستی دهگریت، بان وسی ده لیت که جوانه، یان بیری کردووه، یان دهیهویت بان بیسی دابنیشن، خهون بهوهوه دهبینیت یه کیک توند نوند و بینی دهلیّت خوشی دهویّت، یان ئهگهر دوورتر بروات، رهنگه بهنه رمی ماچیکی ناسک و پر له خوشه ویستی لیوه کانی رهای نازانم لای تو چونه، به لام خهونه کانی من بهم شیوه ین، ئاشقه کانم - ئەو پياوانىهى كە زۆر جار ھەرگىز نەمبىنيون -بهو شيوهيهن، به لام نا، ئهمه بينابروويى نييه، خو من به رەست خۆم نىيە، خۆ من ھەرگىز لە خەوەكانمدا ھاوسەرگىرىم نهکردووه یان روو دهدات له نیوهیدا بیرم دهکهویتهوه که من هاوسه رم ههیه و ئهوسا به دلیکی شکاوه وه به و بیاوه دهليم بروات و وازم لئ بينيت. بؤيه دهليم دليكي شكاو، چونكه تهنانهت له خهویشدا بیرمه که هاوسهرهکهم ئیدی بهو شیوهیه منى خۆش ناويت، يان ئەگەر برۆمەوە بۆ لاى ئەو باوەشە گەرم و وشبه ناسىكانەم لىنى دەست ناكەويت، ھەندىك جارىش زۆر خۆشە كاتىك لەپر ئەو كەسە دەبىت بە ھاوسەرەكەي خۆم، ئەوە يەكتكە لە خەونە زۆر خۆشەكان، بەلام ئاي لەو داماويى وبهزهييبه خوداهاتنه وهيه كاتيك لهپر زهنكى كاتژميرهكه خهبهرم ده کاته وه و دهبینم هاوسه ره کهم سارد و سر له ته نیشته وه خەوتووە و بۆ خۆى لـ خەونەكانى خۆيدا نوقم بووە، منيش بۆ خۆم تا خەونىكى دىكەي لەو جۆرە لە باوەشى گەرمى ئەو دابراوم و دهبیت هه و ئهوهندهم بق بمینیته وه که شهوان پیش خهوتن نزا بکهم و بلیم، خوایه گیان، خهونیکم بو بنیره تیایدا هاوسه ره کهم خوشی بویم، تیایدا منی لا جوان بیت و ستاییشی حوان جوانیم بکات، تیایدا به سوزه وه ماچم بکات و له نامیزم بگریت، منس منیش پهیمان بیت بو بهیانییه کهی چاکهی دهده مهوه و نهوهی نه ئه و به خهو پیسی داوم من به راستی پیسی دهبه خشم. به لام بهداخهوه، چونکه لیّی رانابینم، زوّربه ی جار خهونه که نهو نیه و کهسیکی دیکهیه، ههر وه ک نهوه ی خوا به زهییی پیّمدا بیته و بلیّت با ته واو دلشکاو و تینووی خوشه ویستی نه بیّت. که منیش هینده دلّم باشه، خهون ببینم یان نا، به خهون خوشی منیش هینده دلّم باشه، خهون ببینم یان نا، به خهون خوشی بویّم یان نا، همه و به به به راستی خوشه ده ویّت و به راستی نه و سوّزه ی ده ده می که هیوا ده خوازم نه و به ده نی ده نیم به شکم روّژیک نه و یان خوا به زهییان پیّمدا بیته و و به ده نیم به شکم روّژیک نه و یان خوا به زهییان پیّمدا بیته و و به ناسیو راستی نه وهم پی به خشیّت که هه میشه پیاوانی نه دیو و نه ناسیو راستی نه وهم پی به خشیّت که هه میشه پیاوانی نه دیو و نه ناسیو ده نه ده به ده و به خواب و به ترسه وه لیّم ده پرسیّت، "پیّت وایه من ژنیکی خراب و بیّابروو بم؟" منیش به به زهییه و به ده که خواب و ده سیّا ده که میش به به زهییه و ده که و ده که می نام و دلم ده گوشیّت.

پياوت بوّ دەكوژم!

درۆیەكى چەند گەورەيە كە پێم دەڵێى، بۆ ئەبەد خۆشم ئەوێى پاستىيەكى چەند جوانە كە پێت دەڵێم، لەوەتەى ھەم خۆشم ويستووى... **ئىرىن ك**.

زۆر جار که پیاو عاشق دەبیّت به خوشهویسته کهی دهلیّت، "ئامادهم لهپیّناوتدا بمرم." یان "ئامادهم پیاوت بو بکورم." به لام پیش ئهمانه، زور ریّگهی دیکه ههن بو دهربرینی خوشهویستی، پیش ئهمانه، زور ریّگهی دیکه ههن بو دهربرینی خوشهویستی، که هیچ خوینرشتنیان تی ناکهویّت، شتی ساده و بچووک، که جیاوازی نیّوان خوشویستن و خوشنهویستن، دلسوزیی و بایهخدان، خهمخوریی لهگهل گوینهدان و بیباکی و کهمتهرخهمی، بایهخدان، خهمخوریی لهگهل گوینهدان و بیباکی و کهمتهرخهمی، دهر دهخهن. دواجار ئیمهی ژن، پیویستیمان به کهس نییه لهپیناوماندا بمریّت، به لکو یه کیکمان دهویّت ژیانمانی لهگهلدا بهش بکهین، کهسینک کاتی خویمان بداتی، نه کورتی، بهش بکهین، کهسینک کاتی خویمان بمریّت، خوشهویستیکی مردوو کهسینک بومان بری نه که بومان بمریّت، خوشهویستیکی مردوو بوچی باشه و ده توانیّت چی ببه خشیّت جگه له خهم و ئازار و بوچی باشه و ده توانیّت چی ببه خشیّت جگه له خهم و ئازار و در نومانسی بیت دلشکان؟ رهنگه له خهیالدا بیروکهیه کی جوان و روزمانسی بیت دلشکان؟ رهنگه له خهیالدا بیروکهیه کی جوان و روزمانسی بیت

که وهک ئه فسانه کونه کان یان داستانی ئاشقه به ناوبانگه کان يه ميک که به ده در که سيکمان خوش ده ويت، زور لوژيکييانه بير دهکهینه و ههموو ئه و شتانه ئهگهرچی بیستنیان خوشیبه خش بیت، دەزانین هیچ نین جگه له کۆمهلیک دروی جوان و ههرگیز نامانهویت ببن به راست و بینه دی، خو ئیمه ئه و خواوهنده خوینمژانهی میروو نین که بو رازیکردنیان مروقیان بو دهکردنه قوربانی و خه لکیان لهبه ر پیاندا سه ر دهبری! گولیّک که بهبی هیچ بۆنەپەک پیشکەشت بکریت، وشەپەکى ناسىك لە كاتیكى چاوه رواننه کراو و له روژیکی پر سه رقالی و هه لچووندا، دیارییه کی بچووک و ساده، یان ئیواره خوانیک بهبی هیچ بونه یه کی تابيهت، پيكهوه بهسهربردني رۆژيك له ههنديك چالاكييدا وهك گەران بەناو سروشىتدا يان شاخەوانى يان سىەيرانىكى خنجيلە يان ئامادەبوون لە بۆنەيەكى كولتوورىدا يان كۆنسىپرتىك يان پیاسه یه ک به ناو شوینه شه عبییه کانی شاردا... هند، بق ئه و ژنه خوینی ههموو مروقایهتی دههینیت، به لام هه لبهت زور جار لای پیاوان، ئەوەى خۆى يان كەسىپكت بۆ بكوژیت زۆر ئاسانتر دیاره لهوهی سوپرایزیکت بق بکات، چونکه دواجار هیچ ژنیک، که له رووی ئەقلىيەوە تەندروسىت بيت، داواى پياوكوشىتنت لى ناکات، ھەروەھا درۆى جوانىش ھىچى تى ناچىت، بۆيە بەدلى خۆى لەو درۆ جوانانەت بۆ دەكات، وەك ئەو درۆپەى دەلىت، "تا ئەبەد خۆشىم دەويىت." بەلام ھەموو ئەودى تۆ پيوسىتە ئەرەپە ئىستا خۆشى بويىت، ئىستا بە ھەموو وزە و بوونى خۆى خۆشى بوويىت، نەك ئەبەديەتىك كە كەسىتان پىيى ناگەن.

بەپانى چى لەبەر بكەم؟

مزانم کچان زور بایه خ به وردهکاریی وهک ئارایشت، ماکیار، قیهی نینوک، بقیهی قر، ئیکسسوارات، جانتا، پیلاو و ئهم جوره يتانه دهدهن، دهبيت ههموو شتيك لهكهل يهكتردا بكونجيت و مهمووی بیعهیب بیت، بهلام ههر به راست، ههندیک جار ههیه که توانا و جهوی ئهم شتانهت نییه، بهلام ههر نهوهندهی یه کیک لهمانهت پشتگوی خست، کچیکی رهزاقورست لی پهیدا دهبیت ، به کسه ر تیبینی گورانکارییه که ده کات و ده لیت فلانه شته که ت وایه، یان رئ نه که و تو وه یان نازانم چی، به لام با له گهل خوماندا راستگو بین، پیاوان بهدهگمهن تیبینی ئهم وردهکارییانه دهکهن، كچى ئەوان زۆريان لە روخسارت يان جەستەت زياتر نابينن، مه خوا هه ندیکیان له تاو جهسته ت، روخسارت ههر نابینن! بویه ئىمە ئەمە بىق ئەوان ناكەين، ئەمەمان لەبەر يەكترىيە، بى ئەوەي لە بهردهم يه كتردا خومان با بدهين و له يه كتر جوانتر دهر بكهوين، به لام له كۆتايىدا نە ھەستىكى باشمان بەرامبەر خۆمان دەبىت، نه ئەوانى دىكەش، چونكە ھەمىشە كچتك ھەپە لە تۆ جواتر و كه شخه تر بيت. بويه خوزگه وازمان لهم سهرشيتييه دههينا و گويمان نهدهدا، خو ئاسايييه حهزت له خوجوانكردن بيت، بهلام لەبەر ئەرە بىكە كە خۆت چىژى لى دەبىنىت و پىت خۆشى كە حوّت له ئاوینه دا به جوانی و سهرنجراکیشی دهبینیت، نهک بو ئەوەي پۆز بەسەر كچتكدا لى بدەيت، كە لەبەر ھۆكارىكى لە خوجوانکردنهکه ت پووچتر، چارهیت ناویت و دهتهویت وای لئ بكهيت "له حهسووديدا دلى بتهقيت." دان بهوهدا بنى كه ههنديك

جار ناتوانیت جوان دەر بكەویت، نەخۆشىت، بىتاقەتىت، شەرر كردووه، شهو كهم خهوتوويت، كاتت نهبووه... هند ئهو بهش ناشیرینهی خوتت خوش بویت و قبولی بکه. به راستی بیزار بووم لهوهی ئه و ههموو کریم و ماکیاژه له و پیسته گهنی تەندروسىتەم ھەلسووم، ئەمە چىيە ئەگەر لە قەرەقۇز نەچم، كچيكم لي راست دهبيتهوه و دهليت، "چييه؟ نهخوشيت؟" نهخير نهخوش نیم، ئهمه دهموچاوی راستهقینهی منه، من خوم هه ئاوا ناشيرينم! بيزارم لهوهى ئهو ههموو كاتهم بهوهوه دهروات بیر بکهمهوه و بزانم بهیانی چی لهبهر بکهم و جلهکانم چؤن له گه ل ههموو شته کانی دیکه دا پیک بخهم، چونکه ئه گهروا نه كهم، گالتهم يي دهكهن. من مروقم، بووكه لهى ناو جامخانهي دو کانیکی پوشاک نیم، ههر روزه و جلیکی نویم لهبهر بکهن و دامبنین بو ئەوەى كريار بمبينیت و بیته دوكانه كەوە. شیتسه كه ئەوەپ، ئەگەر مىن بەم شىيوەپە بە روخسارمەوە سەرقال نەبم، يان پرسەمان ھەيە، يان چيرۆكى خۆشەويستىيەكى شكستخواردوو دەۋىم، يان نەخۆشىم، يان كەسىكى سەير و ناسروشتیم یان کچیکی کورانیم یان ههرشتیکی له و جوره. قسىهى هيج! من خومم، من پيش ئهوهى روخساريكى به ماكيار سواغکراو بم و ههر له بۆیهی نینوکهکهمهوه تا پشتچاوهکم لهگهل یه کدا ریک که و تبیت، مروقم و ئیدی له رینی جلوبه رگ و ئارايشت و ئەو جۆرە شىتانەوە پىناسىەم مەكەن، خۆ ئەگەر لەبرىي ئەمانە بۆ ماوەيەك سەرقالى شىتىكى بەسوودتر بووينايە، ئەم جارە كە ھاورىيەكمان بى ئارايشىت دەبىنى، دەمانگوت، "ئەم ماوهیه سهرقالی پرۆژهیهک یان کاریکی گرنگیت؟" ئهی هاوارا وا کاتژمیر ۱۲ی شهوه و هیشتا بریارم نه داوه به یانی چی لهبه دهکهم!

نیو میّینه

دهفته رهکانی پرن له دیره هونراوهی ناسک و و تهی ناو کتیب ره مانه کان، فه یسبووک و ئینستا و ههموو ئهمانه شی پرن و رؤمانه کان، فه یسبووک و نینستا و ههموو ئهمانه شی پرن و روب دینری ناسک، وینه ی گول، پهپووله، بالنده و شتی اله و ته دینری ناسک، وینه ی کول، پهپووله، بالنده و شتی که در ماکیاژ، تهنانه تر رهمهزانان وینهی تهسبیحیکی پهمهیی و قورئانیکی بهرگ پهمهیی دادهنیت، کانتورهکهی پره له جلی ر می و پیازیم و مقری کال و زدرد و ههموو رهنگه کراوه ئالووالاكان، ماكياژهكانيشى لـه ههمـوو رهنـگ و جوريكـن و سەر مىزى ئارايشىتكردنەكەى لە بۆيەى نىنىۆك، سەرروومەت، یشتچاو، بون، موعه ته رو ئهمانه دا دیار نهماوه. بیست جووت بیدلاو و دهیان جانتای ههیه و هیندهی یهک دووکان گواره و ملوانکه و متوموورووی ههیه، به لام قسهی لهگه لدا بکه وه لامت ناداته وه و رووی گرژ ده کات، پینی بلن جوانیت یان خوشم دەويىت جنيوت چى دەدات، يان دەتشكىنىت يان ھەر ئاورىشت لى ناداتهوه، زۆرىش لەسەرى برۆيت، برايەك يان نىرىنەيەكى خزمیان رادهسپیریت ئاقلت بکات، ئهی ئه و ههمو و جوانی و ناسکی مینهییه بق کوی چوو؟ ههمووی درق بوو؟ نا، درق نهبوو، خو ئهو ههر به راست مينهيه و جواني و ناسكيي تيدايه، به لام دواجار ئه و كچيكى خۆرهه لاتى ناوه راسته، ميينه بوونى ئه و سنوورداره، ئه و تا ئه و جنيه مينهيه، كه سوراوى سوور و پهمهیی بکات، به لام لیّوی هیچ کوریک نهیسریتهوه، ملوانکه و گواره و موستیله و بازنگ بکات به خویهوه، به لام ئهوانه دیاری کوریک نهبن بقی، بقنیکی خانمانهی بههیز بدات له

خوی، چونکه ههرگیز بایی ئهوهنده له کهس نزیک نابیته وه ی خوی، چونکه ههرحیر بیی بونیکی ناسک و هیمنی پیویست بیت، جلی ژیرهوهی پهمهری بؤنیکی ناسک و هیمنی پیرید دانتیل و قردیله و گولگول لهبهر بکات، به لام ههر ناوینه کوران ماه د نمی بیبینن، حهز به گوران می داد نمی بیبینن، حهز به گوران دانتیل و قردیله و موسری خوشی بیبینن، حهز به گورانی و موسی هاورینی بیبینن، حهز به گورانی و شیع داد. به لام نه پیشکه شی همیری و شیع خوشکه کانی و حهدسی و بات، به لام نه پیشکه شی هیچ کورسیو و رؤمانی رؤمانسی هیچ کوریکیان به و مینه یه، مهلاه ن و روماسی روست ی به به به روست ی به به در مینه یه به لام نیو مینه به از مینه به از مینه به از مینه مینه مینه به از م بكات و مه سون به سواوه، به لام نيوهى مينه بووني خون الم نيان با بلين مينه بووني خون الم خوسال و خهونه كان الم یان با بسیس سید ده ژی و نیوه که ی دیکه ی هه ر له خه یال و خه و نه کانیدان تا له دەرى و سودىكى . دەرى بىلويك، ئەوسىا رەنگە بۆ ماوەپىكى . ئەرسىا رەنگە بۆ ماوەپىكى روردی دیبی به کورتی دهزگیرانداریی ئه و مینه بییه ی خوی بری، به لام زور نابات، ههموو رهنگیک له ژبانیدا دهسردریتهوه و مینهبوونی به پینی کات و دهرفه ت - که سال به سال ئهم دهرفه تانه که مر . پیری دهدهیت، ئیتر فه اسه فه ی چی لی دهدهیت، "کچان "کچان " دلرهق و بيهه ست و دروزنن و ههر به روالهت ناسكن. "بهخه، بى، ئىرە خۆرھەلاتى ناوەراستە، چاوەرىيى چى دەكەيت؟ كچلىر، يان دەبيّت جوانيكى بيههست و دلرەق بيّت، يان له كۆمەلگىرا ئابرووی بچیت و بگره بکوژریت، دلرهقیی جوانه کان هه لبژارینی خۆيان نىيە، ھىندە ساوىلكە مەبە!

...وموما ليومى لينمت نسهی پی ده گوتریت و پینی په ست دهبن، بگره جنیو دهخوان بنده مستت و باسی کتیب و خونندنه ده در دهخوان نسهی پی در باسی کتیب و خویندنه وه جنیو ده خوات اهسه ریابه ته گرنگه کان و دای خند ده کان و ده خوات کاتیک دهبوو ... دهگریت و لهسه ر بابه ته گرنگه کان و رای خوی راشکاوانه دهر ریت. گالتهی پی ده که ن و سوو کایه تیی پی ده کرینت، کاتبک کالعه ی پی ده دویت و به زمانیکی ناسک ده دویت و ناشقی شیعر و به داد. خفشه و بست دی ده دویت و ناشقی شیعر و رۆمان و ئەدەبە و باسى خۆشەويسىتى دەكات و دەھىلىن پىودى شیتوکه و ئه قلسووی و بیکه لکه، کاتیک که سیکی راستگویه و حەزى لە سەركىشىيە و گوى بە قسەى خەلك نادات و ھەمىشە له گهران و ئهزموونكردنى ژياندايه به تيروتهسهلى. لووتبهرز و خۆبەزلزانه و لهخۆرا رەخنهى رووخينهرى لى دەگىرىت كاتىك متمانەى بە خۆيەتى و بەردەوام پرۇژە و بهرههمی ههیه و بهدوای خهونهکانییهوهیه. شهرهف و ئابرووی دهخرینه بهر گومان کاتیک حهزی له جوانی و خورازاندنه وه و تاقیکردنه وهی مودیل و ستایلی جیاوازه و له روخساری خوی رازییه. موعهقه و وشک و بیتام و له ژبانی کومه لایه تیدا شكستخواردووه كاتيك ههموو ژياني بۆ كارەكەي، يان بواره که ی ته رخان ده کات و سالانیکی زور له خویندن و گهران و ليْكوّلْينهوه و پهرهبهخوّداندا دادهنيّت. هار و دهمهه راش و بیره وشته کاتیک قسه که ریکی باشه

و ههمیشه و وه لامی بن ههموو شتیک پییه و به دهنگی بهرز دهدویت و له ههموو دانیشتنیکدا قسه ی پییه.

حوّل و و ر و گیر دهممردوو و فهقیرو که یه نهگه ر به هوی قوول بیرکردنه و هوه کهم قسه بکات و به دهنگی نزم و به نارامی بدویت و به وشهی کهم ئه وهی ده یه ویت، ده ری بریت نه و ته نیا ئه و کاتانه هیچی پی ناگوتریت و که س هیچی نیه پیی بلیّت، که یان میینه نییه یان کهم تا زور... نیبه!

ژووانی سیّقوّنی

چېدنې که که خوشه ویستی دهستی پی کردبوو، بوژگاریک پېرون کاتنک پنکهوه به رنگادا پیاسهیان دهکرد، دهستی مهبود کاتنک پنکهوه به رنگادا پیاسهیان دهکرد، دهستی مهبوق میرت، له ژووانه زورهکانیاندا ههمیشه له چاوهریی به کیان دهگرت، له ژووانه زورهکانیاندا ههمیشه له چاوهریی پهکیان دهبوون ماچنک له لیّوی پهکتر بدزن، ههر به دەرقات دەرقات كالىلىدى كالىدى كالىلىدى کور پیاوی دیکه زوو وه په س بووبوو، بیانووه کهی ئه وه بوو که رور به گورابوو و ههر کچه ناسکه پر ههست و سوزهکهی جاران نهمابوو، که ههموو ژیانی له چواردهوری ئهم دهسوورایهوه، چ بیانوویه کی ترسنق کانه بوو! ئهی ژیان ههردووکیانی بهشی خوی نه هینابوو و نهبردبوو؟ دواجار هاوسه رگیریی ئهوان له سهردهمی رژیمیکدا بوو که جیبرینی به ههموو مالیکهوه جی دەھىنشت، جگە لەوە، خۆ ھەر ھاوژىنەكەى نەگۆرابوو، ئەمىش گۆرابوو، بەردەوامبوونى ژيان ھەرگيز شىتەكان وەك خۆيان نامیلیّتهوه، به لام ئهم بیانووه بو ئهم بهس بوو، ههر زوو کهوته ئەوەى چاو بۆ ژنى دىكە بگۆرىت، دەيدواندن و بەدوايانەوە بوو و خوّی لایان شیرین ده کرد و قسه ی خوشی بو ده کردن، هەندیک جاریش خوی زور روشنبیر دەر دەخست و به وشهی گەورە و ئالۆز سەرسىامى دەكردن، زۆرى نەبرد و توانى يەكنىك و دواتر یه کیکی دیکه و ئینجا یه کیکی دیکه بو خوی رابکیشیت. تا وای لی هات ناخوشی کرد، یهکیک ههر قری پیوه بووایه ئەم دەپكردە ئامانج، ھاوژینه بەدبەختەكەشى كاتیكى زانى ئیدى قره زهرده لوول و پیسته سپییه کهی ناتوانن کیبرکی له که ل قری

رهشی خاو و چاو و برقی رهشی ئه و ژنانه ی دیکه دا که روشی مال و مندا بخون رهشی خاو و چاو و بررگ ئهوان لهم مندالتر بوون و ژیان و ئهرکی مال و مندال بخین ئهوان لهم مندالتر بوون و ژیان و درؤکردن، یم کار میلام ئهوان لهم مندالتر بوون ر ... نهکردبوون و کاتیان ههبوو بن نواندن و دروّکردن، ی کیبرگیریکر نهکردبوون و کاتیان ههبوو بن نواندن و چوون، بنوشیایی نندار میرکیسیم نه کردبوون و کامیان ـ برر ماتن و چوون، بوشساییی نیوانیان کو ناداد پهروه رانه بوو! روژگار هاتن و چوون، بوشساییی نیوانیان کا ماه ژبنه که ی که ژنیکی هنمن نادادپهروهرانه بوو: رور ده اوژینه کهی له ژنیکی هیمنی قوانیان تا ده هات گهوره تر ده بوو و هاوژینه کهی که شیره یی و خهم و دلشکا قوانی ده هات گهوره سر ده برور و سه نیزه یی و خهم و دلشکان مورس و سه نگینه وه بوو به ژنیک که ئیره یی و خهم و دلشکان وایان و سەنگىنەوە بوو بەرىي لەھەر ژنىك ھەبىت، كە بەھەر مەبەستېكى لىن كردبوو ترسى لەھەر ژنىك ھەبىت، كە بەھەر مەبەستېكى لئ کردبوو برسی پاکیش بیت بیته ناو ژیانیانه وه و کار گهیشتبووه نهوهی به پا پاهیس بیت بی مهرهشه یان لی بکات، به لام هه موو نامان شهو نامان سوودیان نهبوو، منداله کان گهوره بوون بهره بهره هیلانه کیان متوودیان در الله مالیکی الله مالیکی میشت، ئهم و هاوژینه که شمی وه ک خوشک و برا له مالیکی جى سيارد و سىردا پيكهوه لهسهر ئهو يارى مالهباجينهيه بهردهوام بوون. ئەو خۆى بە ژيانى مندال و نەوەكانىيەوە سەرقال دەكرر و ئەمىش وەك گورگىك ھىشىتا لەو ژنانە تىر نەبووبووك هەريەكەو بۆ هۆكار و مەبەستىك لە تاوانەكەيدا بەشدار دەبوون دواجار رۆژیک میوانیکی ناوهخت له دهرگای مالیانی دا و زؤر بیره وشتانه خوی کرد به مالدا و بریاری دا تا چهند مانگنک لهوی بمینیتهوه و دواتر خانمی شهکهت و دلشکاوی مالی سارد لهگه ل خوی ببات. ئیدی شیرپهنجه ههموو شتیکی گوری، دووباره ژووانه کانیان گهرانه وه، دهستگرتن و باوهش، به لام ماچ نا - هەندىك شت كە شكا چاك نابيتەوە - بە ولاتانىدا دەگىرا، نەك بۆ چارەسەر، نەخۆشىييەكە لە قۆناغى كۆتايىدا بوو، چەند سالیک بوو بی ئەوەى بزانیت ئەم نەخۇشىيەى لەگەل خەم و ئازار و رق و توورهییدا هه لگرتبوو و ئیشی نهخوشی له ئازاری دلى شكاوى جيا نەكردبووەوه.

ئهم ههستی به تاوانباری دهکرد، نهیدهزانی چی بکات نا هاوژینه نهخوشهکهی دلخوش بکات، چی بکات تا ئهم روزانهی کوتایی ژیانی به بهختهوهریی بهسهر بهریّت، لهو چهند مانگها بردی بو ههموو ئهو شوینانهی سالانیّک به حهسره تهوه بود

بود بیانبینیت و شهم نه ببردبود، زور له و شتانه شی بو کرد بود بیانبینیت و کردبوون و بوی نه کردبود: ۱۰ مردبود بود بیالبید بود بیالبید که هینده داوای کردبوون و بوی نهکردبوون تا کولی دابوی که هینده داوای کردبوون مانگه نموونهی مدفرا که هیک ابوو، ئه و چهند مانگه نموونهی وهفا بوو، چاوانی له به وهفا بوو، چاوانی له نمات که به در این که در این که به در این که در این ک بهوه فی بحق که بیشتر که سبی نه ده بینی، ئه و که پیشتر بیچاوو دروانه هاو ژینه که ی کته در و خانمه گذراندین شد مەسب و مامور مارد كۆمەلاييەتىيەكانى خۆى كردبوو بە وينىهى ھەردووكيان، موپ میسوودی چی بوو؟ تازه ژووانه کان وه ک خویان لی مهلام سوودی چی بوو؟ ب المحماته و - ژووانه کانیش واده ی خویان ههیه و به سهر دهچن - تازه ههرگیز وهک زوو نهیاندهتوانی بهتهنیا ههردووکیان پیکهوه کاتیکی پر خوشهویستی و جوانی بهسهر بهرن، بو چەندىن سال سىيبەرى ژنيكى دىكە و ئىستاش مەرگ ھەمىشە سيههميان بوو.

کی تیدهگات؟

كى لەم وشانە تىدەگات؟ كى دەزانىت ئەم ژنە باسى چى دەكات؟ رەنگە بلىيت باسىي ئەوە دەكات ھاوسسەرەكەي بەپنى پيويست بايەخى پئ نادات، بەلام خۆى "بايەخدان" چىيە؟ بایه خدان، چهند وشهیه کی ساده و روون دهر ده کهویت، به لام لای ژن تا بلییت ئالۆزە و چەندین جۆر و شیوهی هەیه، جۆرى هەپە تا ئەو رادەپە گرنگە كە دەپھىنىتە گريان، جۆرىشى ھەپە هیچ مانایه کی نییه و بگره دلشکینه، چونکه تهنیا رووکهشه. بایه خدانی راسته قینه زور جار لای ژن ئه و شته زور ساده، بهلام تا رادهیهک مهحالهیه که رهنگه ههموو تهمهن هیوای بؤ بخوازیت و بهدهستی نههینیت، یهک دوو وشهیه، پرسیاریکی دیاری کراوه له شوین و کاتی خویدا، چهند رهفتاریکه، چهند دەربرین و سەيركردن و چەند جوولەيەكە، شتى سادە كە باوەر ناكەيت ژيانيك بشيوينن، بەلام دەتوانن، زۆريش دەتوانن. ك راستیدا زور جار ههر ئهم شته ساده، به لام زور گرنگانه ن که وا دهکهن ژنیک عاشقی پیاویکی دیکه بیت و ناپاکی بگان، جا ئەو كات كەس تىنىاگات چۆن دلىي ھاتووھ وا بەرامبەر ئەر

بیاوه "چاک"هی بکات که له "هیچ شتیک" بیبهشی نهکردووه؟ بیکومان ناپاکی هیچ پاساویکی نبیه، بهلام هیچ یاسایه ک نبیه مافی جیابوونه وه لهسه ر بنه مای ئه و شتانه به ژنیک بدات. مامی كرمه لكه ش به ههمان شيوه، خه لك و كومه لكه له پيسكهي، دلپیسی، توندوتیژیی و ناپاکی تیدهگهن و لهسهر شهو شتانه مافی جیابوونه و می دهدهن، به لام ئهم شتانهی دیکه تهنیا ژن خوی لیسان تیدهگات و دهزانیت چ ئازاریکی گهورهی دهدهن و چۆن زۆر بە خاويى رۆژبەرۆژ زياتر رۆحى دەخنكىنن، بەلام بليت چى؟ بليت ميردهكهمم ناويت، چونكه كه وتم قرم ئهبرم له دلهوه گرنگی به بابهته که نادات و گویی پی نادات و نهگهر بنی نەلىم ھەر ھەستىشى پى ناكات؟ يان رۆژانى كۆتايى ھەفتە ئهگەر خۆم قسىه نەكەم يان دەموچاو بەيەكدا نەدەم و نەبۇلىنم نالْيْت، "بەساقە، ئەمرۆ ھەز دەكەيت چى بكەين؟" يان كە خۆم گۆرى و خۆم جوان كرد ئەگەر خۆم لىنى نەپرسىم بەدەمىدا نایهت بلیّت جوانیت، ئهوساش که من پرسیم شتهکه تامی تیدا نامينيت؟ هيچ ياسا و هيچ كۆمەلگەيەك لەم شىتانە تىناگات و نایانکات به هۆکار بۆ جیابوونهوه و بهدبهختیی ژنیک، بهلام له راستیدا ژیانی دوو کهس پیکهوه لهم شته زور بچوک و سادانه پیک دیت، نه مندال، نه سیکس، نه میوانداریکردن، نه سهردان، نه خانوو ئەساس گۆريىن، نە سەيارە، نە پارە خەرجكردن و چوونه بازار، ئەمانە ئەو گەرمىيە نابەخشىن كە سەيركردنىكى پر سۆز له كاتى خۆيدا، وشەيەكى جوان له دلەوه، دەست گرتنیک، زەردەخەنەيەک، پیاھەلدانیکی راستگویانە، بەرنامەيەک که ئه و بق ئه و روزه ی ههردو و کتانی دانابیت پیکه وه به سهری بەرن، دیارییەكى سادە بى هیچ بۆنەیەك و چەندین شتى زۆر ساده، به لام زور گرنگ ده توانن بیبه خشن و ژیان بو ژنیکی ساردوسى و رۆح مردوو بگەرىننەوە، ژنىك كە خۆى لەناو ئەركى مال و مندال و خيزاندا ناشتووه، چونكه نايەويت دەرفەتى ئەوەى ھەبيت ھەست بە نەبوونى ئەو شىتانە بكات، كاتى ھەبيت

چاوه رینی شتیک بکات و نهیه ت، هیوایه کی بن دروست بیش و چاوه رینی شتیک بحات و میشده لیدان و دواتر به نازاره و سه دباره لهبار بچیش دادی کولی داوه، ئیدی تنگهس میشد از دو دواتر به نازاره و سهدباره لهبار بچیت، دلی . سهدباره بخنکیت، چونکه ئیدی گولی داوه، ئیدی تیگهیشتووه بو ای بنت و باریزگاری له مال . ئەوەى ژنیکى باس و پ بیت، دەبیت واز له چاوەروانیکردن خوى بکات دەبیت بیدەنگ بیت، دەبیت واز له چاوەروانیکردن حوی بخان دربید بی به دواوه یه، ئه و ئیدی وازل به دواوه یه، ئه و ئیدی وازل به نورس می دوران وازل به دوران می دوران وازل به دوران می دوران بهینیت، چونکه چونرون شته ساده گرنگه کان دینیت و دلی خوی به شته گهوره و بی سته ساده بر گیانه کان خوش ده کات، زور جاریش ئیدی خوی بیر ده چیتهوم کیانه کان حوس دهنیژیت و له رینی ژیانی منداله کانیه وه دهژی، له ژیاندا خوی دهنیژیت و له رینی ژیانی منداله کانیه وه دهژی، به لام ئای له و زولمه کاتیک له پر له هاوسه ری یه کیک شتیک ب دم ده بوو ئه وه ی نهمیش وا بووایه، ئای له هارهی ئه و دلشکانه! یان کاتیک له ساتیکی بیدهنگیدا رابردوو دلرهقانه دیته وه خهیالی و ههموو ئه وهی بیر ده که ویته وه که ئیدی نهماوه، یان کاتیک له هه لویستیکدا دووباره و بی ویستی خوی ههموو ئهوهی بیر دهکهویتهوه که ههرگیز نهبووه و نابیت ئەوسىاكە ھەسىت دەكات زۆر ھىلاكە - ئاخىر راكىردن لـە ژىيان هیلاکت دهکات ـ ههست دهکات و زهی پی نهماوه، ههست دهکات تەمەنىكى بەبا داوە، چونكە زۆر دەمىكە دلى مردووە، ئىنجا ئەر کاته کهمیک دهگری، بگره زور دهگری، چهند روژیک بیتاقه دەبيت، بەلام كە دەزانيت بيسوودە، دووبارە ھەلدەستىتەوە سەر پی و دووباره خوی سه رقال ده کات و دووباره به بی ژیان دەۋى.

T.1V/.V/T1

تاقیکردنهوه

به دلنیکی شکاوی پر له رق و توورهیییهوه، چوومه ناو تاكسىيەكەوە.

بيدم له ههموو ئهو شتانه دهكردهوه كه گوتبووتن، يان باشتر وایه بلیم نهتگوتبوون،

بیرم له بیدهنگیت و ئه و جهنگه سارده دهکردهوه که بهرامبهرم بهرپات کردبوو،

گررانىيەك لەسەر رادىقى تاكسىيەكە بە دەنگى بەرز ئىشى

گورانىيەكە خەرىك بوو بەرەوە تەواو بوون دەچوو، منىش ههر له بیرکردنهوهی خوّمدا بووم و چهندین سیناریوی درامیم دانابوو و پییان توورهتر و خهمبارتر بووبووم، ههر له میشکی خرّمدا هـ ازار شـ ه رمان كردبوو و هـ ازار جارى ديكه دلت

شكاندبووم. له دواین کۆپلهی گۆرانىيەكەدا ھاتمەوھ ھۆش خۆم و ناسیمهوه ئهمه چ گۆرانىيەک بوو، ئەو گۆرانىيە بوو كە لە ئاھەنگى گواسىتنەوەكەماندا پىشىكەشىت كردبووم، ئەو گۆرانىيەيەى ههمیشهی توی بیر دههینامهوه و لهکوی گویم لی بووایه بزهی دەخستە سەر ليوم، ئاخر چۆن ھەر كە بىستم نەمناسىيەوە و ههستم پیّی نه کرد؟ چوّن ههر که دانیشتم، گویم لیّی نهبوو و نەمگوت ئەمە نىشانەيەكە لەلايەن پەروەردگارەوە كەلىت خۆش ببم، يان بليم هيشتا وه ك جاران يه كترمان خوش دهويت؟ نا، ئەمە نىشانە نەبوو، ئەمە تاقىكردنەوە بوو، تاقىكردنەوەيەك كە

کچان!

کهان، ههموو ژیر نین ههموو به ریز نین ههموو شایه نی پیاهه لدان نین ههموو له ناخیاندا جوان نین کچان، ههموو "کچی چاک"ن بهلام ههر ههموویان باش نیین!

ههانه به به هاترین شت تیایدا پیلاو و جانتا و جلوبهرگه مارکهکانی بهرین.

هه یانه قوولترین شت تیایدا نه زانییه تی.

هەیانه پرماناترین شت تیایدا ئهو وته ئینگلیزییهی سهر نشیرتهکهیهتی که خوشی زور چاک نازانیت

مانای چییه و لهبهر جوانییه کهی کریویهتی.

هەيانە ناسكترين شت تيايدا، نينۆكە دريژهكانيەتى.

هەيانە ھەموو كراوەيىيەكەى، كراوەيىى سىنگى كراسەكەيەتى. ھەموو پىشكەوتنخوازىشى، گۆرىنى پرۇفايلەكەى ئەسىبووكيەتى بىق ئەو دروشىم يان بابەتانەى

ئەوساتە لە جيهاندا باون.

ههیانه ئهوپه ری ئازایه تی، ئازایه تیه تی له سوو ککردن و شکاندن و تانه دان له روخسار و رهوشت و

ئابرووى هاورهگەزەكانى خۆيدا.

گهورهترین بههرهشی، خیرایییهتی له بلاوکردنهوه و ترشوخویکردنی بوختان و ههوالی درق و قسهوباس لهسهر

ژیانی تایبهتی خهلکی.

ههیانه ههموو وهفاکهی ئهو وهفایهیه که بق بهرههمهکانی کومپانیای ئهپل ههیهتی.

گەورەترىن ئامانجىشى چوونە خوار شەسىت كىلۆيە و تاكە ھەول و كۆششىكىشى ئەوەى سەر ئامىدى راكردنەكەيە لەھۆلى لەشىجوانى.

ههیانه ههموو خویندنه وه که ی هیی ئه و دوو دیره ی کتیبیک که ههر ئه و دوو دیره ی لی خویندووه ته وه و له گه ل وینه ی گول و قاوه و مقرمدا له تقره کقرمه لایه تبیه کان بق پقز و خونواندن دای ناوه.

ههموو سهرچاوهی وهرگرتنی زانیاری و ئاموّژگاریشی گروپه بینئیشه کانی فه یسبووکن. ههیانه ههموو میهره بانیی، ئه و چهند چرکه یه ی سناپه کانیه تی که له گه ل برازاکانیدا دهیانگریّت. ههموو لیبوورده یی، ئه وه یه که له سهر تیکدانه وهی بوّیهی نینوّکه که دان به خوّیدا بگریّت و زلله له برا بچووکه کهی نه دا. ههموه خهمخواردنیکیشی بو جیابوونه وهی دوو که سایه تی به ناوبانگی هولیووده. زوّریشیان گهوره ترین ده ستکه و تی ژبانیان شووکردن به که سیکه، که له به ناوبانگترین هوّلی شار ئاهه نگی گواستنه و هموره یه که وره یان بو بکات، بو مانگی هه نگوینی بیبانباته ده رهوه ی ولات و یه که م سک کوریان بینت.

کچان ههموو کچی "جوان" و "چاک"ن، به لام ههموویان مایه ی شانازی نین!

پیْکەوەخەوتن یان ئەتککردن؟

تویژینهوهیه که لهسه ر ئاستی ههموو بهریتانیا دهری خستووه، که له پهیوهندییه دریژخایهنهکاندا - بو ئیمه ئهوه هاوسهرگیری دهگریته وه - ژنان یه که م که سن که بیزار دهبن له سیکس یان ههر تهواو وازی لی دههینن، ههروهها تویژینهوهکه دهری خستووه که به گشتی ژنان دوای یه کسال له و پهیوهندییه له سیکس بیزار دهبن و ئارهزووی سیکسییان کهم دهکات. بیگومان ئەمە بۆ زۆربەى خەلك ھەوالىكى تازە نىيە، چونكە بىرى باو وایه که ژن ههر بو مندال سیکسی دهویت و که مندالی بوو ئيتر ئەو ھەزە تيايدا دەكوژيتەوە، بەلام بەداخەوە ئەمە راست نىيە، زۆر بەداخترىشىەوە ئەمە شىتىكە كەس رووى نايەت باسى بكات يان با بليين "جوان نييه" باس بكريت، دواجار لهكهل ئەوەى زانسىت چەندىن جار سەلماندوويەتى كە ھەرگىز ئارەزوو و خواستى ژنان بۆ سىخكس، لە ھىي پياوان كەمتر نىيە، بەلكو ئەمە دابونەرىت و تابورەكان سەپاندوريانە، ھىشتا ھەر زۆرىنەى كەس و تەنانەت ژنان خۆيان وا ھەسىت دەكەن - جا ئەگەر ئەو ههسته له نهستیشیاندا بیّت و نهیزانن - که سیّکس شتیک نییه له گه لیاندا بکریت، به لکو شتیکه لییان ده کریت و لییان روو ده دات - تەنانەت زۆر جار بى ويسىتى خۆيان - ھەر بۆيە شىتەكە ئاوا ئاسایی دهروات و هیچ ژنیک دری ئه و پهیوهندییه ناتهندروسته نایه ته قسه، به تایبه ت کاتیک له کومه لگهی ئیسلامیدا به قسه کردنی هاوسهرهکه ت کاتیک ئه و حه ز به سیکس دهکات نهرکیکی ئایینی بیروزه و بگره ئهگهر رازی نهبیت ئهوه فریشته کان نهفره تت

لى دەكەن - بيگومان كەس باسى ھيىچ دەقتىكى ئاينى ناكار لى دەكەن - بيگومان كەس باسى ھيىچ دەقتىكى ئاينى ناكار لهسهر پیاو کلی اله خویه وه حه زبه سیکس بکات - هم و و و و ان نبیه که خوی له خویه وه که رکیک دهبینن و تهنانه. نبیه که خوی سروه که رکیک دهبینن و تهنانه تر بوی ژنان زور جار سیکس وهک ئهرکیک دهبینن و تهنانه تر مهر بوی ژنان زور جار سیکس وهک ئهرکیک دهبین و تهنانه تر مهر وای ژنان زور جار معیان روجیة" ههر لهبهر ئهمهشه که له روای ناو دهنین "واجبات زوجیة" ههر لهبهر ئهمهشه که له روای ناو دهبین در .. سیکسییه وه ژنان هینده نه خوش و دهروون پرووخاون، چونک سيكسييه وه رسل ي ويستى خوى سيكس بكات ئهوه ميه دواجار ئهگهر مروف بي ويستى خوى سيكس بكات ئهوه ميه کهسه هاوسهری خوّیه تی و بی هیچ بهرگرییه ک خوّی داوه بهدهستهوه، مانای ئهوه نییه بابهته که زورلیکردنی تیدانید، زۆربەي ژنانى جيهانيش ئەگەر بۆ جارىكىش بىت ئەو ھەست ژیاون و جیبرینیکی به دهروونییانه وه جی هیشتووه. به لام نامی مهلهی کییه؟ ههلهی پیاوه؟ نا، شتهکه زور لهوه ئالوزترو كونتره، شته كه ئهوه په ژن ناتوانيت و رووى نايه ت به راشكاوانه قسىه لەسبەر سىكس بكات و ھەسىتى خۆى دەر بريت، لە كاتىكدا زۆر له پیاوان ئەمەیان پی خوش دەبیت، بەلام چونکه ژن وا پهروهرده کراوه که دهبیت شهرم بکات و دهبیت وهک فریشته بیّت، ههست ده کات به وه کهم ده بیّته وه و به سووک سهیر دەكريت، لەمەشىدا زۆر ھەللە نىيە، چونكە پىاو ھەيە وابىر دەكاتەوە و ئەگەر ھاوسىەرەكەى ئەو جۆرە قسىانە بىكات دلى لى پيس دەكات و گومان لەوە دەكات كە نىچىرىكى ئاسان بىت بۆ ئەو پياوانەى ژنان لەخشىتە دەبەن، ھۆكارىكى ترىش ئەوەبە وهک ئاماژهم پی دا، ژنان ههست دهکهن سیکس بو ئهوان نه کراوه و پیویست ناکات ئه وانیش چیری لی ببینن، یان با بلیین، وا دەزانن ئەو چیژه ئیمتیازیکه نەک مافى رەواى خۆیان، بۆيە مەرج نىيە وەرى بگرن، لەبەر ئەوە ئەگەر لە سەدا نەوەتى جاره کانیش ئاره زووه کانیان پر نه کریته وه، بیر له وه ناکه نه وه که ئهمه راست نییه و دهبیت بینه دهنگ، بویه ههر دوای سالیک که شته که جادووی به تال بووه و و تهواو تنگه شد: س

ههموو نهینییه کانی جهستهی هاوسه ره که یان زانی و ته واو ی ئاشنا بوون، ئیدی هیچی وا نامینیتهوه که بوی به پهروش ی دواجار هیندهی ناراحه تدهبن، هینده چیژ نابینن و ئهوسا هی ئەركىك بۆ ئەوەى ھاوسىەرەكەيان لىيان رازى بىت، يان می ئەركىكى پىرۆز، يان بۆ پارىزگارىكردن لە پەيوەندىيەكە و لنابوونهوه لهوهى هاوسهرهكهيان "ناچار" نابيت ژن بهينيتهوه مان ناپاکی بکات و بچیته لای ژنیکی دیکه، له سیکسدا بهشدار دهبن و نواندن دهکهن و خویان وا نیشان دهدهن که به راستی له و يه يوه ندييه دا به شدارن، به لام دواجار ئه و ههمو و نواندنه مىلاكت دەكات، ئەوەى بەردەوام ھەول بدەيت خۆت نوى ىكەپتەرە شىتىكى تاقەتىرووكىنە، ئەرەي ئەركىك جىبەجى بكەپت، شتیکی بیتامه، بویه دواجار بریار دهدهن که سیکس شتیکی بيزاركهره و خويانى لئ دەدزنهوه، له تەمەنيكىشىدا كەم تا زور كۆل دەدەن، ئەوەش بە پيچەوانەي بىرى باوەوە، نەك لەبەر ئەوەى پىر بوون و تاقەتىان نەماوە، بەلكو لەبەر ئەوەى كى تاقهتی ههیه ئه و ههموو ساله نواندن بکات و ئهرکیکی بیزارکهر جيبهجي بكات؟ كهواته ليرهدا دهگه ريينه وه بق خالى سهرهتا، کهی ژن تیگهیشت مافی خویهتی چیش له سیکس وهر بگریت و مافی خویه تی به راشکاوانه بلیت حهزی به چییه و دهیهویت پهیوهندییه که چون بیت و ترسی لهوه نهبیت بریاری بهسهردا بدریت و بینابروو دهر کهویت، یان بهوه پیاوهتی هاوسهرهکهی بریندار بکات، ئهم کیشهیه چارهسهر دهبیّت، واتا وه که ههمود کتشبه یه کیشه کانی دیکه، کهی ژن خوی وه که مروّق بینی و وه که مروّف اسلام سهیر کرا، ئهمهش چارهسهر دهبیّت، ئهگهر نا، ئهی ژنان و پیاوان، تهمهنیکتان له نواندن و دروّکردن و ئهتککردن پیروز بیروز بیروز بیروز بیروز بينتا

نيو

ئیدی قاییل نابم به نیوهی شته کان، به هاوشیوهی شته کان، جه سته ت له لام بیّت و میشکت له شوینیکی دیکه، له پیاسیه کی سه هوله که له گهل هاوریکانت، له سه پران و خواردنه و گوشتبرژاندن و باسی ژنان و نوکته و قسه ی قور، کاتیک له لامیت، یان هه مووت لام بیّت یات هیچ، یان هه موو سوزتم ده ویّت یان هه مو سوزتم ده ویّت یان هیچ، من سوالکه ری کوچه و کولانه کانی دلّت نیم، به به رماوه ی سوز و میهره بانیی ئه و روّژه تقاییل بم.

جهسته پهرستگای روّحه، هه لگری نه فه سی خودایه، ئهگهر ته نیا جهسته تیکه ل به جهسته م بیت و روّحت له شوینیکی دیکه بیت، سووکایه تییه، گهر روّحمان ئاویته ی یه که نهبن، ئهوه من له شفرو شیم، به رامبه ر توزقالیک بایه خ و هاوشیوه نازهه لگرتنیک جهسته م ده فرو شیم.

که بوت دهدویم، نیو گویگرتن گوی مهگره، وشهکان له میشکندا تیکه ل دهبن، هارمونییان لهدهست دهدهن، له گیژاوی بیرکرنهوه و بریاردانهکانت و ئهو وه لامانهی لهو ساته دامادهیان دهکهیت ون دهبن، وشه سهنگی خوی ههیه، ئیدی بهرامبهر بینرخکردنیان بیدهنگ نابم.

خوشهویستیی یان دهبهخشریت یان نابهخشریت، عیشق سیّویک نیبه بیکهیت به دوو کهرتهوه، پاکهته چکلیّتیک نیبه یه دوو دهنکی لی هه لگرم، یان ههموو عیشقت دهبهخشیت یان هیچ، یان ده تسووتینیّت یان له نهبوونیدا رهق دهبیتهوه، به نبو خوشهویستی قاییل نابم، هاوشیّوهی عیشق دادم نادات، ئهگهر

وهک پهروانه که ی مهولانا له عیشقدا نه سووتین و نه بین به خوّله میش، تا ئه به د له تاریکییدا ده مینینه وه، منیش به تاریکی قاییل نابم، من نه وه ی پووناکییم و به ره و پووناکی ده فرم، یان له گهلم ده فریت یان له زهوی جی ده مینیت، هاوسه فه ری نیوه ی پیگام ناویت، ئه مه پیگایه که یان ده یبریت یان نا، به نیو سه فه رقاییل نابم، نیوه کانت بی خوت و هیچه کانت بی من، له مسه فه ره دا باری زیاده هه لناگرم.

Y-1V/-9/YO

سەروو جوانى

له بهردهم ئاوینه ی گهرماوه که دا راوه ستابوو و له پاشماوه ی ژنیتیی خوّی ورد دهبووه وه: بیخی سهری سفری دوای چارهسه ری کیمیاوی، قره بره قاوه یبیه لووله پره که ی به بیر دهینایه وه، ئه و هه میشه به ده ست قریبه وه بوّله ی دهات، گله یبی له وه ده کرد که ئه و هه موو کاته ی به داهینان و خاوکردنه و رازاندنه وه ی قریبه وه لی ده روّیشت. ئه گهر دهیزانی! بیگومان ئه و سا قه دری ئه و قرّه ی دهزانی و سوپاسگوزار ده بوو بوّی به لام هاوسه ره کهی هه میشه قرّی ئه می لا جوان بوو، ته نانه تأهو روّر زانه ش که قرّی به خرابی ده و هستا، هیشتا هه موو ئه و ستاییشه ی ده کرد که وای له م ده کرد خه می قرّی له بیر بچیته وه و دلخوش ببیّت، به لام ئه مه روّر یک نبیه له و روّرانه ی که قری نبیه تاید ا خراب ده و هستیت، ئه مه روّر یک که له بنه ره تدا قرّی نبیه تا جوان بوه ستیت یان ناشیرین. ئیستا ده بیّت که به و شیوه یه ده به و شیوه یه ده بینیشت چی بلیّت، به خوّی گوت، "پیش ئه وه ی بچمه ده ره وه با بارو که که مه له سه رده که مه بارو که که مه له سه رده که مه وه، با ئاوا نه میبنیّت."

 جهسته دای دهنا و ههمیشه ئه و ستاییشه ی ده کرد که وای ام ده کرد ئیدی هینده شهرم نه کات و له خوّی نارازی نهبیت به لام ئیدی هیچ نهماوه ستاییشی بکات، ئیدی ئه وان نه مابوون و به به به قرْ و مهمکی، ناسنامه ی ئهم وه ک مینه یه ک خهریک بوو به به به قرْ و مهمکی، ناسنامه ی ئهم وه ک مینه یه ک خهریک بوو له ناو ده چوو، ئیستا ئهم چی بوو؟ به رده وام ئهم پرسیاره ی له خوّی ده کرد، به دلته نگییه وه له خوّی پرسی، "ئیدی چی له مندا ماوه تا حه زی ئه و بجوولینیت؟ من ئیتر هیچ شتیکم له و ژنهی ماوه تا حه زی ئه و بجوولینیت؟ من ئیتر هیچ شتیکم له و ژنهی جاران نه ماوه ته وه به پاستیدا، ئیستا هه ر به ناو ژنم!" حه زیکی دوری هه بو و بو گریان، به لام پیگه ی به خوّی نه دا بگری، به کهم، چونکه چه ند پوژ بوو هه ر ده گریا و دووه م، نه یده و ستی به که مه به و در بیته و ه و بناوسیت."

لەناكاو، لـ دەنگى كردنـ وەي دەرگاى گەرماوەك راچلەكى، پیدهچوو بیری چووبیت به کلیل دای بخات، خیرا خوی داپوشییه وه و بهترسه وه ئاوری دایه وه، لهپر بیری که وته وه که هیشتا سهری رووته، ههستی به ترس و شهرم دهکرد، سهری دانهواند پاشان هه لی بری و دهمی ته ته له و په ته لهی ده کرد، "ب... بووره، قرْم... ئ...ئاوايه. " به لام له پر بيدهنگ بوو، چونكه بينى لەبرىي سەرى، چاوەكانى ھاوسىەرەكەي سەيرى روخسار و ناو چاوهکانی ئەميان دەكرد، چاوەكانى ھاوسىەرەكەي پر لەسۆز بوون و دهبریسکانه و ه، زور به نهرمی قوّلهکانی گرت و بهرهو لای خوی رای کیشا، پاشان بهسهریدا چهمایهوه و ماچیکی شیتانه و دوورودریتری لیوهکانی کرد، که ههناسهی لهبهر بری، دواجار که ماچه که کوتایی هات، هاوسه ره کهی چرپاندی، ببووره دله کهم، نه متوانی خوم له ئاست ئه و لیوه جوان و به تامانه دا بگرم. " پاشیان به نه رمی که و ته ماچکردنی ملی نهم زور شله ژابوو و دهترسا، به لام هاوسه ره کهی پشتینی رؤبه کهی کردهوه و روبه که ی به ری به نه رمی بو سه ر زهوییه که دامالی نهوه ی به نه رمی بو سه ر زهوییه که دامالی نهوی به نه رمی بو سه ر زهوییه که نام نگریی لئ نهوهی دواتر رووی دا، ئهم سهرهتا زور ههولی دا ریگریی لی

چاوەړی مەبە!

مِن شَتْیکی زور لهسهر خهم دهزانم، بهلام زوریش لهسهر خوشی دهزانم، دهزانم خوشیی مروق سنوورداره و تهنیا چەند پلەيەكى كەمى ھەيە، خۆشىيى سەيرانىك بۆ ناوچەيەك ک پیشتر نهچوویت و چوون بو لای بورجی ئیقل له پاریس ههر دهتوانن هیندهی یه ک گهوره بن، کرینی پیلاویکی چینی جوانی ههرزان که زور به دلت بووه و ئهلقهیه کی ئهلماس ههر ههمان گروتینت دهدهنی، بیر له گرنگترین شت بکهرهوه و بیر له و ههسته بكهرهوه كاتيك به دهستى دهمينيت، وا دهزانيت خۆشترین هەست دەبیت له دونیادا، بهلام وا نابیت، دلی مروف تا سنووریک دهتوانیت خوشیی ئهزموون بکات، بهلی، دهزانم به ئەقل بابەتەكە گرنگە و زيهنت پيت دەليت ئەمە خۆشىترين شته، به لام گهر تهنیا دوای ههسته که بکهویت، دهبینیت وانییه، ئەمە بە پىچەوانەى خەمەوەيە، مرۆف دەتوانىت بىسنوور خەم بخوات و ژمارهیه کی بیشومار جور و پلهی خهمخواردن ههن و تا دهچیته تهمهنهوه، جور و شیوازی نویی خهمخواردن دهدوزیتهوه: ئه و خهمه بچووکانهی، که دلت الواز و رهش دهکهنه وه، ئه و خهمه گهورانهی خوتیان لی دهدزیته وه و جار جار بەسەريان دەكەيتەوە و بەكول بۆيان دەگريت، خەميك كە بيدهسه لاتيى خوتت نيشان دهدات، خهمينك كه وات لئ دهكات رقت له خوّت بیّت، خهمیکی بچکوّلانه که زوّر ئاسان دهتهینیته کریان و خهمینک هینده گهوره که ناهیلیّت یه کفرمیسک بریژیت، ئه و خهمانه ی و پ و کاست دهکه ن و وا دهکه ن ههست بکه یت

بهسه ر دونیاوه نیت، ئهوانهش که شیت و سهرگهردانت دهکهن و حهز دهکهیت خوت بکوژیت تا لیّیان دهرباز ببیت، خهم همیه و حدر ددا ي و وات لئ دهكات حدر بكهيت هموو كات و بوونی خوتی پی ببهخشیت، ههیه وا دهکات نهویریت یه سان به تهنیا بیت تا رووبهرووی نهبیتهوه، خهم ههیه وا دهکان رقت له ههموو شت و کهسیک بیت و به خهنده و میهرهبانیی چواردهورت پهست و تووره بیت، خهمیش ههیه تینووی زەردەخەنەيەك يان سالاويكت دەكات، دەبىنىت خەمەكان چەند جۆريان زۆرە؟ بيگومان گەورەترىنىشىيان و بەئازارترىنيان خەمى غەدر و ناپاكىي خۆشەويسىتانمانە، قوولتريىن بريىن ھىي ئەو كەسانەيە كە خۆشىمان ويستوون متمانەمان پييان بووە، ھەموو چه که کانمان فری داوه و هیشتوومانه ههموو لاوازییه کانمان بینن و بزانن، به لام دواتر دهرفه تیان لی هیناوین و ئه و لاوازییه شیان لەبەرامبەرمان بەكار ھيناوە، ئەوە گەورەتريىن خەمە، چونكە پرپره له نائومیدی و تیکشکان و بیدهسه لاتی و لاوازی، چونک چاوەرواننەكراوە، بۆيە چاوەرىتى ھىچ مەب، گولەباخەكان ئاو بده بی ئەوەى دلنیا بیت گول دەگرن یان نا، بەتایبەت تۆى ژن لهبهر ئهوهی خوشیی سنورداره و بهدبه ختییش بیسنوور، واز له چاوه روانکردن بینه، ده زانم له چاوه روانکردندا کارامه یت و پشوودریژیت به لام ئهگهر ده تهویت لهم جیهانه دا به رگه بگریت واز له و خووه بهینه و چاوه رینی هیچ مهبه، به تایبه ته له پیاو، چونکه پیاو کارامهیه له نائومیدکردنتدا، ههر زوو ئهم وانهیه فید ببه و دواتر سوپاسم بکه!

زانيارييەك

لهبهر ئەوەى لەوە لىم دوورتریت، كە لىم تىبگەیت بۆت روون ناكەمەوە تا چەند نائومىدم لىت

- غاده ئەلسەمان

ئەي پىاوى ئازىز،

 مهترسیداره، قوناغیکه پیش جیهیشتنت، چونکه مروق ناتوانیو بی هیوا بژی، هیچ ژنیک زور بهرگهی ئهمه ناگریت، له کوتالیا یان به تهواوی کول دهدات و دهروات یان بویه دهروات، چوی ئهو هیوایه له کهسیکی دیکهدا دهدوزیتهوه یان کهسیک دیکه پینی دهبهخشیت، بویه ئهی پیاو، بترسه، زوریش برس ئهگهر ئیدی هاوسهرهکهت یان خوشهویستهکهت شهری بو نهفروشیتیت، چونکه ئهوه مانای ئهوهیه بو ئهو ئیدی هیچ ل نو نهفروشیتیت، چونکه ئهوه مانای ئهوهیه بو ئهو ئیدی هیچ ل نو و پهیوهندییهکهدا نهماوه شایهنی ئهوه بیت بوی بجهنگیت، ک جهنگاوهریش هیچی نهما بوی بجهنگیت، پشت له سیووپاکی دهکات و ههلدیّت!

شاردراوه ئەر ژنە بەتەمەنانەى لەبەر خۆرى بەيانى خۆيان ھەلخستووە، دەزانن، ئەو كۆترە خۆھەلقورتىنەرانەى لە سەربان گمەگميانە، دەزانن، پشیله خۆلەمىشىيە لاوازەكەي كۆلان و بەچكە گويقوتەكانى، دەزانن، نانەواكە، بەقالەكە، كۆنەفرۆش و قەساب و بازرگانه ورگنهکه، دەزانن، به ههنگاوه خيراكانمدا، به و پاره کاغهزانهی به چرچولۆچی له جزدانهکهمدا ههلم گرتوون، به دهستخه تمدا، دیږی خوار و پر نادلنیاییم، به و بۆنه قورسەى لە خۆمم داوه، سووراوی سووری ئالی لیّوهکانم، بریقهی پیلاوهکانم، به بۆيەي نىنۆك و قرى قيركراوم،

نيوه باشەكە

ههرگیز ئه و دهربرینه ی سه ر روخسارتم لهیاد ناچیت، ئه و روزه ی پیم گوتیت، "که واته وا بزانم ئهمه کوتایییه!" ئه و ئارامییه ی لهسه ر روخسارت دهبینرا، ئه و نیگا سارد و بیهه ستانه ی چاوه خوله میشییه کانت، وه ک ئه وه ی لهمیژ بیت چاوه ریی ئه و قسه یه تکردبیت، چاوه روانی ئه و ساته بووبیت، که تیایدا ئازادت ده که م، ساتیک که تیایدا ئه وه ی نیوانمان ده پچریت و ئیدی هیچ شتیکی مانادار تق به منه وه نابه ستیته وه.

که بینیم چهند ئاماده بوویت و چون لهبریی ئهوهی نارهزایی دهر بریت و چارهسه ر بدوزیته وه به سنگیکی فراوانه وه باوه شت بو بیروکه که کرده وه، ئاشکرا بوو که له کاتیکدا من وا به داماوی هه و لم ده دا وا بکه م پهیوه ندییه که مان به رگه بگریت و بری، تو ده میک بوو هه موو شیتیک تیپه راندبو و، قورسترین شت ئه وه بوو تو هینده پهله ی ئه وه تبو باله کانت بکهیته وه و بفریت بوو تو هینده پهله ی ئه وه تا بوو باله کانت بکهیته وه و بفریت ناچار من خوم خوارده و هیشتم برویت، بی ئه وه ی پیت بلیم که دروم کرد، که ده مویست بمینیته وه، ده مویست پیکه وه هول بده ین و بجه نگین بو هه موو ئه و شتانه ی که روژیک له روژان بده ین و به و شه و شتانه ی که روژیک له روژان به ین اومان نابو و خوشه و ستی به لام نه وه تا نیستا من لیره و هستاوم، ده سته کانم له به لام نه وه تا نیستا من لیره و هستاوم، ده سته کانم له

به لام ئه وه تا ئيستا من ليره وهستاوم، دهسته كانم له مه رمه ره سارده كه ى كيلى سه رگوره كه تده خشينم و بيه وده دهمه ويت بيت بليم كه زورم خوش ويستيت، له ههموو كه رياتر خوشم ويستيت، بيگومان له و كچه ش كه له رووداوى ئوتومبيله كه دا له گه لندا گيانى له دهست دا، ئه و كچه ى كه يه كيك بوو له و ده يان كچه ى دواى من بق مانگ و بگره هه فته و رؤژ و كاتژمنر به ژبانتدا تنيه رين.

من ههموو ئه و قوربانييانه م دا كه وا دهكهن خوشه ويستى بهرگه بگريّت و بمينيته وه، چهندين پارچه له خوّمم له دهست دا بخ ئه وه ى به شه شكاوه كانى خوشه ويستييه كهمانى پى چاك بكهمه وه، به لام تۆ؟ تق له به رمبه ردا هيچت نه به خشى، ههرگيز هه ولّت نه دا، هه رگيز يارمه تيت نه دام، باشه بۆ؟ بۆ نه تده توانی ئه وه بكه يت؟ بۆچى منت هينده لا ناپيويست بو و و له ده ست دانمت هينده لا سانا بو و؟ گيانه كه لا ناپيويست بو و و له ده ست دانمت هينده لا سانا بو و؟ گيانه كه برسه كه ت له سانا بو و؟ گيانه كه به باشانهى خهلكى له پرسه كه ت له سه رق ده يانگوتن، ههمو و ياده وه ديه خوشه كانيان له گه ل تودا، هيى ئه و پوژگارانه بوون كه من و تق پيك و بووم، ده بينيت؟ من بووين، ئه و پوژگارانه يو دوم، ده بينيت؟ من بووين، ئه و پوژگارانه ي كه من هيى تق بووم، ده بينيت؟ من به و په شه باشه كه ى تق بووم و له ده ستت دام، دواى من ئه و ژبان

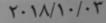
پر سهرکیشی و کیشه یه ژیایت که به مروّی گهیاندین، ژیانیک که وای کرد ئیستا لهبریی گوشینی په نجه کانت و گهرمکردنه وهی دهسته ته زیوه کانم له دهسته گهرمه کانتدا، دهسته کانم له کیله مهرمه دو فرقه میشییه سارده کهی گوره که ت گیر بکه م، که بو هه میشه نیگا بیهه سته سارده کانی چاوه خوّله میشییه کانتم له دواساتی مالناوییماندا به بیر ده هینیته وه!

7-11/-7/-7

كەواتە بۇ ھەپت؟

تق وهک ژنیک له کومهلگهیهکی دواکهوتوودا، ئهگهر به ویستی خوت مندالت نهبیت - که ههرگیز باوهرت پی ناکهن - وەك كەمئەندام سەير دەكريت، چونكە لە زيهنى مرۆڤى ئەم كۆمەلگانەدا بى ئەوەي ھەسىتى پى بكەن، يان دانى پىدا بنين، تۇ ئامراز يكيت بن مندالخستنهوه، ههر بنيه ئهگهر بلييت من مندالم ناویت، دهلین، "ئهی بق شووت کردووه؟" وهک ئهوهی ههموو ئامانجى هاوسەرگىرى مندالخسىتنەوه بيت، خۆ ئەگەر رېگەشيان بدهیت، رەنگه بلین، "ئهی بۆ ههیت؟" وەک ئەوەی تۆ وەک ئاژەلْیک بۆپه لهم زەوپیه بیت، تەنیا بۆ ئەوەى دواى غەریزەي مانەوەت بكەوپت و بەردەوامى بدەپت بە جۆرەكەت، وەك چۆن پشیله یه کوی نادات پاییزه و به چکه کانی له سهرمای زستاندا رەق دەبنەوە، يان شار قەرەبالغە و نان بۆ خۆى نىيە چ جا بۆ بهچکهکانی و ههموو دهمرن و دهبن به ژیر سهیارهوه، کویرانه دوای غهریزهی مانهوهی دهکهویت و که ناماده موو بو زاووزی، بهچکه دهخاتهوه، دهبیت تنی مروقیش گوی به هیچ دوخ و لایهن و فاکتهریکی ژیانی خوت نهدهیت و مروقیکی دیکه بهینیت بۆ ئەم ژیانە و بەدبەختى بكەيت، چونكە ئەوە "سونەتى حەياتە" و "سىەرى بى رزق لەژىر خاكدايە،" ھەر بۆيە ئەگەر بلىيت من باش بيرم لي كردووه تهوه و دهزانم ژياني من و دوخه كان و ژینگه کهم بو ئهوه ناگونجیت بتوانم مندالیکم ههبیت و بهباشی به خيوى بكهم، كهس ليت تيناگات، چونكه دواجار كه تو مندالت نه خسته وه و نهبوویت به دایک، ئهی که واته بو ههیت؟ به های

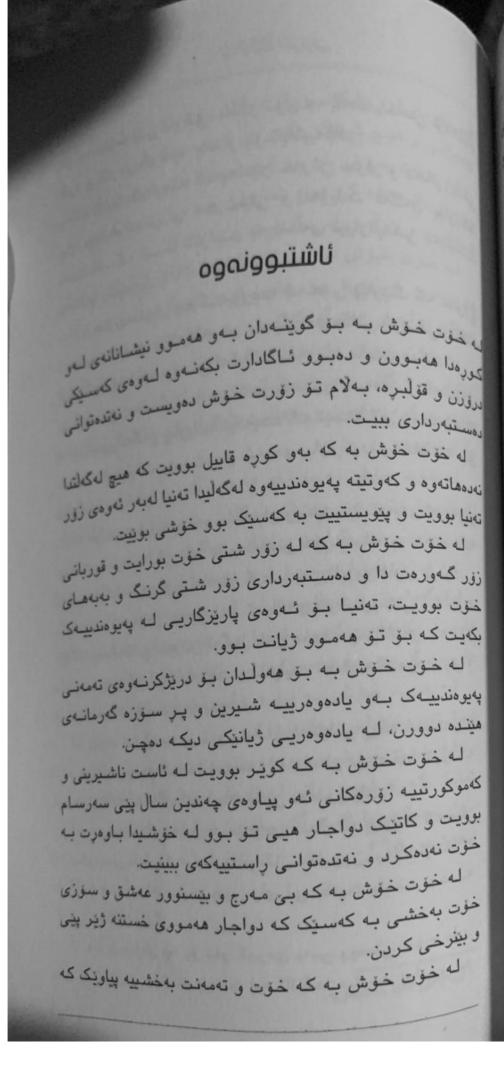
رْیانی تو بی مندال چییه؟ چ خوشی و بهختهوهرییه کی تیدایه؟ ربی مهگهر تو بو ئهوه ژن نیت که مندالت ههبیت؟ ئهی خهلکی بۇ ژن بۆ كورپان دەھىنن؟ بۆ ئەوە نىيە نەوەيان ھەبىت؟ بن خوای دهکرد ئهم خیزانه خوشیان و کورهکهیان بیپاره و کریچی دهبوون و هیچ شتیکیان نهدهبوو تا بو ئهو نهوهیهی جنی بهیلن و هیچ سهروهریی و دهسکهوتیکیان نهدهبوو ئهو نهوهیه باسی بکات و شانازی پیوه بکات، گرنگ خوشییه کهیهتی! به لام ببورن، ئيمه ئاميرى مندالخستنهوه نين، ئيمه تهنيا بق ئەوە نەكراويىن دريىۋە بە مرۆۋايەتى بدەيىن و برۆيىن، جەسىتەمان مولکی خودمانه و دایکایهتی تهنیا غهریزهیه کنییه پری بکهینهوه و ئەركىك نىيە فەرز بىت لەسەرمان بەجىنى بەينىن، دايكايەتى بڑاردہیهکه که مهرج نیبه ههموو هه نی بژیرین، میینهبوونمان پابهند نییه بهوهوهی دهتوانین دایک بین یان نا، دایکبوون وهک باوكبوون بەرپرسىيارىيەتىيەكە، كە مەرج نىيە ھەموو بچىنە ژىر باری، بژاردهکه شمان ههرچییه ک بیّت، نه پیّی کهم دهبین و نه زياد دەكەين.

്ര നാവു

دەزانىت چىيان دەويىت؟ دەيانەويىت گىلىت بكەن، تووشى دهراسی بید نام و دهروون و میشک و ههموو ژیانت داگیر نهخوشیت بکهن، دل و دهروون و میشک و ههموو ژیانت داگیر بکهن به باسی "جوانی،" ئه و جوانییهی خویان پیوهرهکانیان به پنی به رهه م و کالاکانی خویان داناوه، به لنی، ئه وان کار له سه شیواندنی وینه ی خوت له چاوانی خوت و پاشان خهاکدا دهکهن، ئهوان مهبهستیانه عهیبیک بینن و زور زهقی بکهنهوه، مسلكي سووري به ژيردا بهينن و هاوار بكهن، "وهره تق، جنن ئاوا دلخۆشىت و دەۋىت؟ تۆ خۆتت له ئاوينەدا نەدىووە؟ ئەر لووتهت نهديووه؟ ئهى ئهو ليوانه؟ ياع لهو قره! ئهوه به راسته ئاوا دەچىتە دەرەوە؟" ناراستەوخى و ھەندىك جارىش راستەوخى دەيلىن، لەرىكلام و مىدىاكان و داروبەرد ئەمەت چى دەلىن، ژبان و بەردەوامىي ئەوان لەسمەر رقلىبوون و نارازىيبوونى تۆك خوّت وهستاوه، تا زیاتر رقت له خوّت بیّت، ئهوان قازانجیانه، ههر بۆیه پیوهری مه حالیان پییه، پیوهره کانیان وامان لی دهکهن وهک بووکه شووشه ی به رهه مهینراوی یه ک کارگه، هه مووله يه ك بچين، ههمان قر، ههمان ليو، ههمان برق، ههمان لهشولار، ههمان ستایلی جلوبهرگ و ماکیاژ، تهنانه ته همان پیکهنین و رۆيشتن و شيوازى رەفتاركردن و ھەمان قسىه و ھەلبۋاردىمان بو وشه کانمان! ئیتر ئه گهر به سروشتییش ناتوانیت و ابیت کەيفى خۆتە، يان نەشىتەرگەرى بكە، يان تا ماويت ھەست به که می بکه، جا زوو زوو مۆدىلله کان دهگۆرن، پيوهرى نوى

ره منینه کایه وه، شتی سه پروسه مه ره، بؤیه تؤش له خود رازی ره منانه کاید و المه منانه کویت لی گرتن، هه رگیز تیو نافش له خود رازی نابیت، هه رگیز تیو نابیت، لووتت قنع و بچووک بیت، ده بیت ده بیت لبوت ئەستورى ببت، برۇت ريك و پان - بەلام رەنگە سىبەينى شتىكى نوبين ببت، بدى ت وەك باوەشىين درينژ، نينۇكت ھە، دا بنیت، بروت پی باوه شین دریش، نینوکت همهر جاره و جوریک بر بیش شینگی نو بیت برژانگت و جوریک هیمی نه هریمه، را و جوریک پی بگات، ئه وهش سوودی نییه؟ ده دوو پهراسووی بو لابه... پئ به السنه که تا دین دریش دهبیته وه و تا دین هه موو "جوانتر" دهبن بهلام ساردتر و ساخته تر و به تالتر، به م جوره ش گیل ده کرییت، دهگه وجینرییت، به شتی هیچه وه سه رقال ده کرییت تا خود لهبير دهچيتهوه، تـ ق كييت و چيت و چيت لـ هم ژبانه دهويت؟ خولیا و ئامانجت چیین؟ ئارەزووەكانت؟ خەونەكانت؟ هیچ، بال بهتال دهبیته وه، به لام ئه وان نازانن جوانیی پارچه به پارچه وهر ناگیریت تا خال و پیوهری بو دانریت، جوانیی به مهموو لايەنەكانىيەوە وەك تابلۆيەك يان ئىشىنكى مونەرى بىكەوە و بهسهر یه که وه یه ک دیمه نی ناوازه و دووباره نهبوودوه دروست ده کات، لووته که مینک دریژه کهی تن الیوه باریکه کانی نهو. روومه ته خره کانی هاوریکه ت، جهسته برهکه ی کچیک، نامانه ههریه که له گهل به شه کانی دیکهی روخسار و جهسته ماندا نیمه دروست دەكەن، جوانى ئىمە دروست دەكەن، مۇرى ئىمە، ئەرەي وا دەكات كەسىمان لـەوى دىكە نەچىن و ھەر يەكەمان خۇي لە خویدا جیاواز بیت و کهسیکی جیاواز و تاک و دووبارههبووووه بيّت، به لام ئەوان دەيانەويت بە شوينكەوتنى پيوەرەكانى ئەوان سەرەتايىترىن ناسىنامەى خۇمان لەدەسىت بدەيىن كى ئەربش

مالهكهتان بكهن.

له خوّت خوّش به بو ئهو ماچه يان وينهيه يان نامهيهى لهوپهرى خۆشەويستىدا بە كورېكت دا و ئەويش ھەر بەوانە بۆ ھەتاھەتايە لهناو خهلکدا ناوی توی لهکهدار کرد و به بینابروو ناوی بردیت.

له خوّت خوّش به بو ئهو خهيالهى خوشهويستى پيشووت که له ساته کانی خهوتن له گه ل ئه و میرده ره زاتاله ی به زود دایانیت پیی فریات ده که ویت و ناهیلیت له قیزهاتنه وه و دق و داخ و خهمدا رۆحت دەر بچيت.

له خوّت خوش به بو ئه و منداله ی نه تتوانی ریگه بده یت بینه ئەم جىھانەوە، چونكە نەتدەويست لە ھەمان دۆزەخدا برى ك خۆت رۆژانە لە ئاگرەكەيدا بەشىينەيى دەسووتىيت.

له خوّت خوش به بو خستنهوهی مندال له پیاویک که هاد له سهردهمی دلداریتانه وه ناوه کانیانتان دانابوون، به لام نیستاله دادگا له شهری ئهوهدایت چون وای لی بکهیت پابهند بیت به ناردنى نەفەقە بۆيان.

له خوّت خوّش به بو ئه و کورهی بهبی ویستی خوّت دلت پینی دا چوو و خوشت ویست له کاتیکدا ماره ت برابود ا پی باوک و دایکت بزیان هه لبژار دبوویت و هیچت لهسهری پیکهوهی نهده به ستنه وه. پیکهوهی نهده به ستنه وه.

ال خوت خوش به بو ئه و سوز و بیرکردنه ی ئیستاش ال خوت خوش به بو ئه و سوز و بیرکردنه ی ئیستاش بو بیاویک مه ته که هیچ شایه نی نییه و زور به خرابی دلی با بیاویک و زولمی لی کردیت.

له خوت خوش به بو ئه و فرمیسکانهی ئیستاش بهدزیی اله خوت خوش به بو ئه و فرمیسکانهی ئیستاش بهدزیی الهسهری نویته وه بو هاوسهری کوچکردووتی ده پیژیت، ویک دواجار مهرگ کوتایی به خوشه ویستی ناهینیت.

له خوت خوش به بو ئه و ترسه زورهی ئیفلیجی کردیت و موزنی له کاتی دهستدریژیکردنه سهرتدا تا ئه و په پی توانای خون به رگری بکهیت و نه هیلیت تا وانباره که به ناسانی بگات به مهرامی خوی.

له خوّت خوّش به بق ئه و هاوسه رگیرییه شکستخواردووه ی له ناویدا دری هه مو و که سوکارت وه ستایته و و له سه ری سه رزه نشتی زوّر کرایت و لیّدانی چاکت خوارد.

له خوّت خوّش به بوّ ئه و ههموو نواندنی خوّشه ویستی و لیکتیکه یشتن و نزیکییه ی له توّره کوّمه لایه تیبه کان لهگه ل هارسه ره که تدا ده یکه یت تهنیا بوّ ئه وه ی له راستی تالی هارسه رگیریه ساردوسر و پر کیشه که تان هه لبییت.

له خوّت خوّش به بوّ مروّ قبوونت له کاتیکدا چاوه دینی فریشته بوونت لی ده کرینت!

له خوّت خوّش به و ههستهوه سهر پی و شتیک بکه، شنیک بگوره، لهوه زیاتر له تاریکیی ههستکردن به تاوانباریدا مهری، مهگهر نازانیت "گهورهترین دیاری بیبهخشیت به خوّت لینوسیوونه"،

T.11/.7/.9

ا وته يكى مايا ئەنجىلۇپە.

مونەرى وەلامدانەۋە بۇ كاتى پيوپستا

لهبهر چاوی دادوهر و ئه و ههموو خهلکه پنی گوت، "ده دهمت داخه! توخوا تو ژنیت؟ باوه د بکه تا خهلک ئهندامی میینه ت نهبینن ناتوانن له ژنبوونت دلنیا بنهوه!"

ئەويىش زۇر بە ساردى گوتى، "ھىچ نەبنىت مىن بە بىنىنى ئەندامى منىنەم دلنيا دەبنەوە، بەلام تۆ بەوەشەوە لە پياوەتىت دلنيا نابنەوە."

000

پنی گوت، "دەبیّت تۆ باوكت نەمابیّت، چونكه هیچ باوكیّک نییه كچی وهک تۆی هەبیّت و زیندهبهچالی نهكات."

ئه ویش وه لامی دایه وه، "باوکم ماوه و ته ندروستی زور باشه و زوریش لیم رازییه، به لام دلنیام تو یان دایکت یان باوکت یان هه ردووکیان نهماون، چونکه مه حاله دایک و باوکیک کوریکی وهک تویان هه بیت و هه ر زوو له داخ و زوو خاو و خه فه تی ئه و دا سه ر نه نینه وه!"

告告告

کورهکه به سووکایه تبیه وه پینی گوت، "بو تو خوت به چی دهزانیت؟ با بزانیت، من نه که سوکارم نه هاوریکانم پیان خوش نییه قسه لهگه ل کچیکی وهک تودا بکهم."

نهویش سهریکی بادا و گوتی، "منیش به ههمان شیوه پنیان نهریش سه در بنده من بؤیه ههرچونیک بیت قسهم لهگهل کردیت، خوش نبیه، بهلام دهرفهتی کردنی هیچ چاکهیه که لهدهستم بچیت." چونک ناهیلم دهرفهتی کردنی هیچ

泰泰泰

پنی گوت، "ههر پیاویک تو به راستی بناسیت لهدهستت رادهکات." راده کات. "ئهو پیاوهی لهدوای ناسینی من ههدیت ئهویش پنی گوت، "ئهو پیاوهی لهدوای ناسینی من ههدیت ترسنوکه، به لام ئهو ژنهی له دوای ناسینی تو راناکات گهمژهیه."

非非非

کورهکه به لاقرتیوه پینی گوت، "نازانم ئه و ههموو پیاوه دلیان چووه به کویی تودا وا ههموو حهزیان لیته!"

ئەمىش پىنى گوت، "چەند رىكەوتىكى سەيرە! منىش بى تىق مەمان پرسىيارم لا دروست بوو."

ئەويىش بە شىتىك لە تورەيىيەوە گوتى، "بق، كەم قۆزم تا ژنان ھەزم لى نەكەن."

ئەمىش سەرىكى با دا و گوتى، "ژنى چى؟ گوتم رىك ھەمان پرسيارم لا دروست بوو، باشە ئەو ھەموو پياوە دليان چووە بە كويى تۆدا؟"

非非非

لهسه رهه واله که نووسیبووی، "ده باشه میشکی سه رتان بردین! جا با یه که می هه ریم بووبیت، دلنیام میشکی بکه ره وه یه کامی عیامی تیدا نییه!"

ئەمىش بۆى نووسى، "رەنگە وا بىت و مىشىكى ئەو كچە

هیچ زانستیکی تیدا نهبیت، به لام هیچ نهبیت کهسیکی به رهوشته، رهوشتیش یه کیکه له و دوو شته گرنگهی به شیوازی نووسینترا دیاره که تو هیچیانیت نییه، نه زانست و نه رهوشت!"

**

پیّی گوت، "دەبیّت باوكت زوّری خوش بوییت وا تا ئیستا لهسهر ئهم رەفتارانه سهری نهبریویت!"

گوتی، "تۆش دەبیّت هاوسهرهکەت زۆری خوش بوییت وا تا ئیستا لەسهر ئهم شیوازی قسهکردنه دهرمانخواردی نهکردوویت، بهلام من بم لهبریی تۆ، هیچ شتیک ناخوم و ناخومهوه تا خوی پیش من لی نهخوات!"

泰泰泰

گوتی، "به راستی تو بیره و شتترین ئافره تیت تا ئیستا ناسیبیتم!" وه لامی دایه وه، "مایه ی شانازییه بو من تو ئاوا بمبینیت، چونکه پیوه ره کانی ره و شت لای تو هینده شیواو و هه لهن، کارهسات و شور ده یه تو به به ره و شت دامبنییت."

非常带

میرده که ی به گالته پیکردنه وه پینی گوت، "ئه ری ئه و ورگه شل و گهوره یه چییه هه ته؟"

وه لامی دایهوه، "ئه و ورگه شل و گهورهیه سی مندالی جهنابتی هه لگرتووه بویه وایه، به لام ئهی تق، پیم نالیت به رههمی ورگه شل و گهورهکهی تق چی بووه؟"

奉命命

نه شیانگوتووه توانای سهروو سروشتیم ههیه، تهنیا که سیک که توانای سهروو تواناکانی مروقی ههبیت ده توانیت له گهل به ریزتاندا نهرمونیان و هیمن و لهسه رخق بیت."

带带格

بی ئه وه ی گوی بدات به ئه لقه که ی ده ستی ژنه که، زور به ناسکی گوتی، "به راستی نازانم ئهم پهیوهندییه به چی ده گات، به لام ئه وه نده ده زانم زور سه رسامم پیت و ده مه ویت دوو هاوریی زور تایبه تی یه کتر بین و دواجار بزانین شته که ده گات به کوی." ژنه که ش پالی دایه وه و زور به هیمنی گوتی، "من ده زانم به کوی ده گات."

بەپەلە پرسى، "بەكوى؟"

"به نهخوشخانه. بیت و ههر ئیستا ون نهبیت لهبهر چاوم خوت له نهخوشخانه دهبینیتهوه!"

Y-11/-7/T.

ئیشت چی بوو؟

رەتەويت دەست بدەيتە لاپتۆپەكەت و دەست بكەيت بە نووسىن، بیرۆکەی چیرۆکنکت بۆ ھاتووھ و ناتەویت بفەوتیت، سەریک مەلدەبرىت و ئەو ھەموو قاپ و شىتە پىسمەى ناو سىينكەكە دەسىنىت، بەبۆلەبۆلەرە دەستكىشەكان لە دەست دەكەيت و دەلىيت، "ئاخر بۆيە ژن نابىت بە ھىچ!" بۆ ساتىك بىر ده که پته وه وازیان لئ بهینیت و خهریکی نووسینی خوّت بیت، به لام دوینی شهویش ههر لهبهر نووسین بوت نهشوران، ئینجا دەموچاوە ھىلاك و گرژەكەى ئەوىشىت بىر دەكەويتەوە كاتىك له کار دیته وه و نیگایه کی پر نائومیدی دهگریته سینکه که، وهک ئەوەى بليت، "ئەوە ئەو حاجەتانە لە دويننى ئيوارەوە لەويان؟ لهبهانييهوه چيت كردووه؟ ههر لهسهر فهيسبووك و ئينتهرنيت بوویت؟ " که له گوشهنیگای ئهوهوه بیر له شتهکه دهکهیتهوه لنى ناگريت، دواجار ئەو ھەرچۆننك بنت پياويكى شەرقىيە و له شوینیکی شادراوهی نهستیدا فیر بووه پیاو له دهرهوه نان پهیدا ده کات و ژنیش ئاگای له مال و مندال دهبیت و به باشی و پاکی رایان دهگریت، توش لهم کاتهدا که ئیشی دهرهوهت نییه و له مالهوهيت، وات لئ چاوهروان دهكريت مالهكهت ههميشه پاک بیت و نانیش حازر بیت، مهگهر ئیشی تق چییه؟ که ئهو نانی پهیدا کرد، توش مال رادهگریت، نهک دانیشیت کتیبم بن بنووسيت، كتيب نووسين ئيش نييه، كهس لهم ولاتهدا به كتيب ناژى، بۆيە ئەگەر مالت پاك نەكردبيتەوە، ماناى وايە لە به یانییه و ه ئیشت نه کردووه، ئینجا ئه ویش به مافی خوّی دادهنیت

که له دهروه هیلاک بوو و ئیشی کرد، بیته وه بق مالیکی پاک و چیشتیکی گهرم، خق ئه و پیگرییت لی ناکات بنووسیت، به لام کیشه که ئه وه بینینی پولی ژنی شه رقی پیگرییت لی دهکات، خق ئه گهر ئه و پازی بووایه که شتیکی خوارد قاپه کهی بشوات یان هیچ نه بیت تا سینکه کهی به ریت، یان جل و شته کانی له ملا و له و لا فری نه دات، په نگ بوو کاری تق ئاسانتر بیت، به لام ئه و نایه و یت نه وه بکات، چونکه ئه و هه ست ده کات به دریژاییی ئه و ماوه یهی له ده ره وه بووه پولی خقی بینیوه و ماله وه ته نیا شوینی ئه وه یه به به وی پولی خقی بینیوه و ماله و ته نیا شوینی ئه وه یه به به وی پولی خقی بینیوه و ماله و کومه لگه وه بق هاوسه رگیری و پولی ژن و میرد، به ته واوی کومه لگه وه بق هاوسه رگیری و پولی ژن و میرد، به ته واوی ده که یت مافی خقیه تی، نویه که توو په ده به تاوانباری ده که یت ده دات به یه کدا خه فه ت ده دات به یه کدا خه فه ت ده دات به یه کدا خه فه ت ده خویت و هه ست به تاوانباری ده که یت و بیست به تاوانباری ده که یش و بیست شه خیرا بیرق که ی چیرق که که ت کرد به قوربانی ئه م

منشتیشی لی دهنا، ئاخر نهگبهتیی تو ئهوهیه له مالیکی واوه چینسی به لام سهیر ئهوهیه ئه و کاتهی که نه تزانیوه سیکس ماتوویت، به لام سهیر ته و هات زاند ده به این داد. مامود. چبیه و خوشهویستی چییه، وات زانیوه شووکردن تهنیا نهوه پی مفن له ماله که دا بیت و بچیت و فهرمان دهر بکات و تۆش خزمەتى بكەيت، بەلام بىر كەرەوە، دەبىت بىرۇكەي ئەوەى ژن لـ مالـ مو ئىشى ئەرەپ خزمەتى بىاو بكات ل زیهنی مروقی ئیمهدا چهند قوول رهگی داکووتابیت؟ به جؤریک نهنانهت تق که هیچ نیرینهیه کی وا له مالتاندا نهبووه و له مالی ئيوه پياوسالارى نەبووه، هيشتا بەو مندالييه ئەو بيرۇكەيەت لهسه ر هاوسه رگیری وهر گرتووه، جا دهبیت نیستا نه و کچ و ژنانه چۆن بير بكەنەوە كە ھەر بە راست لە مالىكى وادا پهروهرده بوون؟ ئاهنک هه لده کنشیت و ئاو ده کهیت به دواین قاپدا و دەپخەيتە ناو سىمبەتەكەوە و سىنەكەكە پاك دەكەپتەوە، بير دەكەيتەوە خىق ئەگەر پىت بگوتايە بۆيە ئىشىم نەكردووە چونکه خهریکی نووسینی چیروکیک بووم، دهستخوشی لئ دەكردىت يان دەيگوت، "ھەموو شىتىك كاتى خۆى ھەيە، ئەگەر مەبەسىت بىت دەتوانىت كات بۆ ئىشىش بدۆزىتەوە. " بەلام بە هەرحال تۆ ناتەويت پيى بلنيت چيرۆكت نووسيوه، نووسەرىي تایبه تمه ندی خوی هه یه، نووسه و گهشتیاریکی ته نیایه و حاز ناکات له گهشتی نووسیندا کهسی دیکهی لهگهل بیت تا ئه ساتهی بهرههمی گهشتهکهی ئاماده نهبیّت، نابیّت کهسی تر بيبينيت و هيچى لهسهر بزانيت، بۆيه دهچيتهوه سهر لاپتوپهكهت و ده تهویت دهست بکهیت به نووسین، به لام نازانیت چی بنووسیت، چۆنیهتی دەستپیکردنهکهت بیر چووهتهوه، ماوهیهک میشکت دهگوشیت، به لام سوودی نییه، دهبوو سوود له کاتی قایش تند قاپشتنه که ببینیت بو بیرکردنه وه له چیروکه که، به تووره بیه وه لایتنین لاپتۆپەكە دادەخەيت، ساتىك بىر دەكەيتەوە، سەر كتىبغانەك تەپوتىدىن ساتىك بىر دەكەيتەوە، سەر كتىبغانەك ته پوتوزاوییه و پیویستیی به سرینه، باشتر وایه نهو نیشه بکهیت. ایده می تویه ایم بکهیت بكه يت، چونكه يه كهم، كتيبخانه كه شتى تايبه تى تقيه لهم مالهدا، دووهم، رهنگه له و کاتهدا بیرۆکهکهت بۆ بگهریتهوه، به خۆشىييهوه دەست دەدەيته پهرۆيهک و له دللى خۆتدا دەلييت، دەى، هیچ نهبیت بهرههمى ئهم ئیشه ئهگهر چیرۆکیکیش نهبیت، کتیبخانهیهکى پاک دەبیت!"

Y.11/.V/.0

ماڵەوە

ریّی پیّ دام بروّم، جانتاکانم بپیچمهوه و ئه و شوینه جی بهیلم که له ماوهی شهش سالی رابردوودا به "مالهوه" ناوم دهبرد. له كاتيكدا خەرىك بوو ھەنگاوەكانىم بۆ لاى ئۆتومبىلەكەم ھەلىان دهگرتم، ئه و لهناو دهرگاکهدا وهستابوو و زهردخهنهیه کی پرمیهرهبانی لهسهر روخساره خهمبارهکهی بوو. ئاورم دایهوه و دەستىكم بە ئاماۋەى مالئاوايىلىكردن بەرز كردەوە، بەلام پىش ئەوەى پشتى تى بكەم بە نەرمى پىنى گوتم، "ھەنگاوەكانت بۆ هـ الله ماله و ماله ماله و دوورت بخهنه وه، دواجار هـ د دهتگه ریننه و ه بو لای من، " منیش به شله ژاوییه و ه پیکه نیم و گوتم، "ئينجا ئەگەر واش بوو، بۆ تۆ تا ئەو كاتەش لىدە له چاوه روانیی مندا دهبیت؟ " ئەویش ھەناسەيەكى ساردى دایه وه و گوتی، "به و مانایه نا که ژیانی خوم رابوهستینم و له چاوه روانیی تۆدا بیفه وتینم و لیره وهک پهیکه ریک تا گهرانه وهت چاوه ریت بم، به لکو ژیانم به ته واوی ده ژیم، به لام پیم وا بیت ههمیشه بهشیک له من له چاوه روانیی تودا دهبیت. "منیش به گالته پیکردنیکه وه گوتم، "ده باشه، که واته دواتر ده تبینمه وه." ئىنجا بەوپەرى لەخۇباييبوون و فيىزەوە سىوارى ئۆتومبىلەكە بووم و له دلی خوّمدا دهمگوت، "وایه، وایان گوت، دهگهریمهوه بق ئەم زىندانە، بق خۇم دۆزىوەتەوە؟ خەيالت خاوە، ھەرگىز ناكەرىمەوە ھەى ... " ويستم جنيو يان قسەيەكى ناشىرىنى بى بليم، بهلام نهمتواني، شايهني ئهوه نهبوو، خو ئهو دوژمنم نهبوو و هیچی نه کردبوو تا شایهنی رق و بیریزیی من بیت, له راستیدا،

ئازاریک به سکمدا هات، وهک ههمو ئهو کاتانهی تر، جهستهم بهرهنگاری ئه و جوره بیریزییانه دهبووهوه و به شیوهیه که شیوهکان رقم له خوم بوو بو ئهوهی که ههولم دهدا رقم لهو بيت. دواجار ئهو لهوه باشتر بوو كه رقم ليى بيت، خو ئەو درى جيابوونەوەمان نەوەستايەوە و رينى لى نەگرتم، بەلكو ریکهی دا شته که به ئارامی و ئاشتی به ریوه بچیت و پیی گوتم، که ئه و لهو روژهوهی یه کمان ناسیبوو پیشبینی ئهم روژهی كردبوو، ههر لهو ساتهوهى يهكمان خوش ويستبوو زانيبووى که من لهوه مندالتر و بی ئهزموونترم و ههر که بالهکانم روان و بههيز بوون، ئيدى ئارەزووى فرين دەكەم، بەلام وەك خۆى گوتی، ئاواش نەپتوانىبوو رئ لە خۆى بگريت كە خۆشى بويم و دەيزانى كە سەرەراى ئەو لىكدابرانەي چاوەرىمان بوو، ئەو هیی من و من هیی ئه و بووم. ئه و پیی گوتم بویه ریگهی پیم دەدا برۆم بۆ ئەوەى بە يەكجارى بېم بە ھیى ئەو، بەلام من وهک ههرزهکاریکی کهلله رهق وا بووم، پیکهنینم به ههموو ئهم قسانه هات و پیم وا بوو که به دریژاییی ئه و ماوهیهی پیکهوه بووبووین ئه و تهنیا منی کوت کردبوو و نهیدههیشت به دلى خوم ههناسه بدهم، ئهمه له كاتتكدا له ههموو ژيانيدا هەرشىتىكى لەگەلمدا كردبوو لە بەرۋەوەندىي خۆم كەوتبووەوە و هیچ مهبهستیکی خراپی نهبووبوو و زور جار دوای شکستی بیرۆکەکەی خۆم تیدەگەیشتم که ئەوەی ئەو دەپویست راست بوو، نه ک ئهوهی من کهلله رهقانه پیداگرییم لهسه ری کردبوو، به لام له گه ل ئهمه شدا هه ستم ده کرد ئه و زیندانکه ری منه و دەمويست شۆرشى بەسەردا بكەم، دەمويست وەك جۆريك لە گۆرانكارى، ھەلە بكەم و كەسىپكى خراپ بم، دەمويست ھەمود ئەو شتانە ئەزموون بكەم كە ئەزموونىم نەكردبوون، چونكە تاكە تاوانی ئه و ئه وه بوو ئه و یه کهم بر ارده ی ژبانی من بووبوو و بژارده راسته که بووبوو، به لام زور زوو هاتبوو! ئه و یه کهم ژن بوو له ژیانمدا خوشم ویستبیت، یه کهم ژن بوو ماچم کردبیت ردستم بهری که و تبیت، ئه و یه که م ئه زموونی من بوو، یه که م نه زموونی من بوو، یه که م نه نه و به نه که م خوشه و یستیه راسته که شری بود، خوشه و یستیه راسته که شری بیت، نه رمونیانترین بیت، من ههرگیز ژنیک دلی به به خونکه ئه و یه که م ژن بوو له ژیانمدا و ههرگیزش نه نه ده منی کردبوو به به نه ده منی کردبوو به پیاویکی باش که بیزار بووبووم و ده مویست هه له بکه م هه هه که ورد و خوم و یران بکه م.

بهلی، من ههموو شتیکم فری دا، ئه و و ههموو نه وهی پیی به خشیبووم، ئه و پیاوه باشه شی که به هن ی نه وه وه دروست بووبوو فریم دا و لهبریی ئه و باوه شم بق پیاوه به دکاره کهی ناخم کرده وه، فریشته کهی ناو ناخم، ئه و فریشته یهی ئه و یارمه تیی دابووم بید قرزمه وه، دامه به رچه قق و فریم دا و هه لهاتم، له و و له به هه شتی ئه و هه لهاتم و باله کانم کرده وه و به پهروش بووم بؤ فرین و که و تنه ناو د قرزه خی خقمه وه.

میشکه بچکولهکانیاندا، بیری جوانییه راستهقینه و ژیری و تیری تیگهیشتوویی ئهوم دهکرد، هه لبهت خانمی ژیر و زیره کیش ناسیبوو، به لام له لای من که سیان هینده میینه و له هه مان کاتر هینده زیره ک و پر باوه ربه خوبوون نه بوون.

چەند جار رووى دەدا دەمويست پەيوەندىى پيوە بكەم و پيى بليم دەمەويت بگەرىمەوە مالەوە، بەلام ھەرگىز ئەوەم نەكرد، ئەر دەنگەى ناو مىشكم بەردەوام دەيگوت، "نەكەيت، گەمۋە! ئەوە تۆ بە ھەموو ئەقلىكتەوە دەگەرىيتەوە بۆ ئەو زىندانە؟ ھىشتا زۆر شت ماون بيانكەيت، بەردەوام بە لە گەران، بەختەوەرى لە شوينىكى لە شوينەكانە، من لەوە دلنىيام."

له كاتبكدا من به دهستى خوم ژيانى خومم تيك دهدا، ژیانی ئه و به ره و پیشتر و پیشتر دهچوو و سهرکه وتن به دوای سهركهوتنى بهدهست دههينا و لهسهر تيڤى دهمبينى كاتنك لهسهر دوایین کارهکانی چاوپیکهوتنی لهگه ل دهکرا و جاربهجار جوانتر و گهنجتر دهینواند، لهو ماوهیهدا زور لهوه زیاتری بەدەست ھینابور که ئەگەر لەگەل مندا بمايەتەرە بەدەستى دههینا، چونکه ئیستا کهسی نهبوو خهمی لی بخوات و ریگر بیت له بهردهم بهدیهینانی خهونه کانیدا، ئهو ئیدی دهیتوانی به دلی خوی گهشت بکات و بگهریت و ئه و که سانه بناسیت که له سهرکهوتنیدا یارمهتیدهری دهبوون، بهناشکرا دهمبینی که ئەو ئىدى پىويسىتىي بە مىن نەبوو - ئەمەش شىتىك بوو زۇر توورهی دهکردم و وای دهکرد سوور بم لهسهر ئهوهی که ههرگیز نهگهریمهوه، له راستیدا ههمیشه بیزار دهبووم بهوهی كه ههرچهنده پيويستيى به من نهبوو، كهچى لهگهلم بود و خۆشى دەويسىتم، كە دەيگوت من خۆشىم دەويىت نەك لەبەر ئەوەى پىويسىتىم پىتە، بەلكو پىويسىتىم پىتە، چونكە خۇشم دەويىت، يان كە دەيگوت من دەتوانىم بى تۆ بژيم، بەلام نامەويت بى تۆ بژيم، من تىنەدەگەيشىتم و لەگەل ئەوەى بە ئەقل قسىكەم لا جوان بوو، به لام له ناخهوه به دلم نهبوو و بيركردنهوهى

پیاوانه م نهم جوره پهیوهندییهی رهت دهکردهوه، چونکه وا فیر کرابووم له هاوسه رگیرییدا ژن دهبیت به ته واوی پشت به پیاو پیست و نابیت بی نه و بتوانیت به رگه بگریت، بؤیه ههمیشه پست دهبووم به وهی تا چهند نهم وهسفه نه وی نه دهگرته و همویست نه ویش وه ک نه و ژنانه ی تر وا بیت، دهمویست بی من نه توانیت هه ناسه ش بدات.

هەمىشە ئاگام لە ھەوالى بوو، بەلام ھەرگىز پەيوەندىيىم بيوه نهده کرد، چونکه ههمیشه له گهشتدا بووم و دهمزانی به یه ک سِستنی دەنگی ھەموو گەرانەكەم كۆتايى دەھات، بۆيە ھەمىشە رادكانم دهگورى و نهمده هيشت بتوانيت له هيچ ريگه په كهوه به بوهندییم پنوه بکات، یان ده رفه تنک دروست ببنت و بمبینیت، بهلام ئەرەنىدەى بزانىم ئەرىش ھەولى نەدەدا پەيوەندىم پيوه بكات يان بمبينيت، به لام من ههموو شتيكم لهسهر ئهو دهزاني، ىەشمزانى لەگەل ئەوەى ھەندىك پياو دەھاتنە ژيانىيەوە، بەلام هیچ پهیوهندییه کی جیدی له ژیانییدا نهبوو، دهشمزانی ههرگیز ماله که مانی نه فروشتووه و ته نانه ت ئه که ر پیویستیشی بکردایه هه گیز چۆلی نه ده کرد و بق ماوه ی زور له ده رهوه ی ولات نه ده ژیا، ئەمەش ھەمىشىە ھىواى چى دەبەخشىيىم و پنى دەگوتىم كە ئەو فيشتا چاوه ريمه و هيشتا ماليكم ههيه بگه ريمه وه بؤى، به لام من هميشه ئهو ساتهم دوا دهخست، روّح و جهسته و دل و هموو بوونم ماندوو و شهکه ت بوون و بیری ماله وهیان دهکرد، بهلام میشکم ههر دهیگوت بهردهوام به، تا بهیانییهکی زوو له زهنگی تەلەنۇنەكە بەخەبەر ھاتم، زۆر خواردنەوەى ئاھەنگە شىتانەكەى شهوی رابردوو ههموو گیانمی تنک شکاندبوو، بینیم لهسهر فانه نه که مؤله که خهوم لی که و تبوو، کاتیک که بینیم تیشکی خور له درزی پهرده مارونييه کانه وه دزهی کردبوو، له دلی خوصدا گوتم، "ئوف خوایه! دیسان دوژیکی نویه!" وازم هینا نامیری نامه دهنگییه کان لهبریی من وهلامی تهله فؤنه که بداته وه به به به به دودا بهلام له کهل بیستنی یه کهم وشهی دهنگ شیرینه کهی شهودا

ههموو بهرگرییه کانم کهوتن، ئهو دیوارانه ی له چواردهوری خوم دروستم کردبوون یه کبهیه که ههرهسیان هینا و دهمویسی حوم دور پر به تهلهفونه که دا بکهم و وهک مندالینک بگریم و بلیم، "زؤر پر به مهویت بگهریمهوه مالهوه." به لام خوبه زلزانینم ریگهی پی نهدام ئهوه بکهم و دهسه لاتی ئهوهی ههبوو وام لی بكات بى جووله لهويادا پال بكهوم و گوى له نامهكه بگرم ك توماری دهکرد، "سلاو ئازیزم، منم. زور به زهحمه ژماره کیزم دەست كەوت، لەبىرتە گوتم دواجار ھەر دەگەرىيتەوە مالەو، منیش چاوه ریت دهبم؟ وا بزانم کاتمان زور نهماوه و گهر به زووانه ئەوە نەكەيت ئىدى كە گەرايتەوە من لىر نابم، من..." كهميك وهستا و دهنگى لهرزى، "نهخوشم و كاتم زور نهماوه..." ئەمە تەواۋى نامەكەي بوو، ئەي مىن لەو ساتەدا ھەستم بە چی دهکرد؟ به گهمژهیی، ههستم کرد شکستخواردووترین و گەورەترىن گەمىۋەى دونىام، باشىه چۆن پىشىتر بىرم لەوە نه کردبووه وه؟ من هینده خویه رست بووبووم ههمیشه وام زانيبوو ئەو ھەر لەوى لە چاوەروانى مندا دەبيت بى ئەوەى بير لهوه بكهمهوه كه رهنگه مهرگ پيش من دهستى بهو بگات، باشه ئەوە چ گەمۋەيىيەك بوو! لەو ساتەدا لە ئاست راستى سارد و رەقى مەرگدا كە وەك زريانيك بە روومدا ھەلى كرد، ههموو فیز و خوبهزلزانینم لهناو چوو و رهوییهوه، ئیدی چاوم له ئاست راستىيە تالەكەى ژيانمدا كرايەوە و بەروونى بىنيم كە بهخته وهری له هیچ کام له و شوینانه نییه که لییان دهگه رام و نەدۆزىنەوەم بۆي تاوانى ئەو نەبوو، بەلكو تاوانى خۆم بوو، چونکه من ئهو کهسه بووم که ههرگیز به راستی بهختهوهریم نهده ویست و ههرچهند بهاتایه ته ریم چاوه کانم داده خست و رووم وهر دهگیرا، چونکه بایی ئهوهنده خوّم خوّش نهدهویست که به شایهنی خومی بزانم. من گهورهترین دوژمنی خوم بووم و ههمیشه خوم له خوشبهختی دهدزییهوه، ئینجا هیشتا لومهی ئهوم دەكرد، لۆمەى ژيانە ئارامەكەمانىم دەكرد، لۆمەى خۆشەويسىتىيە 111

ئەندروسىتەكەي ئەوم دەكرد، لۆمەي ھەموو شىتىكى ئەوم دەكرد و لزمهی کهسایه تی و کرداری ئه وم دهکرد، به لام بو جاریکیش و اوسا عنده کرد له کاتیکدا تاکه تاوانبار خوم بووم، نهوه لوم کانی من بوون نهیانده توانی جوانی ببینن، نهوه دلی من بوو که نهیده توانی ئاسووده یی و خوشه ویستی و هر بگریت و بود ئەرە زىھنى من بوو نەيدەتوانى لە گرنگى ھەبوونى ژيانيكى پو له قاييلبوون تيبكات، ئەوە خۆپەرستى، لووتبەرزى، چاوچنۇكىي ، کویریی من بوو وای کرد هینده دوور بکهومهوه و بهدوای مخته وهرييه كدا ويل بم، كه ريك لهوى لهشت نه و دهرگايه وه موو که روزی مالئاواييکردنم ئه و له بهردهميدا وهستابوو و پني گوتم که دواجار ههر دهگهرامهوه. ههر واش بوو، گهرامهوه، به لام باجى ههموو شتيكم دا، ئهم جاره ئهوه ئه و بوو كه جني دەھىشىتم، ئەگەر چى بە ويستى خۆى نەبوو، ئەو نەخۇشىيەكى كوشندهى ههبوو، لهراستيدا تهنانهت ئهمهشى بهنارامى قبول كردبوو، تاكه هـ قكارى نيگهرانيى ئهو لهمه شدا ههر من بووم، لەبەر من ھەرچەندە ئىتر ئامادە بوو بۇ ئەوەى دەست لە ژبان بهر بدات، زیاتر مایهوه و بهرگرییهکی توندی کرد و نازاری زؤری چەشت تا دواجار توانی سالیکم پی ببهخشیت، دوای ئەوە ئىدى ئەم جارە نۆرەى ئەو بوو مالئاوايى بكات، بەلام دوادیاریی ئه و بق من ئه وه بوو که فیری کردم چؤن بی ئه و بژیم و بهرگه بگرم و بتوانم بهخته وهری بدؤ زمه وه. ئنستاش ههمیشه ئاسووده و ئارامم و ههر چیبه کی بیت ناترسم، چونکه دهزانم ئه و لهوی، له مالیک که هیی همردووکمانه تا روزی دیدار چاوهریم دهبیت.

تۆ تاوانبارىت

تۆ تاوانبارىت،

ئه و کاته ی کوره که تیان براکه تپیت ده لیت ژنیکی خوش ده ویت که پیشتر هاوسه رگیریی کردووه و جیا بووه ته وه، تو تووره دهبیت و ده لییت، "جا روّله کچ قاتی بوو بوو تا بچیت بیوه ژنیک بهینیت؟"

تو تاوانباریت،

کاتیک وهسفی بووکهکهتت لهلا دهکهن و باسی ئهوه دهکهن که چهند باش و بهریز و بهرهوشته و باسی زیرهکی و لیهاتوویی دهکهن، به لام تق سهریک با دهدهیت و دهلیّت، "راسته، خو کچی چاکه، به لام به چی دهچیّت که مندالی نهبیّت." بهمهش ههموو بههایه کی دیکه ی ئه و مروقه له ئاست توانایه کدا که بچووکترین ئاژه ل ههیه تی، سفر ده که پیته وه.

تۆ تاوانبارىت،

ئەو كاتەى دەبىستىت كچۆكى ناسىياوت شىووى بە كورىكى باش كردووە و زۆر بەختەوەرە، دەلىيت، "سەيرى شانس؟ باشە ئەوە خۆ پىش ئەم دوو سىي پەيوەندى دىكەى ھەبووە ئىتر ئەم كورە باشەى چۆن ھەلخەلەتاند؟"

تق تاوانباریت،

ئەو كاتەى دەبىستىت ژن و مىردىك كە ئىرەيىت پىيان دىت،

المساد جيابوونهوهن، به ههوالهكه دلخوش دهبيت و ليره و المساد المحدد و له خوته و هه زار لیکدانه وه بو هوکاری الموی باسی دهکه یت و له خوته و هه زار لیکدانه وه بو هوکاری روی . پابوونهوهیان دهکهیت و ههمووشی دهخهیته ملی ژنهکه.

ئۇ ئاوانبارىت،

ئه کاتهی دهبینیت کچیکی ناسیاوت له شوینیک لهگهل كوريكدا دانيشتووه، خيرا ههزار گومانى خرابى بى دەبەيت و لها و خزم و هاوری و دوستانتدا به ترشوخویوه شته که باس ردى كەيت.

تو تاوانباريت،

ئەو كاتەي لە ھەوالەكان دەبىستىت پياويك ژنەكەي خۆي كوشتووه، وهك ئەوهى كوشتن هيچ پاساويكى هەبيت، دەلييت، "كچى خوا دەزانىت چى كردووه، ئەگىنا ھىچ پياوىك شىت نهبووه له خوّیهوه ژنی خوّی بکوژیّت!"

تۇ تاراندارىت،

ئەو كاتەى كچنىك بە جلىكى كورتەوە دەبىنىت و ھەزار قسهی پی دهلییت و خیرا تومهتی رهوشتی بو ههدهبهستیت.

تو تاوانباريت،

كاتيك دەيبيستيت فلانه كور فلانه كچى لهخشته بردووه و نولی بریوه، تق لهبریی ههموو شتیک شاگهشکه دهبیت و پینی خۇش دەبىت و دەلىيت، "ئەوچاتىر، بۇ ئەوەندە بى ئەقل بووە باوه ری به کور کردووه؟" یان دهلیّت، "تُهگهر خوّی بی رهوشت نه بووایه و حهزی پی نه بووایه کور نهیده توانی هه لی خه له تینیت. " یان وه ک ئه وه ی خوت حه زره تی مریه م بیت، ده لییت، "که و چاتر، له دره ک نه وه ی خوت حه زره تی مریه م بیت، ده لییت، " ئەمە پاداشتى ئەوانەي بى رەوشتن و خەرىكى دادارىن.

تق تاوانباریت،

کاتیک بیست خیزانه ئیزیدییه کان له ریّی ههندیّک کهسهوه به پاره کچه کانیان له دهستی داعش دهر دههیننهوه و دهیانگه ریّننه و ه، تق زور بیباکانه و به جوّریّک له سووکایه تیه و گوتت، "جا تازه بوّ چییانن؟"

تو تاوانباریت،

کاتیک به دهستی خوت کچهکهت دهبهیت بو لای ئهو ژنهی خهتهنهی کچان دهکات و توند توند دهیگریت بو ئهوهی رانهکان و بهشدار دهبیت له ئهتککردنی میینهبوونیدا.

تۆ تاوانبارىت،

تۆ تاوانبارىت،

ئه و کاته ی کچیکی مندال له سه ر پاسکیل ده که ویت پنی ده لیّیت، "ئه و چاتر، ئاخر که ی کچ و پاسکیلیان گوتوه ؟ بؤ تو کوریت تا سواری پاسکیل بیت؟ "ئینجا له لاوه به دایکی ده لیّیت که با نه هیلن سواری پاسکیل و ئه م شتانه بیّت نه وه کخوانه خواسته به خراپی بکه ویّت و کچینیی له ده ست بدات بان کاتیّک له پاشمله باسی کچه نو سالانه که ی ماله دراوسیکه نان ده که یت و ده لیّیت، "ئه یه رو خو ئه و کچه ی فلان مه مکی به قه ده کی منی لی هاتوه که چی ده هیلن بو خوی هه رله کولان خه ریکی یاری و راکه راک بیت."

ناونبادید کاننگ دهبیستیت پیاویکی ناسیاوت ناپاکی له هاوسه رهکهی کامپ دوه ک ئه وه ی ناپاکی هیچ پاساویکی ههبیت دهلیت، "جا كردووه، و نييه، به خوا ژنهكهى زور ناشيرينه و خوى زور نزز و كەشخەيە."

تو تاوانباريت،

كاتيك دەبينيت ژنيك زۆر سەركەوتووە و زۆربەي كات لە ئه و ميرده ی چون به رگه ی گرتووه و ته لاقی نه داوه؟ خو ناكەويتە مال، رۆژىك چىشىتىكى گەرمى نەداوە بەو داماوه."

ت تاوانباریت،

ئەو كاتەي زۆر چاك دەزانىت براكەت يان كورەكەت چەندىن پەيوەندى لەگەل دەيان كچدا ھەببووە و قۆلى چەندىن كچى بریوه، به لام که بهدوای ژندا دهگهرییت بوّی ده تهویت کچیکی بۆ بهننیت که له ژیانیدا سلاویشی له کور نهکردبیت.

تۇ تاونبارىت،

ئەو كاتەى كچەكەت خوازبىنىكەرىكى دەولەمەندى دىت و پنى دهلیت، "کچم خویندن چیه وا دهلیت شوو ناکهم تا خویندن نه واو نه که م؟ تق کچیت، قابیله وا خویندنیشت ته واو کرد دهبیت خوّت شاژنی مالّی خوّت دهبیت و میرده که شت به خیوت ده کات و هید ... وهيچت پيويست نابيت."

. ریت، کاتیک کورهکه تیان براکه ته دهست دهدانه قابیک کذی ئۇ تاوانبارىت، بكاته وه يان بيشوات، خيرا دهزريكينيت و دهلييت، "نهكهيت، وازى لى بينه! ئەيەرۆ لەسەر ئەو ھەموو كچەوە تۆ ئىش بكەيت؟"

تو تاوانباریت،

ئەو كاتەى لەلاى دكتۆرى سۆنەرەكە پىيان گوتىت سىكەكەت کچه دهستت کرد به گریان، یان ئه و کاتهی بو دووهم جار وتیان سکه که ت کچه سی به تانیت شت و به ته پی بردتنه سەربان بەلكو لەبارت بچيت، بەلام كە دواتىر زانيت ھەلەيان کردووه و کوره، کهوتیته نزاکردن و سوپاسی خوات کرد که لهبارت نهچووه و داوای لیخوشبوونت کرد.

تق تاوانباريت،

كاتيك كچيك باسى ئەوە دەكات چۆن لەناو بازار يان لەناو پاسىدا گێچهڵيان پێ كردووه يان دهستيان بۆ بردووه، يەكەم پرسيار بهخهيالتدا ديت ئەوەيە، "دەبيت چى لەبەردا بووبيت؟"

تۆ تاوانبارىت،

ئەو كاتەى ئەكتەرىك يان بىزەرىك يان گۆرانىبىزىكى سـهرکهوتووی ژن دهبینیت، به ههموو شینوهیه ک قسمه ی پی دهلیّیت و در ایه تیی ده که یت و تانه له رهوشتی ده دهیت، به لام ئەگەر پياو بىت ھەر چۆنىك بىت تى بەرگىرى لى دەكەيت و شیت و شهیدای دهبیت و خوت دهکهیته قوربانی و ههمیشه بهباش باسى دەكەيت.

تۆ تاوانبارىت،

کاتیک دهیبیستیت پیاویک لهبهر ئهوهی هاوسهرهکهی مندالی نابیت ژنی هیناوه ته وه، دهلییت، "مافی خویه تی. " ئهگهر نەشىيھىنىنتەوە دەپرسىيت، "ئەوە چۆنە ژنى بەسەردا ناھىنىنىت؟" به لام ئهگهر ژنیک لهبهر ههمان هوکار له میردهکهی جیا ببیته وه به بیره فا ناوی ده به یت و ئهگهر لهگه لی بمینیته وه ده لییت، "مه قی خویه تی، مهرج نییه خود ا مندالی له چاره ی هه موومان نوسییت."

تق تاوانباريت،

کاتیک دهچیت بو مالی تازه بووکیک یان قسهی لهگه لدا دهکهیت، گرنگترین شت پنی بلییت ئهوهیه، "بهدایکی کوران بیت. "بان "به سکیک دوو کورت ببیت. "

تو تاوانباريت،

کاتیک دهبیستیت ژنیک له ناپاکیی هاوسه ره کهی خوش بوره، ده لییت "چاکی کردووه، هه موو که س هه له ده کات و هه موو که س شایه نی ده رفه تیکی دیکه یه، "به لام ئه گه رپیاویک له ناپاکیی هاوسه ره که ی خوش ببیت، جا چه ند بچووکیش بیت و ته نیا قسه کردن بووبیت یان شنیکی له و جوره، ئه وه لای نو ناپیاوه و بی شه خسییه ته و له م جوره قسانه، یان ئه گه ربیستیت ژنیک ناپاکی کردووه ده لییت، "هه قی کوشتنیه تی، هه قه به زیندوویی بیسووتینیت، هه قه تیری لی بدات و سه ری سفر بکات و ئاوا بینیریته وه مالی باوکی."

تۇ تاوانبارىت،

کاتیک دهبیستیت فلانه ژن غازی پیدا تهقیوه و سووتاوه، به کسه ر دهپرسیت، "جا سووتاوه یان خوّی سووتاندووه؟" یان نهگه ر له شوینیک به ر بووبیته وه دهلیّیت، "جا به ر بووه ته وه یان خوّی

فرئ داوهته خوارهوه؟"

تو تاوانباريت،

کاتیک باسی باشی، زیره کی، لیه اتووی، به پیزی و به رهوشتیی

کچیکت بق دهگهن و دهستکه و تهکانیت بق ده ژمیرن، وه ک نه وهی شهر شهو و کردن به رزترین و گهوره ترین دهستگه و و پله بین ده لییت، "جا به چی ده چیت؟ خق فه قیره هه ر شهوی نه کردا"

تق تاوانباریت،

کاتیک روّژانه دهیان پیاو رووداوی ئۆتومبیّل دهکهن و رووداوی زوّر قورسیش، به لام که لهسهر شهقام دهبینیت ژنبک رووداوی بچووکی کردووه یهکسه ر دهلیّیت، "تو سهیری ژن که! ههرگیز فیّری شوفیّری نابن."

تق تاوانباریت، بی ئهوهی درکی پی بکهیت، راستهوخو و ناراستهوخو بهشداربوویت و بهشداریت له ههموو نادادپهروهری و سیتهمهی بهرامبهر ژنان ههیه، بهرپرسیاریت له نهامهنی و خهم و ئازارهکانی خوّت، بیٹاگابت لهوهی تا چهند دهستت لهو ههموو سیتهمهدا ههیه که پیش ههموو کهس له خوّت دهکریّت، تق خوّشت نازانیت چی دهکین چی دهلییت؟ چوّن وشه و بیرکردنهوه و رهفتارت ههمووی کارهسات دهنینهوه بو خوّت و نهوهکانی داهاتوو، چونکه تو دواجار دایکیت و پیاوان و ژنانی داهاتوو پهروهردهی تو دهبن تو نازانیت چ هیزیکی گهورهت ههیه و چهنده خراپ بهکاری دههینیت، تق بیتئاگایت له تاوانهکانت، زوّر بیئاگایت و نهگهر زوه بهخه به ر نهیهیته وه، سهری ههموومان دهخویت!

Y.11/.V/1V

گورگ

ئەوەتا لىرەيە، لە ژوورەكەمدايە، گورگىكى رەش، نىگاكانى درندانه و برسى، بەردەوام لە دلم دەروانىت و دەيەويت پەلامارى دواين دلۆپ خۇشەويستى.

بهبیدهنگی به ژوورهکهدا دیت و دهچیت، نهمشه و له شهوانی دیکه پشووکورتتر دهر دهکه ویت، تریفه ی مانگهشه ویش وا دهکات سامناکتر و تا رادهیه که جوانتر بنوینیت، به لام بهرده وام ههست به نیگاکانی ده که م لهسه ر دلم و دواین دلؤپی خوشه ویستی. ههست ده که م وا نارامی له دهست ده دات، به لام له چی توورهیه؟ له لاوازیم یان دوودلیم؟ نای، وا له دلم رادهمینیت و نامادهیه بو هیرشکردنه سهر دواین دلوپ خوشه ویستی. ده زانم نهمه ئیتر کوتایییه، بویه ناهیلم له وه زیاتر چاوه روان بیت، نیدی هیچ بهرگری ناکهم و به سوپاسگوزارییه وه به ده به لای ههنگاو ده نیم، نهم درنده میهره بانه له یادکردنه، منیش لای ههنگاو ده نیم، نهم درنده میهره بانه له یادکردنه، منیش ناماده م تو و دوایین دلوپ خوشه و یسپیرم.

مازنه

کچه که مرد، خوّی کوشت، کچه تاقانه که م له ده ست دا و خه تای منه، خه تای دایک و منه دایک و دایک و باوکی من و دایک و باوکی هاوسه ره که م و دایکان و باوکانی پیش ئیمه ن، پیکه وه و زوّر به وردی و بیناگایانه له ئه زه له وه کارمان له سه ر مهرگی کچه که م کرد و گهیاندمانه ئه م روّژه.

کچهکهم له شاریکی تر ده ژیا، مانگانه سهردانی دهکردین، به لام من ئاگام له هيچ نهبوو، من هيچ نهمزانيبوو ئهو له ژباني خوّى بيزار بوو، نهمزانيبوو به تهنيا و بيكهس له دوزهختكم رۆژانەدا دەژيا، لە ھەمووى گرنگتر، نەمزانىبوو ھاوسەرەكەي له گه لیدا خراب بووه و لینی دهدا و سووکایه تیی یع دهکرد، دەزانىن بۆ؟ چونك ھەرگىز پىنى وا نەبووبوو كە دەبوو باسى ئەمانە بكات و ريگه بەو ستەمە نەدات و بەرگە نەگرىت ، ب زۆر ئەو بە ناو ژیانە رانەكىشىت، ئەوپىش چونكە بىنببووى دایکی خوی بهرگهی ئه و شتانهی دهگرت و بگره هیشتا زؤر جار مەراپىي دەكردم و ھەولى دەدا ئاشىتم بكاتەوە، دەزانن بۆ؟ چونکه ئەويش دايكى خۆى بينيبوو چۆن بەرگەى خراپىيەكانى باوكى دەگرت و جى لىدانەكانى دەشاردەوە و ئەگەر ئەو رۆژە لهسه ر چیشتیکی سویر توورهبوون و سووکایهتیی بخواردایه، ئيواره به خوانيكى شاهانه قهرهبووى باوكى دەكردەوه و دلى دەدايەوە، دەزانىن بىق؟ چونكە دايكى خۆشىي ھەر وا بوو بوو، ژن له مالی میردهکهی زیاتر هیچ شوینیکی نهبوو، بۆیه دهبود بهرگه بگریّت، ئهی باوکی بق وا بوو؟ باوکی من بق وا بوو؟

من بو وام؟ چونکه ئه و کاتانهی باوکم قاپه چیشته کهی دهکرد بن به دایکم دا یان شله کهی ئیره و نهوی به قاپه که وه ب دهدا، دایکم وهک تاوانباریک رهفتاری دهکرد، بچووک و فری دهدا، دایکم وهک بهان دهکرد و خوی ده پازانده وه و چیشتیکی خوشی لی دهنا ربه زمانیکی شیرین باوکمی دهدواند، یان ئه و کاتانهی لهسه رهنگ گهرانهوه یه ک له بازار یان چوون بو میوانییه ک بی ئەرەي بە باوكم بليت زلله يان ليدانى دەخوارد، هيشتا ئەم رهگریا و دهپارایهوه و داوای لیبوردنی دهکرد و تا یهک ههفته به ههموو شیروهیه ک مهرایی باوکمی دهکرد، بویه منیش ههر وا پهروه رده بووم، پيم وا بوو پياو دهبيت وهک باوکم بيت و رنیش وهک دایکم، بقیه منیش بق هاوسه رهکهم خراب بووم، رهنگه کهمینک باشتر بووبم، چونکه خویندهوار بووم، بهلام هیشتا ههر زور خراپ بووم، کچهکهشم، که زور نازدار بوو و زورم خوش دهویست، وای دهزانی هاوسه رگیری دهبیت وا بیت، ههر بۆیه چهند ئازار و نارەحەتى دەبینى هیچى نەدەدركاند و تا ئەو نامەيەم نەخو يندەوە كە دواى خۆكوشىتنەكەى جيى ھيشتبوو، ناگام له هیچ نهبوو. ئهو له نامه که دا نووسیبووی که ئیدی لهوه زیاتر بهرگهی خراپیی میردهکهی ناگریت و ناشیهویت ببیت به بار بهسهر ئيمهوه، بۆيه كۆتايى به ژيانى خۆى دەھينيت، دواتریش له پرسه کهیدا و له لیکولینه وهی پولیسدا هاو پیه کی نزیکی گوتی که بۆی باس کردووه چهند هاوسهرهکهی خراپ بووه لهگه لی و چۆن لهسه و ههندیک شتی هیچ لیی داوه یان سووکایه تیی پی کردووه، کهچی منیش بیناگا له ههموو ئهمانه وام دهزانی کچه کهم شوویه کی باشی کردووه و له مالی میردی خۆیەتى و پاریزراوه، نەمزانى هەر ئەو ماللە دواجار دەينیریت بۆگۈرستان، ئاخر من چۆن بزانم؟ من پيم وا بوو كچهكهمم بایی ئهوهنده بهباشی پهروهرده کردبوو و بایی ئهوهنده خۆشەويسىتىم پى دابوو كە ئەو شىتانەم لى نەشارىتەوە، بەلام

نهمده زانی تهنیا به رهفتار و هه لسوکه وتی من و دایکی ههموه ئه و شتانه فير بووبوو كه دواجار بوونه هـ قى كۆتاييهاتنى ژیانی و به مهرگی ئهو، ئهو بازنهی ستهم و ئازاره شکا که ل ئەزەلەرە نەنك و باپيرانى ھەردوولا دەستيان بى كردبور، بەلام من كى ھەلدەخەلەتىنىم؟ بى گوايە ئەگەر بتۆرايە و بگەرايەتە، من و دایکی ههولمان نهدهدا نیوانی خوی و هاوسهرهکی باش بکهین؟ نهماندهگوت ئاسایییه کچم، لهنیوان ژن و میرددا شتى واش دەبيت؟ خن رەنگىشىه توندتىر بوومايە، رەنگ دو، ههرهشهم له کابرا بکردایه، خوشم نازانم، ئهوهی فیری بووم و ئەوەى نەرىتە و ئەوەى دلم دەيەويت ھەريەكەو شىتىكم پى دەلين، بەلام ئەوەى بەباشى دەيزانىم ئەوەيە كە مىن كچېكى تاقانهم لهدهست دا و ئيستا نازانم چون فريای کورهکانم بکهوم چے بکهم بق ئهوهي ئهوانيش وهک خقم دهر نهجن؟ ئايا كان ماوه بق راستكردنهوهي ههلهكه يان تازه ئهو پهروهرده ههله رۆپشتووه و ئىمەش دووبارە دەبىنە ھۆي بەدبەختىي كچى يهكيكي ديكه؟ نا، نابيت بهيلم ئهوه روو بدات، چونكه ئهوسا مەرگى كچەكەم بيھوودە دەبيت، دەبيت شتيك بكەم، ھەر ئيستا، هـەر ئەمرق، هـەر ئـەم سـاته!

1.11/.1/4.

بمهاى تمنيايي

نازانم تۆى ژن بۆ ھەمىشى ھەزت بە قەرەبالغىيە، ھەزت بە رانیشتنی ناو ژنان و کۆروکۆبوونهوهی قسه وباس هینان و بردنه. بق هینده جهنجالیت بهو کهسانهی کاتهکانت پر دهکهن، به لام روّحت خالى دەكەنەوە؟ بق ناتەويت تەنيا بيت؟ بق هينده له تەنیایی دەترسىت كە ھەندىك جار ئامادەیت لەگەل پیاویكدا بڑیت که ههموو شتیکه مروّڤ نهبیّت، تهنیا بو ئهوهی به تهنیا نەژىت، چۆن وا گەمۋانە دەسىتبەردارى شىتىكى ھىندە بەبەھاى وهک تهنیایی دهبیت؟ نا، وا مهکه! له تهنیایی مهترسه، لیی هەلمەيە، تەنيايى بە خۆتت ئاشىنا دەكاتەوە، بە خۆتت دەناسىنىنت، ئەو كاتەى تەنيايت دەرفەتىكە چىر لە ھاورىيەتىى خۆت وەر بگریت، زیاتر له خودی خوتدا قوول ببیته وه و بیناسیت، ئهوانهی حەز بە تەنيايى دەكەن و چێژى لى دەبىنىن ئەوانەن كە لەگەل خودی خویاندا ئاسووده و ئارامن و له ئاشتیدان، ئەوانەشى له تەنيايى دەترسىن ولىنى ھەلدىن لەگەل خودى خۇياندا تەبا و ئاسووده نین، بهرگهی رووبه رووبوونه و تهنیابوون لهگه ل خوّیاندا ناگرن، ئەوان لە نەسىتياندا دەزانىن ترسىناكترین جانەوەر و درنده و خيوه کان له شوينه چول و تاريکه کاندا نين، به لکو ئهو درندانهی ناو ناخمان بویریی دهویت، تهنیابوون لهگهل ترسی در انهاب کانت، لهگهل میرسی ده می در میرسی ده کانت، لهگهل ترس و دله راو کیکانت، لهگه ل رق و کینه و توورهییه کانت، لهگه ل نائومن نائومیدی و دلشکان و یاده و هری و خهمه کانت، ئیشیکی قورسه، به نوت، کی به نوت، کی به لام تا رووبه رووی ئه وانه نهبیته وه، ناگهیته وه به خوت، کی

دهتوانیت بق ئهبه د له خقی هه لبیت؟ بقیه فیر به ته نیاییت خقش بویت و چیژی لی ببینیت، رووبه رووی خقت به رهوه و ههموو شیته کان وه ک خقیان قبول بکه و بی به رگریکردن لییان گهری ههبن، بق ئهوهی دواجار له گه ل خقتدا ئاشت ببیته وه، ئیدی که ئهوه ش رووی دا، هیچ نامینیت لیمی بترسیت و دهبینیت ته نیایی چ نیعمه تیکی خودایییه!

2,50 Will be agon after the little of which will be

کړيار

مهنگاوهکانی قورس به لاشهی ئه و خهونانهی له ناخیدا به کوژراوی هه لّی گرتوون، به دریژاییی روّژ بهم شهقامانه دا دیّت و دهچیّت، به روّژ کلینیکس دهفروشیت و لهدوای ئیوارهشه و ههگهر کریار ههبوو، خوّی!

تهمهنی دوازده سال بوو که ئهم پیشهیه که دایکیهوه وهر گرت، گهرچی ئهوسا تهنیا کلینیکسی دهفرو شت، دایکی رو ژیک بانگی کرد و گوتی، "کچم، ئیتر لهمرو بهدواوه ناچیتهوه مهکتهب، له سهعی و زوو له خه و ههستان رزگارت بوو، ئیتر پیویستییم بهرهیه یارمه تیم بدهیت، مهسره فی ئهم ماله به ته نیا به من هه لناسووریت. ئه و به و هه واله زور راچله کی و ته واو نیگه ران بوو، راسته زور حه زی له خویندن و قوتابخانه نه بوو، به لام نشیده ویست واز بهینیت و له سه ر شهقامه کان بکه ویته سوالیکی دمامکدار. به پارانه وه وه به دایکی گوت، "توخوا دایه نامه ویت واز بهین مین شهقام سوال بکهم، دوایی هاوریکانم به بین چی ده لین بی خو له شه رما ده مرم."

"قسهی هیچ! پیم گوتیت من به تهنیا مهسرهفی ئهم مالهم پی هه لناسوو پیت، به تایبه خویندنه که ی تق، خوشکه کانت بچووکن و جاری هیی ئیش نین، با ئه وانیش هیچ نه بیت وه ک تؤ شه شی سه ره تایی ته واو بکه ن، جگه له وه ی، خه مت نه بیت، تو شه شی سه ره تایی ته واو بکه ن، جگه له وه ی نه و باوکه وات ده گورم که س نه تناسیته وه. خوا ده وامی عه مری ئه و باوکه بیشه ره فه تان نه دات که وای به سه ره میناین، خقی بقی ده رچوو و ژیانی ئیمه ی ویران کرد، شوکوری خوا به کور نه بوویت،

ئىستا دو ژمنه كانى باوكت دەمىك بوو دۆزىبوويانىتەوە ولە پەنايەكدا سارديان كردبوويتەوە."

به لام ئیستا پر به دل حهزی دهکرد کور بووایه، هیچ نهبیت ئهوسا له کونیکه وه دوژمنه کانی باوکی دهیاند وزییه و و به فیشه کیک لهم دوزه خه پزگاریان دهکرد، هیچ نهبیت ئهوسایه کجار دهمرد.

به لام ئهوه ی ئه و ساته به دایکی نهگوت ئهوه بوو که ئهوان له راستیدا پیش ئهوه ی باوکیشیان خوّی ون بکات هیچ شته کان باشتر نهبوون، دایکی ههر به سوال پارهی پهیدا دهکرد و باوکیشیان ههمووی ده دا به خواردنه وه، تا روّژیک به سهرخوّشی لهگه ل کهسیکدا بووبوو به دهمه قالیّیان و چهقوّیه کی له کابرا دابوو و کوشتبووی و هه لها تبوو، بو کوی؟ نازانن، به لام ئهوه ندهیان ده زانی لهم و لاته دا نه مابوو و کهسوکاری کوژراوه که ش تا ئه مروّ به دوایدا ده گهران.

تهمهنی ته نیا چوارده سال بوو که خوشی بوو به کالایه کو له گهل کلینیکسه که دا ده فرق شرا، چه ند سالیک ده بوو دایکی له په نا کلینیکس فرق شتنه که دا له شفر ق شیشی ده کرد، به لام سال زیاتر بوو بازاری دایکی کز بووبوو، به قسه ی خوی، کچی گه نج و جوان له هه موو لایه که وه ده هاتن و پیاوان تا ئه وان هه بوونایه نه ده هاتن به لای ئه مدا، بویه ده بوو به نرخیکی زور که م داری سنت، که جیه کی وای نه ده گرت.

شهویکی درهنگ دایکی له شهقامه قهرهبالغهکهدا لهگهل شوفیریکدا قسهی دهکرد، به پهله ئاماژهی بو ئهم کرد و خیرای لی کرد بچیت بو لای. ههر گهیشته لای دایکی، خیرا شانی گرت و هینایه بهردهم پهنجهرهی شوفیرهکه و گوتی، "ئهی ئهمه چونه؟" شوفیرهکه پیاویکی قهلهوی تهمهن سهروو پهنجا سالی سهر و سمیل بویاخ بوو، به بزهیهکهوه عهینه که رهشه کهی داگرت و به جوریک لهمی روانی، به و ههموو جل و لهچک داگرت و به جوریک لهمی روانی، به و ههموو جل و لهچک و قوماشه ی له خوی ئالاندبوو ههستی دهکرد رووته. پیاوه که

عەينەكەكەى كردەوە چاوى و بەدەم سەيركردنى پيش خويەوە كوتى، "زۆر باشە، رىك كەوتىن، بۆ سبەى شەو تەرتىبى كە!" گوتى، لە بەنزىن نا و رۆى. ئىنجا پىنى لە بەنزىن دا داكى ت

بای ئه و شهوه چهند له دایکی تووره بوو، چهند گریا. چەندى زريكاند، چەند پارايەوە كە نەھىلىت ئەوە روو بدات، به لام دایکی له ههموو کات ئارامتر و پشوودریژتر بوو، له مهموو کات زمانی شیرینتر بوو، پنی دهگوت که نه و کارهی نه و دەپكرد چەندە گرنگ بوو، چەندە پيرۆز بوو، چونكە ھەموويانى له برسیتی و نهبوونی رزگار دهکرد، ههردوو خوشکه کهی که له خویندن زور زیرهک بوون، به هوی ئهمهوه دهیانتوانی بهردهوام بن له خويندن و ژيانيان وهكو ئهمى لى نهيهت. ئا لهويدا بوو، له و خاله دا بوو دایکی بردیه وه، چونکه له و کاته دا وینه ی لانه و شینیی خوشکی هاتنه بهرچاو که به قردیله سپییهکانی قریان و جانتاكانى كۆليانەوە دەچوون بۆ قوتابخانە، يان ئەو كاتەي به راکردن به ره و مال دهگه رانه وه و به روومه تی سوورهه لگه راو و ههناسهی سوارهوه نمره بهرزهکانیان نیشانی ئهم دهدا، نا، نەيدەتوانى ھەموو ئەوەيان لى بسەنىتەوە، نەيدەتوانى رىگە بدات ئەوانىش وەك ئەميان بەسەر بىت، بۆيە بە خۆى گوت، "تازە من زور شتى ديكهم لهدهست داوه، با ئهمهشيانى لهسهر بيت، گرنگ ئەوەيە ئەوانىش وەك مىن ھەموو خەونەكانيان لەدەست

ئه و روّژه هه ر له بهیانییه وه دایکی خه ریکی بوو و ئاماده ی ئه و روّژه هه ر له بهیانییه و سابوونی وای بق به کار هینا که پیشتر دهکرد، جوّره شامیق و سابوونی هه روها ئه وه نده ی سپیاوی له هه رگیز به کاری نه هینابوون، هه روها ئه وه نده ی سپیاوی له ده موچاوی هه لسوو تا وه که بووکیکی گهچی لی هات، ئینجا ده موچاوی هه لسوو تا وه که بووکیکی گهچی کرد و سوراویکی چاوی بق ره ش کرد و سه رکولمی بق په مه یی کرد و سوراویکی

سووری لهلیّوی دا. شهو کاتژمیّر ده، ئۆتومبیلی ههمان پیاو له ههمان شویندا وهستا، پیاوهکه زهرفیّک پارهی دا به دایکی و گوتی، "ها ئهمه نیوهی پارهکه." ئهمیش بی ئهوهی هیچ بلیّت و له کاتیکدا دایکی خهریکی ژماردنی پارهکه بوو، به دهستیکی لهرزیو دهرگای دواوهی ئۆتومبیلهکهی کردهوه و دانیشت.

ئيستا ههموو ئهو شهوه وهک خهويکی ناخوش وايه، ورده کارییه کانی هیچ بیر نهماوه، میشکی ههموویانی له شوينيكى وا قوولدا ناشتووه، ههرچهند بيهويت بيريان لي بكاتهوه يهكسهر تواناى بيركردنهوه لهدهست دهدات، بهلام له خەوەكانىدا وردەكارىيەكان دەگەرىنەوە، ئەو مالە تارىكە چۆلە، ئەو مەشىروبەي بە زۆر كابرا دەرخواردى دابوو، ئەو فىلمە رووتهی به قیدیو بوی لی دابوو، بونی ههناسه کانی که بونی سير و كهولى لى دەهات، هەناسە قورسەكانى لەسەر مل و شانی، قورساییی جهسته و ورگی شل و قه لهوی لهسهر جەسىتەى لاواز و ناكاملى ئەم، پاشان ئەو ھەموو ئازارە، ئەو ههموو گریان و هاواره پر بیدهسه لاتییه، ئه و ساتهی یه ک توزی مابوو دەست بداته چەقۆى سەر مىزەكە و پياوەكە و خۆشى بكوژيت، به لام نهيويرابوو چونكه زور ترسابوو و ههموو تهمهني خوی به تاوانبار دهزانی که ئهوهی نهکردبوو. ههر ههموو ئەمانەى بە خەو دەبىنى، زۆر جار لە خەونەكانىدا سىنارىۆكە دەگۆرا، كارەكتەرەكە دەگۆرا، شوينەكە، زۆر جارىش پياوەكەى دەكوشىت، ھەزار چەقۆى لى دەدا و پر بەدەنگى ھاوارى دەكرد تا له هاواری خوی بهخهبهر دههات.

دواتر شهویکی زور درهنگ پیاوهکه گهراندبوویهوه ههمان شوین، زهرفیکی دیکه پارهی به دایکی دابوو و گوتبووی، "ئهمه نیوهی دووهمی پارهکه." دایکیشی یارمهتی ئهمی دابوو له ئوتومبیلهکه دابهزیت و خیرا تاکسیه کی گرتبوو و لهوسهریش چووبووه ژیر بالی و بردبوویه ژوورهوه، له ژووریشهوه یهکسهر بو حهمام، جوان بیری نایهت چی پووی دابوو، لهوه گیژتر و هیلاکتر بووبوو بیری بمینیت، به لام بیریهتی دایکی بهدهم گریانه وه ئهمی شتبوو، هه زار دوعا و جنیو و کفری کردبوو،

بهزار ماچی ناوچهوان و سهر و تهنانه تقاچی کردبوو، دواتر ماچی ناوچهوان و جنگاکه ی خفیدا نامی کردبوو، دواتر به دینابوو، به لام ئهم هیچی پی نهخورابوو، چهند روژ دوای بد هینابوو، نهخه ش به و به وی باشدان گریا بذ مید. بن بنهیز و نهخوش بووبوو، پاشان گهرابووهوه سهر شهقام پروس می در از کی دیکه هاتبوو، ئینجا هیی تر و هیی رود می در و هیی ر الله نه میتوانیبوو بیانژمیریت، تا ئیدی فیر بوو چؤن خوی ندر نا ئیدی فیر بوو چؤن خوی رو المرینیت لهوهی دهگوزهرا، چون میشکی به شتیکی دیکهوه سهرقال بكات تا ههمووى تيده په رى، فير بووبوو بى ئهوهى له جنی خوی بجوولیّت و هه لبیّت، له کهسه کان، له روخساریان، له بزنیان، جهستهی ناشیرین و قیزهونیان، لهو شوینانهی بؤی رهچوون، ناو سهیاره، مالی سارد و چۆل، شوینی ئیش، ناو دار و درهخت، ههر کهسه و بهگویرهی پاره و پله و پایهکهی، ههندیکیان ئەلقەي ھاوسىەرگىرىيان لە دەسىتدا دەبوو، ھەندىكيان وينەي مندال بان نەوەكەيان لەسمەر شاشمەى مۆبايليان بوو، چەند قيزەون و هەندىك جار له سىووكياندا مايەي بەزەپى بوون!

سهخترین شت ئه وه بو و نهیده زانی لۆمه ی کی بکات، کی به تاوانبار دابنیّت؟ باوکی که ئه مانی هینابووه دونیا و پاشان جنی هیشتبوون؟ یان دایکی که ئه می هینایه ئه و جیهانه وه؟ بان خوی که به و دۆخه رازی بوو؟ یان کریاره کان؟ ده با کریاره کان که بق جاریّکیش که سیّکیان دلّی به مندالّی و لاوازیی ئه مندالّی و به کینگیان بیگوتایه، "خوشکم، ئه مه ماویّت، نفر منداله، گوناحه!" چی ده بوو ئهگهر یه کینگیان میهره بانییه کی براندایه و که جه سته ی مندالّ و ناکاملّی ئه می ده دی ده ستی بو نهردایه و شتیک پاره ی پی بدایه و لیّی بگه رایه بروات؟ چی نه بردایه و شتیک پاره ی پی بدایه و لیّی بگه رایه بروات؟ چی ده بوو ئهگه ر له و همو و که سه ی که زوّر باش دهیانزانی دایکی نهردایه و شتیک پاره ی پی بدایه و لیّی بگه رایه رزگاریان بکردایه؟ کاریّک به م ده کات، بهاتنایه و له و ژیانه رزگاریان بکردایه؟ بیانگوتایه، "ها، داده، ئیّمه مانگانه یارمه تیتان ده ده ین، به لام ئیتر بیانگوتایه، "ها، داده، ئیّمه مانگانه یارمه تیتان ده ده ین، به لام ئیتر به و ئیو ئیشه به و کچه مه که." چی ده بوو چی؟

له و خهیالانه دا بو و، ترافیکه که وهستا، له چکه که ی توند کرد و چووه به رده م یه که م ئوتومبیل و گوتی، "مامه، کلینیکس ناکریت؟" کچیکی مندال به جلی قوتابخانه وه له ته نیشت پیاوه که و دانیشتبوو، که چاوی که و ته سه ر چاوی ئه م، زهر ده خه نه یه کی برق کرد، هه ر ریک له فریشته ده چوو، پیاوه که به لایه کی چاو سهیری منداله که ی کرد و له ژیر لیوه وه گوتی، "نا، کلینیکسم ناویت، شتیکی ترم ده و یت, که ی بیمه وه بوی؟" ئه م چاوی هه ر له سهر منداله که بوو که بیناگایانه یاری به قردیله نیلیه که ی پرچه دریژه که ی ده کرد و بی ئه وه ی هیچ بلیت، جینی هیشت پرچه دریژه که ی کرد و بی ئه وه ی هیچ بلیت، جینی هیشت و چوو بو لای ئوتومبیلیکی دیکه، ئه گه ر ئه مشه و نان نه بووه بیخون، خیانه ت له و زه رده خه نه پاکه ی ئه و منداله ناکات.

ئازادتر

نه که و مه داوی خوشه ویستیه وه

به هه نگاوی پی ک به ره و لای پویشتم

چاوه کانم ته واو کراوه بوون

من له خوشه ویستیدا وه ستاوم

نه که و تووم

به ته و اوی ویستی خوم

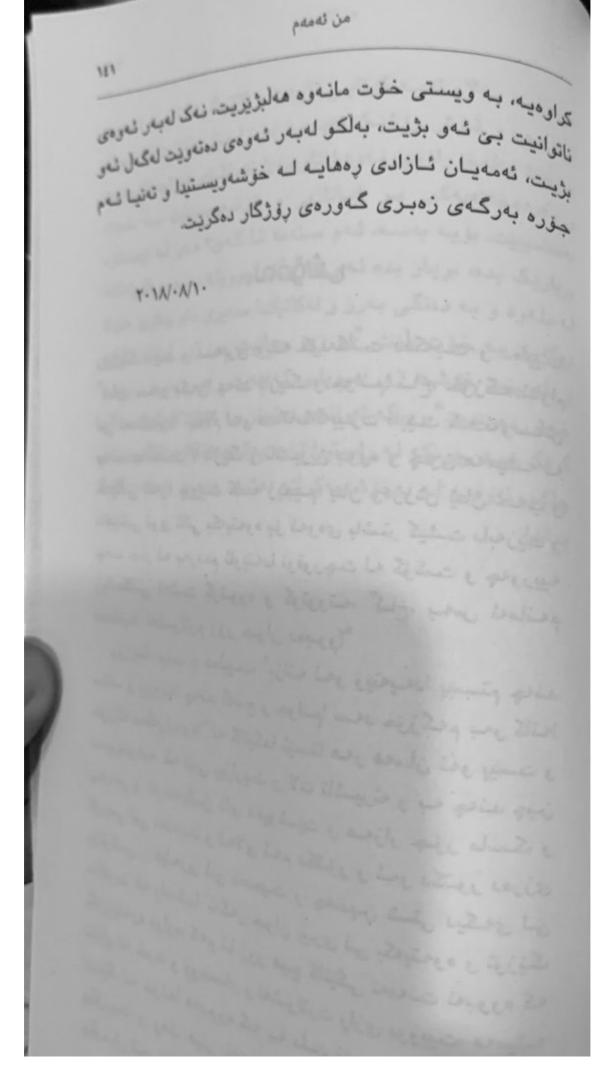
توم ده ویت

حاده سه مان

ناتوانم بهبی تو بژیم. "درویه کی جوانه عاشقان به یه کی ماندن، به لام درو بیت زور باشتره له وهی راست بیت، چونکه به ماند، به لام درو بیت زور باشتره له وهی راست بیت، چونکه به به فرشه ویستیه کی وابهسته و به خوتت بسه نیته و و و ات لی خوت بکات، گیروده ت بکات و له خوتت بسه نیته و و و ات لی بکان له نیوان خوشه ویستیه که تدا و شته زور گرنگه کانی ژیانتدا باله به بریان خوشه ویستیه که له بریای شهوه ی نازاد ترت بکات و ماند بدات به رزتر بفریت، سنووری زیاترت بو بکیشیت و ماند بدات به رزتر بفریت، سنووری زیاترت بو بکیشیت و باله کانت لی بسه نیته و می خوشه ویستیه که بریی شهوه ی زیاتر به نوت بناسینیت به خوتت ناموتر بکات، خوشه یستیه که له بریی ناموه هاند بری ناموت باله ناخه وه ده و له مه ندترت بکات، ناموه ی هه شنبووه لیت ناموت باله ناخه وه ده و له مه ندترت بکات، ناموه ی هه شنبووه لیت به نوده ی ده و له مه ندترت بکات، ناموه ی هه شنبووه لیت به نوده ی ده و له مه ندترت بکات، ناموه ی هه شنبووه لیت به نوده ی ده و له مه ندترت بکات، ناموه ی هه شنبووه لیت به نوده ی ده و له مه ندترت بکات، ناموه ی هه شنبو ده و له مه ندترت بکات، ناموه ی هه شنبو ده و له مه ندترت بکات، ناموه ی هه ندترت بکات، ناموه ی ه ناموه ی هم ندترت بکات، ناموه ی هه ندترت بکات، ناموه ی هم ندترت بکات، نوده ی هم ندترت بکات، ناموه ی هم ندترت بکات، ناموه ی هم ندترت بکات، ناموه ی هم ندترت بکات به ناموه ی هم ندترت بکات، ناموه ی هم ندترت بکات به نود که ندترت بکات به نود که ندترت بکات به ندی به نود که ندترت براند به نود که ندترت به نود که ندترت به نود که ندترت براند به نود که ندترت به ندی به نود که ندترت به ندی به نود که ندترت به ندی به ندترت به ندی به نود که ندترت به ندی به ندی

بسهنیت، به کورتی خوشه ویستیه که هینده ژیان و بوونت داگیر بکات که بی ئه و نه توانیت به رگه ی ژیان بگریت و مه رگت له لا شیرین بکات، کوّت و به نده و ده بیّت تا زووه لیّی هه لبیّیت!

هەموو خۆشەوسىتىيەك سەرەتا بەبئ ويستى خۆمان دەسى-پی دهکات، بی ئهوهی بزانین چون و کهی، عاشقی کهسیک دەبين، ئەو كەسەش ھەموو ساتىكى بەخەبەربوونمان و تانانەت خەونەكانىشىمان داگىر دەكات، وامان لى دىت لەم ژيانەدا لە، زیاتر گوی به هیچ و کهسی دیکه نهدهین و تهواو ئهقل و هو شمان به دلمان بهخشین، به لام له کوتاییدا، دهبیت ههموو خۆشەويستىيەك لە قۆناغىكى دواتردا ببيت بە بژاردەيەك كە به تهواوی ویستی خوت بریاری لهسهر بدهیت، ئهگهر نا، ئهو خۆشەويسىتىيە دەمرىت يان دەبىت بە كۆپلايەتى و چەوساندنەوە و ستهمليكردن، چونكه ئهو قۆناغه شيتانهيه تا سهر نييه، وهك نه خوشىيه ك وايه و تنى دەپەرىنىت، ئەمەش شىتىكى خراپ نىيە، بهلکو زور باشه، چونکه ئهوهی سهرهتا شتیکی تهندروست نییه و مروق بهرگه ناگریت ههر به و شیوهیه تا سهر به رده وام بیت، بۆپە دواتى خۆشەويسىتىيەكە دەبىت بە بىزاردە، شىتىك كەبە تهواوی قەناعەتەوە ھەلى دەبژىرىت، لە راستىدا، لە پەيوەندىيە دریژخایهنه کانی وه که هاوسه رگیریدا، خوشه ویستی شتیکه كه ههموو روز دهبيت به ويستى خوت ههلى بزيريت، ئهوه هەلبژیریت که روتینه کانت خوش بویت و لهلات سهرچاوهی ئارامی بن، چاو له شته خراپ و بیزارکهرهکان بیوشیت و بو شته باش و دلخوشکه ره کان بگه رئیت، یان له و په ری رق و تووره بیدا له يادهوهريتدا بق ساته پر سۆز و خۆشەويستىيەكان بگەرىيت و وهک بهلهمیکی فریاکه و تن پییان بپه ریته وه بق کهناریکی ئارام، ئەوە ھەلبژىرىت كە مرۆقبوونى ئەو و فرىشىتەنەبوونى خۆتت لەياد بنت، يان بەكورتى لەگەل ئەوەى دەزانىت دەرگاكە ھەمىشە

Scanned with CamScanner

نەخۆشى

بوٌ خوْتان جوان نييه!

چالاکوانیکی بواری ژنان، دهمی سووتابوو و باسی ئهوهی کردبوو چوّن لهگهل ئهوهشدا که بالاپوشه، زوّر جار له شوینه گشتیهکان تانهی لی دهدریّت و چهند جاریکیش تووشی گیچهلی سیکسی بووه، ژنه چالاکوانه که گوتبووی که بابهتی تانهلیّدان و گیچهلی سیکسی پهیوهندیی به جلوبهرگهوه نییه و تهنانه ت ژنه بالاپوش و نیقاب لهبهره کانیش تووشی ئه و حالهتانه دهبن.

وهک چاوه روان کراوه، ژمارهیه کی زور نیرینه - وشهی پیاو شایهنی ههموو نیرینهیه ک نییه - هیرشیان کردبووه سهر ئهو خانهمه و باسى ئەوەيان كردبوو كه مەحاله تانه له كچى بالايوش بدریّت و گیچه لیان پی بکریّت و ئه و ژنانهی بالاپوش یان نیقاب لهبهرن، که پیاو دهیانبینیت یه کسهر له ئاستیاندا شهرم دای دهگریت و ناویریت سهیریشیان بکات، بیگومان کیشه که ئهوه نييه كه ئهم شته تا چهند دووره له راستييهوه، خو ههموومان وینه و قیدیوی گیچه لی سیکسی و دهستدریژیکردنه سهر ژنی بالاپوش و نیقاب لهبه رمان له میسر و سعودییه بینیوه، کیشه که ئەوەيە ئەگەر ئەمە راست بيت و بە راستى پياوان گيچەل بە ژنی بالاپوش نهکهن و تانهیان لی نهدهن، بهلام به ژنی ئاسایی یان ئەو ژنانەى بكەن كە جلەكانیان بەپنى بیرى باو رووتن، ئەوە كارەساتە، لەوە كارەساتترىش ئەو ژمارە زۆرە پياوەيە كە بهرگری و دهستخوشی له و بیرقکهیه دهکهن و بق ئه و کهسانهیان نووسىيوە، "زۆر راستە براكەم، ئەوە قسەي ھەقە!" چونكە ئەگەر بق چەند خولەكتىك بىر لە بىرۆكەي پشت ئەم قسەيە بكەيتەوە،

شتیکت بق دهر دهکهویت که زور خراپ لهسهر رهگهزی نیر دەكەويىت، بە جۆرىك من پىاو بم و ئەو قسەيەم لە بەردەمدا بکرینت، به سووکایه تییه کی گهورهی دادهنیم، دهزانن بؤ؟ چونکه . ئەو قسىەيە تەنيا يەك لىكدانەوەى دروسىتى ھەيە ئەويش ئەوەيە خەلكى بە گشتى لە رىنى ئەوە قسەيەوە بە ناراستەوخۇ دەلىن كە بیاو وهک ئاژه ل وایه و کونترولی غهریزهکانی خوی پی ناکریت و وهک چۆن سەگ يان پشيله ھەر گۆشت ببينيت پەلامارى دەدات، ئەمانىش ھەر كچىكى رووت بىينىن تانەي لى دەدەن و گنچه لی پی دهکهن و دهستدریژیی دهکهنه سهر، بویه چون گۆشىت لە سەگ دەشاردرىتەوە، بۇ خۆپاراسىتن لەو كىشانە، دەبنت جەسىتەي ژنىش تەواو لە بىياو بشاردرىتەوە، چونكە به و قسهیه بیت پیاو ههمووی ئهقلی له ناوگهلیدایه و ناتوانن به میشک بیر بکهنهوه و راست و ههله لیک جیا بکهنهوه، به پنچهوانهوهشهوه، لهم هاوكيشهيهدا ژن بوونهوهره ئاقلهكهيه و دەبیت ئەو خۆی له پیاوان بپاریزیت نەک ئەوان فیری رەوشت و راست و هه له بن - ئى پشىلەيەك چۆن تىبگات ھەلەيە لە خۆپەوە پەلامارى گۆشىت بىدات؟ وا بزانىم ئىسىتا روونە ئەو قسمیه چهند عهیبه! همر بق رهگهزی پیاو شوورهیییه قبوولی بكات، چونكه به قبوولكردنى ئەوە تۆ دەلىيت، بەلى من وەك ميش وام، ئهگهر شيريني سهردانهپوشراو ببينم، داوهت كرابم بۆی يان نا، ليى دەئاليم و پيوهى دەنىشمەوه، بەلام ئايا ھەر بە راست پیاو وایه؟ ئهگهر وایه، ئهوه با ئیمه ئیتر داوای یه کسانیی نيوان ژن و پياو نه كهين، چونكه بهمهدا بۆمان دهر كهوت كه ژن مروقیکی ئاقلتر و بالاتره له پیاو، ئهگهر واش نییه، کهواته لەمەودوا رى بە كەس مەدەن ئەو قسىەيە بكات، چونكە بۆ حوّتان جوان نبيه!

Y.11/.1/12

بۆشايى

کات بهیانییه، ریّکهوت، سالیّک و سی مانگ و پینج روّژ بهسهر له دهستدانی تودا، به ئازایه تبیه که چهند خوله که میشکه هیناومه و بردوومه، له جیگه کهم راده پهرم، بهجوانی جیگه که وهک خوی ریّک ده که مهوه، چونکه نامهویّت شهو که هاتم بخهوم شیواویی جیّگه که شیواویی خومم بهبیر بهینیته وه، هیچ نهبیت با ئه و یه ک شته له جیّی خوی بیّت!

بهلای ئه و ژوورهدا تیدهپهرم که شتی زیادهی تیدا هەلدەگرىن، ئەگەر تۆ بمايتايە، ئىسىتا ژوورى تۆ دەبوو، بەلام ئەگەر تۆ بمايتايە، ھەر لە بنەرەتدا نەدەھاتىنە ئەم مالە نوپيەرە و ژووره خنجیلانه جوانه کهی خوت، به وینه ی ههوره سپییه کانی سهر دیواره شینه که و پهرده زهرده کانی که وینه ی که شتی و بهلهمیان لهسه ر بوو، وهک خوی دهمایه وه. جاری وایه پیکهنینم پییان دی، بهوانهی چواردهورم، ئهوانهی بیئاگان له حالی دلی من، که دلّی توشه، مالیان پی گوریم و ههموو شته کانی تویان پی کردم به خیر بق ئهوهی له ئازاری رابردوو بمپاریزن، بهلام، ئهی ئازاری داهاتوو؟ کی له ئازاری داهاتوو دهمانپاریزیت؟ داهاتوويه ك كه تـقى تيدا نابيت، لـهو ههموو ئهگهرانهى ئيدى نایهنه دی؟ له ئازاری ههموو ئهوهی دهکرا ببیت، بهلام ههرگیز نابیت؟ لهو یهکهم روزی قوتابخانهیهی ههرگیز ناتبهم بوی، له و پارک و سهیرانگا و باخچانهی ههرگیز نایانبینیت؟ له يەكەم خۆشەويسىتەى ھەرگىز بۆم باس ناكەيت؟ لەو ئاھەنگى دەرچوون له زانكۆيەى نايەم و له تەنىشىتتەوە وينەيەكت لەگەلدا

عدم و له و فرميسكانه ي له ههستكردن به شانازيدا نايانريژم؟ بکرم د بهی روژی هاوسه رگیریت؟ شهی یه کهم نه وهم که هه رگیز ناپکرمه باوهش؟ چی لهو داهاتووه بکهم که توی تیدا نابیت، ابد چی؟ ههموو باسی رابردوو دهکهن، باسی نازاری شتیک که چى لەدەسىت چووە، ئەى ئازارى ئەوەى ھەرگىز نايەت چى؟ كەس باسىي ئەوەى بۆ نەكردووم لەدەستدانى مندالىك رىك چۆنە، وشەمى "جەرگسووتان" بۆ لەدەستدانى مندال بەكار دين، بهلام ئهى لهدهستدانى دايكايهتى، ئهى ئەوه چى پى دهگوتریت؟ ناوی ئهوه چییه کاتیک تا سهرئیسقان دایکم و سۆزى دايكايەتىم ھەيە، بەلام بەبى مندالىك، بە بى تۇيەك، كە بنی ببهخشم؟ ئه و بۆشايىيە چى پى دەگوترىت كه له هەموو بوونمدا جیت هیشتووه؟ ناوی چییه؟ ئهو کهرته گهورهیهی که له دلم بووهتهوه؟ ئهو نيوه دلهى دهمينيتهوه، ئهويش ههر دله یان ئیدی دل نییه؟ ئهی ئهو خاموشیه چییه، کاتیک دهبینم ههموو جیهان له جوولهی خوی بهردهوامه، بهلام هیی من لهگەل وەسىتانى لىدانى دلى تۆدا ئىدى نەكەوتووەتەوە جوولە؟ ئەو رق و توورەيى و ھەسىتكردن بەوەى زۆر خراپ پشتم تى کراوه و له بنا قولیان بریوم کاتیک دهبینم ژیان نامهردانه وهک خوی بهردهوامه و وهک خوی هه لپهیه تی و وهک خوی هیشتا شیرین و جوانه؟ ههموو ئهمانه چین؟ کهس پیم نالیت، کهس باسیان ناکات، کهس باسی یهکهم سال ناکات چون وهک ئهوه وایه بهدهم خهوهوه برقم، خهویکی ناخوش که ناتوانم لیی بهخهبه ربیمهوه، چۆن ژیانم وهک فیلمینک بوم لی دهدریت و ناتوانم بیوهستینم، چۆن ههموو شتیک ئازارم دهدات، کهسهکان،

وشه کان، شوینه کان، خواردنه کان، رهنگه کان و بونه کان، هموو

شتیکیان له تو تیدایه، تهواوی بوون شتیکی تیدایه توم بهینیتهوه

یاد و ئازارم بدات، تهنانه ته ههناسه دانیش، چونکه که ههناسهم

دا مانای وایه زیندووم، به لام چون دهبیت من زیندوو بم و

تو نا؟ چون دهبیت تق نهمابیت و من هیشتا ههبم؟ مهوه ع

دادپهروهرییهکه؟ که س باسی ئه مانه ی بق نه کردووم، باسی ئه م پرسیاره بی وه لامانه، ئه و ونییه، ئه و ته نیاییه قه ره بالغه که ئازاربه خشترین جوّری ته نیایییه، چونکه ته نیا له ناخی خوّمدایه ئه میش، چونکه هه موو خوّیان له و بابه تانه ده درنه وه که توّیان به بیر ده هینینته وه، نازانی که بوّ می چه ند گرنگه تو له بیر نه کرینت، کاتیک که توّم بیر ده که وینته وه، ده مه وینت ئه وانیش له گه لمدا توّیان بیر بکه وینته وه، ئه وانیش یاده وه ربی خوّیان باس بکه ن بو ئه وه ی دلنیا بم که تو له بیر نه کراویت، دلنیا بم که تو ته نیا ئازار یک نیبت له دلی مندا، تو مروقینک بوویت له گوشت و خوین و ژیانیکت هه بووه، شتیک له خوّت جی هیشتووه.

ههموو ههول دهدهن "چاک"م بکهنهوه، به لام چاک نابمهوه، ههندیک لهدهستدان بو ههمیشه دهمانگورن و ناتوانین لیّیانهوه بگهریّینهوه خالیّکی سهرهتاتر، ئیدی ئهو کهسه نابین که پیشتر ههبووین، ئهوه مهحاله، بو ئهو دایکهش که مندالیّکی لهدهست دهدات ههمان شته، لهگهل مهرگی روّلهکانماندا ئیمهی جارانیش دهمرین و ریّی گهرانهوهمان نابیّت، ئیدی دهبیّت چواردهورهکهمان ئهم کهسه نویّیه قبول بکهن.

نازانم لهدهستدانی تو ناو بنیم چی و چون وهک میوانیکی پهزاتال لهگهلیدا ههلکهم؟ یان ئایا پیویسته لهگهلیدا ههلکهم؟ له ژیانمدا زور شتم لهدهست داوه و ههمیشه گوتوومه ئیمه زور جار شتیک لهدهست دهدهین بو ئهوهی جیگهکهی چول بیت بو شتیکی گرنگتر و باشتر، بهلام ئیستا دهزانم ههندیک جار شتیک لهدهست دهدهین که بوشایییه کی هینده فراوان جی دههیلیت، که پیمان وا نییه هیچ شتیک ههبیت جیی بگریتهوه، بهلام پیم وا بیت ئهو بوشایییه گهورهیه بو خومان کراوهتهوه، ئهوه دهرفهتیکه که زیاتر له خوماندا قوول ببینهوه و خومان و تواناکانمان بناسین و پهنگه پیویست بکات چاو بهتهواوی ژیانماندا بخشینینهوه، بویه همرگیز نابیت مروف بهیلیت ئهو بوشایییه گهورانه بهسهریدا مهرگیز نابیت مروف بهیلیت ئهو بوشایییه گهورانه بهسهریدا تیپهرن و بیهووده ههول بدات به شتی پووچ پریان بکاتهوه، پیم

نامۆ

لەنتوان راكەراكى ئەركە پىشەيى و كۆمەلايەتى و جىندەرىيەكانتدا (خو جوانکردن و موجامهله و شیوازهکانی مومارهسهکردنی منينه بوون) ئنستنك دهكه يت، وهك مندالنك دهمنك بنت له دايكم دابرابیت و جار جاره و له گهرمهی یاری و غهجولیدا خهمیک نامق دای بگریت، دلت دهگوشریت و ههست دهکهیت دیواره نهبینراوهکانی زیندانی ئهم بوونه لیّت نزیکتر و نزیکتر دهبنهوه , لهپر بیری سروشت دهکهیت، بیری بۆنی باران و پیاسهی ژیر باران و هەنگاونان بە پىنى پەتى بەسەر گياى تەردا و پالكەوتن لەژىر ههتاوی بهسۆزی پاییزدا یان وهستان له سهر چیایه کی بهرز و گویگرتن له و بیدهنگی و کپییهی که جگه له ئاوازی خویندی بالندهیه ک و گفهی با، هیچی دیکه نایشیوینیت، یان تیرامان لهو دیمهنه یاک و روونهي دواي باران جي دهمينيت، يان خوشتني چوله که په که له جۆگەلەيەكدا يان خۆلىساندنەوەى ورد و پشوودرىدانەى پشىلەيەك، که لهبهر ههتاودا خوی هه لخستووه، بیری ههموو ئهمانه دهکه یت و ئینجا تیدهگهیت چهند نامویت بهم جیهانهی دروستت کردووه، بهم زیندانهی بهدهسته کانی خوت دیواره کانیت بهرزتر و بهرزتر كردووهتهوه و ريى مالهوهت لهخوت ون كردووه، خهمي دابران له و ماله و له ئاميزى ئه و دايكهى جگه له سۆزى و ئه و بيركردنه زۆرەى بۆى ھەتە، ناو و روخسار و ھىچ شتىكى دىكەيت بىر نهماوه، به لام ده زانیت شتیک ونه و له جینی خویدا نییه، ده زانیت ئيره شوينى تق نييه و تا قەرەبالغتر و سەرقالتر و ميشك جەنجالتر ست، جەرگېرانە نامۆتر و تەنياترىت!

فزوول

ره سال زیاتر تیپهریوه، به لام هیشتا جارجار دیته وه خهیالی، ناست مهبوره و تا ئیستاش نازانیت به به به ده مهبوره و تا ئیستاش نازانیت پهیو انتیت چی؟ چۆن بیری کهسیک دهکهیت که ههرگیز به راستی نه تناسیوه؟ ناکریت بیری بکات، به لام ده زانیت نهگهر بیریشی بکات، تهنیا بیری وهمینک دهکات نه ک کهسیک یان پەيوەندىيەكى راستەقىنە.

راسته، کاتی خوی، شته که زور راسته قینه دهر ده که وت، رەتگوت چىرۆكى ناو ئەفسانەكانە و ئەو كورەش يەكنىك له و كهسايه تييه سهرنجراكيش و تهليسماوييانه ى ناو ههنديك رۆمانى رۆمانسى فەنتازىيە. راستە، ئەوسىا خۆشەويسىتىيەكەي - ئەوەي ناوى نابوو خۆشەويستى - ھيندە بەسوى بوو، دلى له تله ت دهکرد، شه و خهوی لی نه دهکه وت، ئه وهی چهند سال ریجیم و وهرزش بویان نه کردبوو به ماوهیه کی کهم بهم ههموو كهمخواردن و خهمخواردنه دهستى كهوت. بهلام دواجار وهك دەلين، خۆشەويستىي كويرانە كاتيك بىنايىي بۆ دەگەرىتەوە، دەمریّت، ئەمیش لەپر ساتیک هات و هەموو راستیبهکهی بینی، بینی ئەو عەشىقەى چەند سال بوو لە ناخىيدا گەورەي كردبوو و هەموو تەمەنى هەرزەكارى لەگەلىدا ژيابوو تەنيا وەھمىك بوو، تەواوى چىرۆكەكە چىرۆكىك بوو كە خۆى پىر بەدل حەزى دەكرد چيرۆكى لەو جۆرە بژى، بۆيە لە خەيالى خۆيدا دروستی کردبوو و کردبووی به چیروکی خوی و ئهو، ئه

ئه وه ی که تا ئه م که مینک گه و ره و جوان نه بو و بیری نه کرده و هینی بلیّت، "خوشم ده و ییت" و په یوه ندییی له گه لدا در وست بکات، ئه و ئه وه ی که چه ندین سال ئه م به بیّده نگی خوشی ویستبو و رووبه روو نه بینیبو و و قسه ی له گه لدا نه کردبو و ، بوّیه که دواجار هه مو و ئه مانه روویان دا، سیحره که به تال بو وه وه ، بینی په یوه ندییه کی نه خوشانه له گه ل که سیّکی نه خوشدا ده ژی که ته نانه ته بایی ئه وه نده مه یلی نه ده دایه وه لامی نامه کانی بداته و ه بینی ئه و که سه ی ئه م چه ند سال بو و خوشی ویستبو و ته نیا له خه یالی خویدا هه بو و ، کوریّک بو و ئه م خوی به ویستی خوی و به گیرانه وه ی خه کی و به خویندنه وه ی ئاماژه کان در وستی کردبو و و ناو و روخساری ئه می پی دابو و ، به لام له دونیای راستییدا ئه و که سه نه بو و و ئه مه ی به رده م ئه م که سیّکی دیکه بو و تالکردنی ژبانی هیچی دیکه ی نه ده زانی .

زور ههولّی دا به زور ههم ئهو و ههم پهیوهندییه که بکات بهوهی ناو خهیالهکانی، ماوهیه کی زور به خهیالی ئهوهوهی که دواجار شتهکان دهبن بهوهی ئهم دهیهویّن و دواجار ئهو دهبیت بهو کهسهی له میشکی خویدا دهیناسیّت، بهو شیوهیه بهرگهی گرت و چهندین جار شه پ و جیابوونه و دلشکانی بینی، تا پورژی که په په دهباره که کاملبوون بووبیّت یان ئهوهی بونی ناپاکی لی کرد، بونی ئهوهی کچی دیکه له ژیانیدا ههبوون – ئهوه خیراترین پیگهیه بو لهدهستدانی خوشهویستی – دواجار لهو هموو ئازار پیگهیه بو لهدهستدانی خوشهویستی – دواجار لهو هموو ئازار به و و دله پاوکی و دائومیدییه بیزار بوو و بو یهکهم جار شتهکانی به پووونی بینی، بینی ئهمه ئهو کهسه نییه و ئهو پهیوهندییه شنیه به په به بیری لی دهکرده وه، بینی ئهو خهونه شیرینه ی چهند سال بوو بهدوایدا پای دهکرد، ئیستا بووبوو به دیوهزمهیه که لیی ههادههات، ئیدی شته که وه ک پوژی پووناک پوون و ناشکرا بوو، ههادههات، ئیدی شته که وه ک دهیویست و ئیدی نهیدهویست وا بژی، ههر ئهو ساته بوو که دهیویست و ئیدی نهیدهویست وا بژی، ههر ئهو ساته بوو که به پیاری دا له نزیکترین دهرفه تدا کوتایی به

مهموو شتیک بهینیت، ههر واشی کرد، له دهمهقالتی داهاتوودا - که ههمیشه هیی ئهوان ههرهشهی جیابوونهوهی لهگهلدا بوو - گوتی "ماشه، راست دهکهیت، ئیمه ناگونجیین و جیا دهبینهوه." ئهوهش سهرهتای ئازادی بوو، رزگاربوون بوو له باریکی زور قورس که دهمیک بوو شانی لهژیریدا داخزابوو، ئیدی ههموو شتیک تهواو روو، ئەو غەلبەغەلب و ھەرايەي ناو سەرى خامۇش بوو، چ تامىكى ههبوو ئهو ئازادىيه، ئازادبوون له وهمم و گهيشتن به حهقيقهت! ئهی بق هیشتا ههندیک جار فزولی دهیگریت ههوالی بزانیت؟ سەيرى لاپەرە تايبەتەكەى لە فەيسبووك دەكات و بەدواى ئاماژەيەكدا دەگەرىت؟ ئايا تەنيا بۆ رازىكردنى غرورى مىينەيەتى، که دلنیا بیتهوه لهوهی روژیک کهسیک ئهمی به راست خوش ويستووه، يان لهبهر ئهوهيه تا ئيستاش نازانيت ئهوهى ههيانبوو چی بوو؟ ناوی چی بوو؟ ههر به راست ههرگیز ئهو کوره ئهمی خوش ویستبوو؟ ههر به راست روزیک له روزان ئهمی به جیاواز له ههموو کچهکانی دیکه بینیبوو و ویستبووی بیکات به هاوسهری خوّی؟ ههر به راست ئه و کوره کهسیکی دروزن و نهخوش و هیچ بوو، يان ئەم لىنى تىنەگەيشىتبوو؟ پرسىيارى وەلامنەدراوە ئەو جۆرە فزولیانه دروست دهکهن، به لام دواجار خوشی دهیزانی گهرانهکهی بهدوای وه لامدا بیهووده بوو، ئهو لهوه خوّبه زلزان و كهلله دهقتر بوو ههرگیز راستییه که بدرکینیت و هیچ ناماژهیه ک جی بهیلیت. ههرچونیک بیت، ههمیشه کاتیک له فهیسبوکهکهیدا دهیبینی وا تهمهنی هه لکشاوه و هیشتا هاوسه رگیریی نه کردووه، له کاتیکدا ئەم دەمتىك سال بوو ھاوسەرگىرىيى بە كەستىك كردبوو، كە بە راستی خوشی دهویست و دوو مندالیشیان ههبوو، دلنیا دهبووهوه لهودى پەيوەندىيەكەيان و ئەودى نيوانيان ھەرچىيەك بووبيت، لايەنە دۆراوەكە ئەم نەبوو!

Y.11.11

بەھرە

دەيانشكېنىت، ئه و شتانهی به من چاک نابنه وه، ئەوانەي يەك جار بۆ ئەبەد دەشكىن، دەيانشىرىنىت، ئەو جوانىيانەي بە من جوان نابنەوه، ئەوانەي يەك جار بۆ ئەبەد دەشيوين، زەوتيان دەكەيت، ئەو خۆشىيانەى دووبارە نابنەوە، ئەوانەي يەك جار بۆ ئەبەد زەوت دەكرين، لەباريان دەبەيت، ئەو ئومىدانەى دروست نابنەوە، ئەوانەي يەك جار بۆ ئەبەد لەبار دەچن، ژیر پیان دهنیت، ئەو بەلىنانەي نوى ناكرىنەوە، ئەوانەي يەك جار بۆ ئەبەد لەژىر پىدا شەرمەزار دەمىننەو، بيمنهتيان دهكهيت، ئەو دىارىيانەي ناگەرىندرىنەوە، ئەوانەي يەك جار بۆ ئەبەد دەبەخشرىن، ونیان دهکهیت، ئەو رېگايانەي جارېكى دى نادۆزرېنەوە، ئەوانەى يەك جار بۆ ئەبەد ون دەكرين و بۆيان ناگەرىينەوە، ههموو ئەوەى ويرانى دەكەيت ئەبەدىيە،

مەلە گەورەكە

"کێشه که ئهوه یه، ژنان وا دهزانن پیاوان ده گوٚپێن، به ڵام ناگوٚپێن، هه ڵهی پیاوانیش ئهوه یه وا دهزانن ژنان ههرگیز جێیان ناهێڵن، به ڵام جێیان ده هێڵن"

- نووسه ره کهی نهزانراوه

لەدەسىتت دا، مەگەر وات زانىبوو بۆ ئەبەد ھىى تۆ دەبوو؟ بۆ وات زانیبوو ههموو جیهان و گهردوون له جووله و گوراندان ئه و نهبیت؟ بق وات زانیبوو ئیش و پاره و ناوبانگ و پله و پایه و ههموو ئهوانهی روز تا ئیواره بهدوایاندا رات دهکرد، رايان دەكرد، ئەو نەبيت؟ ھەلەت كرد، كۆنترين ھەلەي پياوانت كرد كاتيك وات زاني ههرچييهك ببيت و ههرچونيك بيت، ئهو ههمیشه دهمینیتهوه و ههرگیز ناروات، ناخر کیشهی پیاوان ئەوەپە مانەوەى ژنان و چاوەروانكردنيان ھىندە لا شىتىكى سروشتی و ئاسايىيە، ھەرگىز بەھەند وەرى ناگرن، وەك چۆن مروق ههناسهدان بهههند وهر ناگریت تا ئه و کاته ی خهریکه دەخنكىن، تىۆش پىت وا بوو كاتىك ھەموو رۆژىك ھەموو قسى كردن، سوعبه تكردن، پيكهنين، زەردەخەنه كانت، تواناى گویگرتن، سهرنجدان، دلراگرتن و وشه جوان و نهرمه کانت له دهرهوه و بق ئهوانی دی کار دهکرد و خوتوو چهکردن، رووگرژکردن، قسهی رهق، گوینهگرتن و بیدهنگییه که ت بق ئهم هەلدەگرت ئەمە ئاسايى بوو؟ ئاخر چونكە ئەوان لىيان قبول

ن دو کردیت به لام نهم ده یکرد؟ نه وان ده ده نجان و کیشه یان بو ىدوست دەكردىت و ئەم نا؟ ئەوانت بەوانە لەدەست دەدا و ئەم دروست دەدا و ئەم دروست دهدا و نهم ماریک به به لیننیک هیوایه کت ده دا و نهم نا؟ بن پنیت و ا بوو هه ر جاریک به به لیننیک هیوایه کت ده خسته نا بر به به ای نه وهی که شته کان باشتر بن و تو باشتر بیت، دلیان به لینه کانت نه ده برده سهر و نه و هیوایه ته لهبار دهبرد. پاست له خوشه ویستیی تو له دلی ئه ودا له ناو نه دهچوو؟ بیت وایه مهر جاریک له دهمهقالی و شهریکدا کاتیک به ههرهشهی كىسىك، كه له خۆت زياتىر له لەدەستدانت دەترسا دەپگود، "لەم، زیاتر پیم نەماوه." كەچى تۆى ساويلكە لە ھەرەشەپەك زیاترت نهدهبینی و به غروره ناشیرینه کهی نیرینه یکی شەرقىيەوە بىمنەتانە پىت دەگوت، "جاكى دەستى گرتوويت؟ دەتوانىت برۆيت!" شىتىكت بۆ ئەبەد لەناو ئەودا نەدەشكاند؟ بق تق نازانیت ئەو بیمنەتىيە چەندە كوشندەيە بق كەسبىك كە به ریستی خویی و له پیناو خوشه ویستیدا ماوه ته و به رگهی زۆر شىتى گرتووە؟ بەلام تۆش كەوتىتە ھەمان تەلەوە، تۆش وات زانى وازهينان و دووركهوتنهوه و جيهيشتن ئيشى پياوه نهک ژن، ژنان بق ههتاههتایه دهمیننهوه و دان به خویاندا دهگرن و چاوەرى دەبن، چاوەرىتى سۆزىك، چاوەرىتى كەمىك بايەخ و خۆشەويسىتى و دڵڕاگرتن و نازھەلگرتن، بە خۆيان دەلين ئەمرۆ نا سبهی ئهو روژه دینت، بهو شیوهیهش تا مردن دهمیننهوه و نارۆن، بەلام لەبيىرت نەمابوو كە چاوەروانى سىنوورى ھەيە، بەخشىنى بىبەرامبەر سىنوورى ھەيە، بەرگەگرتنى ژيانىكى خالى له سوّز و میهرهبانیی سنووری ههیه، وهرنهگرتنی ئهو بایهخهی شاییسته ته سنووری ههیه، دلشکان و ههموو شکانیک سنووری ههیه و له خالیکدا ئیدی ئهوهی شکاوه چاک نابیتهوه، بیرت نهبوو قوناغیک له ههموو پهیوهندییه کدا ههیه که تیایدا مرؤف شکسته کان و بردنه وه کانی، دلئارامی و دلشکانه کانی، خهم و خوشییه کانی، خهنده و فرمیسکه کانی، همر هموویان ده کانه تهرازووهوه و تهگهر مایهپووچ دهر چیت ئیدی بریاری بهردهوام نهبوون دهدات، له ههموو هه له کانیشت گهوره تر ئه وه بوو که وات زانی ئه و ساته ی رقیشت، ئه و ساته بوو که له دهستت دا، نه تزانی که ئه و له دهستدانه له میخ بوو دهستی پی کردبوو، بی ئه وه ی در کی پی بکهیت و پیش ئه وه ی به جهسته له دهستی بدهیت، ورده ورده و پارچه له دوای پارچه له دهستت دابوو، نه گبه تیه که شت ئه وه بوو ئه و پر قسه یه زقر دریخ بووبوو و به دریخ اییی ئه و چه ند ساله ده رفه تت هه بوو پی له له ده ستدانی بگریت، به لام ئه و ههمو و ده رفه ته ی هه تبوون نه تقوست بوونه و ههمو و ده رفه ته ی هه تبوون نه تقوست بوونه و پیش بی بی اوان ده که ن

T.11/.1/1

ئەزموون

لەوسىەرى ئەو بەشمەى مۆزەخانەكەوە بە خۆى و سىچارەكە سپی و تیشیرته رهشه کهیه وه دهر ده که ویت، ریشی هاتووه و ههتاوی ئهرمینیا و سهر دهریاچهی سیقان باش سووتاندوویهتی، دەتوانىم بلىم لە قۆزترىن و رىكىۆشىترىن حالەتەكانىدا نىيە، مىن دەمىكە لە گەران ھىلاك بووم و لەسەر يەكىك لەو كورسيانەي بق حهوانهوه دانراون، دانیشتووم، پیشتر قسهیه کی ئه و وای لیّی کردم لیّی دوور بکهومهوه و بهخیرایی و بهتهنیا ئهوهی له مۆزەخانەكە مابوو، سەيرى بكەم و تەواو بېم، نەنووسىنى زۆربەي زانيارىيەكانى سەر شىتە نمايىشكراوەكانى ئەو بەشە بە زمانی ئینگلیزی لهمهدا یارمهتیدهرم بوو، چونکه تهنیا سهیرم دهکردن و هیچ کاتم به خویندنهوهوه نهبرد، به لام ئه و هیشتا به شینه یی به سه ر هه موو شیته کاندا ده گهریت و به وردی ته ماشای پارچه و دۆكيومينته نماييشكراوهكان دهكات، دلنيام له سهره جهنجاله که یدا هه زاران لیکدانه و ه پرسیار دروست بوون. ئەو جارى منى نەدىوە، يان رەنگە بىنىبىتمى بۆيە وا بىخەم دهگه ریّت، چونکه دلنیایه که ون نهبووم، من لیّی ورد دهبمه وه و دهبینم هیشتا ئاوازیک له دلمدا له کاتی سهیرکردن و وردبوونهوه لیّی دهژهنریّت، هیشتا وزهیه که ناخمدا بهرهو لای ئه و شه پول ده دات، ئه مه ش د لخوشم ده کات و ئومیدم پی دهبه خشینت، ئومیدی روزگاری زیاتر و گهران و گهشت و سهفهر و سهرکیشی و ئاسوودهیی زیاتر، خهلک زور سهرقالن به هد ن به ههولدان بو دلنیابوونهوه لهوهی ئایا ههستی بهرامبهرهکهیان

هیشتا و که جاران ماوه یان نا، به لام پیم وا بیت دلنیابوونه و هیشتا هه موو له و که کنوی ماوه و هیشتا هه موو شتیک له ناختدا له جینی خویه تی، نه گهر له و کی کونگتر و دلخو شکه رتر نه بیت که متر نیبه، دواجار مردنی خوشه ویستی له په یوه ندییه کدا گه و ره ترین کاره ساته، جا گرنگ نیبه له دلی کامماندا ده مریت!

لیّم نزیک دهبیّته وه و بهخوشییه وه پیّی دهلیّم، "ئه و دهرگایه ت بینی؟ زوّر جوان و تابیه ته!"

ئەويش دەلىنت، "نا، جارى نەمدىوه"

پيى دەليم، "برق، ئەوەتا لەو سەرە."

ئه و به و ئاراسته یه دا هه نگاو دهنیت و منیش سه رنجم ده چیته سهر ئهو ژن و پیاوه بهتهمهنانهی پیکهوه هاتوون و بهردهوام قۆلىيان لە قۆلى يەكدايە و لە پارچەكان ورد دەبنەوە و بيرورا دەگۆرنەوە، بىر دەكەمەوە، ئەمان دواى ئەوەى تەمەنىك پىكەوە ژیاون و ئه و کاتهی ماویانه کهمتره لهوهی تیانپهراندووه، هه لبهت شتیک لهسهر گرنگیی پیکهوه بهسهربردنی کات و نزیکی دەزانىن؟ ھەلبەت شىتىك لەسبەر بەھاى ئەم ساتانە دەزانن، پى دەچىت ئەم ساتانە زۆر بەنىرخ بىن و ئىمە جارى دركمان پييان نهكردبيت، بۆيە ھەلدەسىتمە سەر پى و بەرەو لاى ئەو دەرۆم، لە كاتىكدا پشتى لىمه، قۆل دەكەم بە قۆلىدا و دەچمە تەنىشىتيەوە دەوەسىتم، ئەويىش بى ئەوەى چاو لەسەر ئەو پارچە نمايىشكراوەى بەردەمى لا ببات خيرا دەكەويتە قسمه و سهرسامیی خوی دهر دهبریّت، منیش بهرهو لای دەرگاكەي دەبەم، ئەوەي بۆم باس كردبوو، ئىنجا سەرلەنوى به و خاوییه ی ئه و دووباره لینی ورد دهبمه وه و ئهم جاره ئه و ئه و پرسیارانه ده کات که له لای دروست بوون، منیش دوای باشتر خویندنه وهی ئه و ورده کارییانه ی به ئینگلیزی نووسراون و بیستنی پرسیاره کانی ئهو، دهرگاکه به چاویکی نویوه دهبینم و زیاتر پنی سهرسام دهبم.

بهم شیوهیه به سهرسامیی دوو مندال به ناو موزه خانه که دا ده گه رینین و به زمانی کوردی و ده نگیکی تا راده یه ک به رز سهرسامیی خومان بو شیه کان دهر ده برین و پرسیاری بی وه لام ده که ین، ده بینم ژنه چاودیریک به تیله ی چاو سه برمان ده کات، ره نگه ئهم ره فتاره مانی لا سهیر بیت یان زوری به دل نه بیت، به لام من زورم به دله و نامه ویت ئهم ساتانه وا زوو ته واو بن، چونکه نازانم تهمه ن یان خوشه ویستی، ده رفه تی چه ند ساتی دیکه ی له و جوره مان پی ده ده ن

Y-11/-9/-

لەكۇتاپىدا

له كۆتايىدا ئەويش ماندووه، ماندووه له هيز، له به پيوه وهستان و خۆراگرى و نەكەوتن، لە نەگريان، لە نەترسان، لە بايەخنەدان، له ههستنه کردن، له نهبینین و نهبیستن، له هه لویست وهرگرتن، له بهغیرهتبوون، له توورهبوون، له درندهبوون، توندوتیژبوون و نەبوونى لىبووردەيى، لە پەلەقارى و راكەراك و چالھەلكەندن و داونانهوه، له نانپهیداکردن و بهرگریکردن و پاراستن و پشتوپەنابوون، ھىلاكە لە ياسا و رىساكانى خۆى، لە مەرجەكانى ئازایهتی و شههامهت، له دهبیت و نابیته کانی، مهگهر تو نازانیت چەند ناخۆشىه ئەو بىت! چەند سەختە! سەختە ھەر خۆت قوربانی و جهللاد بیت، ههر خوت ستهمکار و ستهملیکراو بیت، خۆت بار بىت و ھەلگرى بارەكەش ھەر خۆت، بارى كەسايەتىت، گوناه و تاوان و بیرکردنه وهی چهوت و نائاگاییت، باری درو و تاریکی و بووده لهیی دهمامکدارت، باری پیاوه تیی و شهره ف به شهرتی چەقق، من پیت دەلیم، دواجار ئەویش هیلاکه، ماندووه، شـهكەتە، شـهكەتە لـه پيناسـهكان، لـه چاوەروانىيـەكان، لـه خۆى، لـه رهگهزی خوی، لهنیرینهبوون، له پیاوبوون، لهو مهودا دوورهی نيوان تۆ و خۆى، ھىلاكە، زۆر ھىلاك! بەلام چاوەرى مەبە دان بهمه دا بنیّت، چونکه خوّشی کهم تا زور درکی بهمه نهکردووه، مهگهر پيت ناليم زور گوناحه!